ΔΕ. Εγγρ. (Ρουμ-Ζαππ) 1962
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Έγγραφα περί της υποθέσεως Ζάππα.

1863 – 1892.

Εισ. 1231' 923.

B^b 47

B^b 47

Αρ. Εισ. 13062.

Β. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ... ΤΕΡΙΚΩΝ
Β...
Αριθ. 3025
Αριθ. Ταξ......

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἀρ. 1225. Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 7 Ἰουλίου 1863

Ὁ ἐπὶ φιλογενείᾳ γνωστὸς τῷ Πανελληνίῳ Εὐαγγέλης Ζάππας, ἱδρυτὴς τῶν ἐν Ἀθήναις Ὀλυμπίων, πρὸ δύω περίπου μηνῶν προσεβλήθη, δυστυχῶς, καθὰ κοινῶς βεβαιοῦται, ὑπὸ φρενιτιάσεως ἢ μονομανίας τινός, προελθούσης πιθανῶς εἴτε ἐκ καταχρήσεως τονικῶν φαρμάκων ληφθέντων πρὸς ἀνάκτησιν τῶν σωματικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, ἅς, ἕνεκα τοῦ προβεβηκότος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, εἶχεν ἀπολέσει, εἴτε ἕνεκα ὑπερβάλλοντος πλούτου, τὸν ὁποῖον κατώρθωσε νὰ ὑπεραυξήσῃ μέχρι μυθώδους ποσοῦ.

Ἀποβάσης εἰς μάτην τῆς τε χρήσεως διαφόρων, φαρμάκων, χορηγηθέντων ἐκ συμβουλῆς τῶν πλείστων τῆς πόλεως ταύτης ἰατρῶν, καὶ πάσης ἀποπείρας ἐνταῦθα ἀπεφάσισε, τῇ ἐπιμόνῳ προτροπῇ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ καὶ ἰδίᾳ ἀδελφιδοῦ τινὸς Κωνσταντίνου Ζάππα καλουμένου, νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ὅθεν παραλαβὼν τὸν ἀδελφιδοῦ τοῦτον καὶ σὺν αὐτῷ τοὺς Κ. Ἀνδροκλῆν Φωτεινόν, ἰατρὸν παρὰ τῷ ρωμανικῷ στρατῷ, ἐκπαιδευθέντα ἐν τῷ Ἐθνικῷ τῆς Ἑλλάδος Πανεπιστημίῳ καὶ ὃν ἐσύστησεν αὐτῷ τὸ ἰατροσυνέδριον Βουκουρεστίου ὡς ἰατρὸν δόκιμον καὶ ἀπολαύοντα τῆς εὐνοίας τῆς Ρουμουνικῆς Κυβερνήσεως, ἀπῆλθον ἐντεῦθεν κατὰ τὰ τέλη τοῦ λήξαντος μηνός.

Ὁ ὑποφαινόμενος, καὶ διότι εἶχον παραγγελίας τινὰς ἐκ διαφόρων ἐν Ἀθήναις φίλων τοῦ κ. Ζάππα, καὶ διότι ἐνόμισα καθῆκόν μου ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως νὰ πεισθῶ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγιείας αὐτοῦ, προὐθέμην νὰ μεταβῶ εἰς τὰ ἀγροτικὰ μέγαρά του, ὅτε ἐπληροφορήθην ὅτι, κρύφα διελθὼν τῆς πρωτευούσης, ἀνεχώρησεν εἰς Γιούργεβον, πόλιν παραδουνάβειον, ὅπως ἐκεῖθεν ἀπέλθῃ εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τοῦ Δουνάβεως· ἅμα πληροφορηθεὶς τοῦτο, ἔσπευσα, ἀντὶ πάσης δαπάνης καὶ κόπου, νὰ μεταβῶ εἰς Γιούργεβον καὶ κατώρθωσα νὰ ἴδω τὸν κ. Ζάππαν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου. Καίτοι ἐτύγχανον πρὸ δεκατετραετίας περίπου τῆς ἐκ τοῦ σύνεγγυς γνωριμίας του, καίτοι πολλάκις ἐπὶ τῆς συστάσεως τῶν Ὀλυμπίων ἐχορήγησα αὐτῷ τὴν ἐμὴν γραφικὴν συνδρομὴν κατὰ τὴν μετὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἀλληλογραφίαν

του, μεθ' ὅλα ταῦτα, εἰς ἣν εὑρίσκετο κατάστασιν, οὐδό-
λως μὲ ἀνεγνώρισε. Προὐγεύετο ἐκ διαλειμμάτων καὶ λίαν
ἀτάκτως ἔν τινι ἰδιαιτέρῳ δωματίῳ τοῦ ἀτμοπλοίου διέκο-
πτε συνεχῶς τὸ πρόγευμα καὶ ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον ἵστατο
σύννους καὶ μελαγχολικὸς παρατηρῶν με ἀσκαρδαμυκτεὶ
καὶ μηδὲ λέξιν προφέρων. Πάντα ταῦτα ἔπεισάν με ὅτι αἱ
διανοητικαὶ δυνάμεις τοῦ φιλοπάτριδος ὁμογενοῦς προσε-
βλήθησαν δυστυχῶς καὶ διὰ τοῦτο ἐνόμισα ἄσκοπον νὰ
προβῶ εἰς ὅσα παρηγγέλθην ὑπὸ τῶν φίλων αὐτοῦ ὅπως
ἐνεργήσω παρ' αὐτῷ ἐπ' ἐθνικῷ ἀγαθῷ.

Ἐν τοσούτῳ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἡγεμόνος Κούζα, πλη-
ροφορηθεῖσα τὰ περὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως ταύτης
τοῦ κ. Ζάππα, ἐνόμισε πρόσφορον καὶ δυνατὸν νὰ ἐπωφε-
ληθῇ ἐξ αὐτῆς ὅπως καταβροχθίσῃ, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ
ἀνδρός, τὴν κολοσσιαίαν αὐτοῦ περιουσίαν. Καὶ δὴ ἐμηχα-
νεύθη καὶ κατώρθωσε νὰ πείσῃ αὐτόν, παραφρόνως τὸ νῦν
ἔχοντα, ὅπως ὑπογράψῃ ἀναφοράν, δι' ἧς δηλοῖ ὅτι παραι-
τεῖται πάσης ξένης ἐθνικότητος καὶ ζητεῖ ὅπως καταταχθῇ
μεταξὺ τῶν ἐγχωρίων Βλάχων. Λέγεται μάλιστα ὅτι
αὐτὸς ὁ Ἡγεμὼν προσεκάλεσε προσωπικῶς τὸν Κ. Ζάπ-
παν καὶ ἐπειθανάγκασεν αὐτὸν νὰ ὑπογράψῃ τὴν προκει-
μένην ἀναφοράν. Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον δὲ
δὲν ἐδίστασε νὰ μοὶ γράψῃ τὴν ὑπ' ἀριθ. 4412 διακοί-
νωσίν του, ἧς ἀντίγραφον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω
συνημμένως ὧδε, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐνόμισα δέον ν' ἀπαν-
τήσω διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1150, ἐγγράφου μου, οὗ τινος ἐπί-
σης ἐπισυνάπτω ἀντίγραφον.

Πλὴν τῶν ἐν τῇ ἀπαντήσει μου διαλαμβανομένων λόγων,
εἶχον ν' ἀντιτάξω καὶ ἑτέρους νομίμους ὡς πρὸς τὴν ἐκ τῆς
Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας παραίτησιν τοῦ κ. Ζάππα· οἷον
ὅτι αὐτὴ ἡ Ὑψηλὴ Πύλη, ἡ χωροδεσπότις δύναμις, ἀνε-
γνώρισε τὸν Κ. Ζάππαν ὡς ὑπήκοον ἕλληνα ἐν ἔτει 1855,
ὅτε, διακοπεισῶν τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας δι-
πλωματικῶν σχέσεων, διὰ φιρμανίου πρὸς τὸν τότε Ἡγε-
μόνα τῆς Βλαχίας Στίρβεην, ᾐτήσατο τὴν πέραν τῶν
βλαχικῶν ὁρίων ἀπέλασιν αὐτοῦ· βραδύτερον δὲ (ἐν ἔτει
1857) αὐτὸς οὗτος ἔργῳ ἐδήλωσε τὴν Ἑλληνικὴν ἐθνικό-
τητα αὐτοῦ προσελθὼν εἰς τὸ Γ. τοῦτο Προξενεῖον καὶ ἐξαι-
τησάμενος τὴν ἐπικύρωσιν τῆς μυστικῆς αὐτοῦ διαθήκης,
ἣν ἐπὶ τούτῳ καθυπέβαλε. Ἀλλὰ τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα
ἐθεώρησα δέον νὰ ἐπιφυλάξω ἐμαυτῷ ὡς ἐπιβοηθητικά, ἐν

περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Βλαχικὴ Κυβέρνησις ἤθελεν ἐπιμένει χαρακτηρίζουσα τοῦ λοιποῦ τὸν κ. Ζάππαν ὡς ἐγχώριον.

Δὲν ἀπόκειται εἰς ἐμὲ νὰ καθοδηγήσω τοὺς ἐμοὺς προϊσταμένους περὶ τῶν ληπτέων μέτρων κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν. Προκειμένου, ὡς ἐκ τῶν προηγουμένων τὸ Σ. Ὑπουργεῖον γινώσκει, περὶ ἐνιαυσίου εἰσοδήματος τετρακοσίων χιλιάδων δραχμῶν περίπου, ὅπερ, καθὰ κοινῶς βεβαιοῦται καὶ καθὰ σήμερον ἔτι ὁ διαληφθεὶς Ζάππας, καίτοι ἐν παραφροσύνῃ διακείμενος, ὑπάρχει διατεθειμένον κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν καὶ ἄλλων ἀγαθοεργῶν ἐν Ἑλλάδι καθιδρυμάτων, διὰ τακτικῆς ἰδιογράφου διαθήκης, ἐπικυρωθείσης, ὡς προεῖπον, ὑπὸ τοῦ Γ. τούτου προξενείου, προκειμένου λέγω, περὶ οὕτω σημαντικῆς περιουσίας, παρὰ μικρὸν ἴσως ἀπολλυμένης, ἡ Σ. Κυβέρνησις ἐν τῇ φρονήσει αὐτῆς καὶ ἐν τῷ ἐθνικῷ συμφέροντι, θέλει σπεύσει συντόνως ὅπως ἐνεργήσῃ τὰ εἰκότα.

Ὑποσημειοῦμαι μὲ σέβας βαθύτατον

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διευθύνων Γραμματεὺς
Π. Βενιζέλος

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 1225 ἔκθεσιν Γεν. Προξενείου Βουκουρεστίου.

LE CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

AU MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DES PRINCIPAUTÉS-UNIES

N° 1150. Bucarest, le 6/18 Septembre 1863.

J'ai l'honneur de vous accuser réception de la Note que vous avez bien voulu m'écrire le 26 Août (7 Septembre) a. c. sub N° 4412, par laquelle vous me faites part que M. Evanghéli Zappa, dans une pétition adressée au Ministère des Finances, expose que, bien qu'il soit considéré comme sujet Hellène, toutefois il ne rélève d'aucune protection étrangère, ainsi qu'il a constaté en 1844, époque a laquelle il a acquis ici des propriétés.

Je m'empresse de vous informer, Monsieur le Ministre, que Mr Zappa à juste titre a été et est toujours considéré comme sujet Hellène, non seulement parce qu'il a pris une part très-active dans notre guerre de l'Indépendance, et qu'il a ainsi acquis des droits incontestables à la nationalité Hellénique, mais aussi pour ses relations non interrompues avec le Gouvernement, dont j'ai l'honneur de relever, et pour ses bienfaits envers sa patrie, par lesquels il a donné les preuves les plus éclatantes de son attachement à la nationalité.

De plus, Mr Zappa, comme officier supérieur de l'armée Hellénique, dans laquelle il a obtenu des avancements même depuis son installation dans les Principautés, se trouverait sous la menace de la rigueur des lois militaires, si, avant de songer à renoncer à la nationalité Hellénique, il n'aurait pas demandé, conformément aux lois et par le canal de l'autorité compétente, a être rayé des rôles de l'armée Hellène. Quant à ce qui concerne l'acquisition des biens immeubles dans le pays, ce Consulat Général n'en a aucune connaissance officiellement, et il considère cette circonstance comme une concession exception-

nelle, accordée à M. Zappa, ainsi qu'à d'autres étrangers, qui, quoique ayant acheté des propriétés dans le pays, sont restés néanmoins sous la juridiction des autorités Consulaires dont ils relevaient.

Pour ces motifs et d'autres généralement connus, la demande de M. Zappa aujourd'hui ne peut pas être prise en considération, n'étant pas légalement valable, par conséquent, ce Consulat Général continuera à considérer M. Zappa comme relevant exclusivement de sa juridiction.

Agréez, M. le Ministre etc

G. P. VENIZELOS.

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀρ. 1225 ἔκθεσιν Γεν. Προξενείου Βουκουρεστίου.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES EN VALACHIE

AU CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

A BUCAREST

Nº 4412. Bucarest, le 26 Août 1863.

Le Sieur Vangheli Zappa, dans une pétition adressée au Ministère des Finances, expose que, bien qu'il soit considéré comme sujet Hellénique, toutefois il ne relève d'aucune protection étrangère, ainsi qu'il l'a constaté en 1844, époque à laquelle il a acquis ici des propriétés, et pour écarter tout doute à cet égard, Monsieur Zappa vient de solliciter du Ministère des Finances un document de petite naturalisation roumaine.

En conséquence, le Ministère des Finances avant de satisfaire à cette demande, a cru devoir recourir à mon intervention auprès de Vous, Monsieur le Gérant, pour être informé si effectivement M. Zappa n'est plus placé sous la protection de cet honorable Consulat Général.

En attendant cette information de Votre obligeance, je saisis cette occasion pour vous réitérer, Monsieur le Gérant, l'assurance de ma haute considération.

ODOBESCO.

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. 1645. Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 16 Νοεμβρίου 1863.

Τὴν 3/15 ὑπερμεσοῦντος ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω περὶ τῆς σπουδαίας ὑποθέσεως Ζάππα τὸ ἑξῆς πρὸς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον τηλέγραμμα.

«**Affaire intéressante arrangée. Tous les parents reconnurent compétence Consulaire. Agis conformément art. 658 procédure civile**».

Κατόπιν τοῦ τηλεγραφήματός μου ἐκείνου καὶ εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 5750 καὶ 5781 διαταγῶν τοῦ Σ. Ὑπουργείου, σπεύδω μετὰ πλείστης ὅσης εὐχαριστήσεως νὰ προσθέσω ὅτι, ἅμα ἐπληροφορήθην ἐμπιστευτικῶς ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Κ. Ζάππα κ. Νικολάου Πολύκαλα ὅτι ἡ ἔκθεσις τῶν ἐν Παρισίοις ἰατρῶν βεβαιοῖ τὴν ἀλλοίωσιν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ὡς λαβοῦσαν χώραν κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα, συνεκέντρωσα ἁπάσας τὰς προσπαθείας μου εἰς τὸ νὰ λάβω ἀντίγραφον ἐπικεκυρωμένον τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ὅπως δι' αὐτῆς δυνηθῶ νὰ προσβάλω τὴν περὶ παραιτήσεως ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικότητος καὶ περὶ ἐγγραφῆς μεταξὺ τῶν ἐγχωρίων Βλάχων δήλωσιν τοῦ πάσχοντος, γενομένην τὸν Ἰούλιον ε. ε. Ἀφοῦ δὲ τοῦτο κατώρθωσα διὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ προμνησθέντος Πολύκαλα καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ φρενοβλαβοῦς, καὶ ἔλαβον οὕτως ὅπλον ἀκαταμάχητον εἰς χεῖράς μου, ἔσπευσα ἀμέσως νὰ γνωστοποιήσω τὸ περιεχόμενον αὐτῆς ταύτης τῆς ἰατρικῆς ἐκθέσεως πρὸς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα τοῦ τόπου, ὅστις δὲν ἐβράδυνε ν' ἀποφανθῇ δημοσίᾳ ὅτι οὐδεμίαν ἄλλην ἀπαίτησιν ἐκ τῆς περιουσίας Ζάππα ἔχει, ἢ ἐκείνην μόνον τοῦ νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ ποσὸν τῶν 16,000 φλωρίων αὐστριακῶν ὅπερ ὑπεσχέθη ὁ πάσχων τῇ ὑψηλότητί του διὰ τὴν προμήθειαν μιᾶς κανονοστοιχίας. Οὐχ ἧττον καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ πάσχοντος συνειδότες τὴν πλάνην των καὶ πεισθέντες ὅτι οἱ φόβοι των περὶ δημεύσεως δῆθεν ἐκ μέρους τῆς Βλαχικῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ζάππα ἦσαν ἀνυπόστατοι, προσέτρεξαν εἰς τὸ Γεν. τοῦτο Προξενεῖον, ἐκήρυξαν μεταμέλειαν διὰ τὴν σκολιὰν ὁδὸν, ἣν

μέχρι τινὸς εἶχον χαράξει εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, καὶ παρεκάλεσαν ἵνα ἡ Προξενικὴ ἀρχὴ ἐπιληφθῇ καὶ ἐνεργήσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ νόμου διατασσόμενα. Οὕτω καθοδηγηθέντες τέσσαρες οἱ πλησιέστεροι συγγενεῖς τοῦ πάσχοντος, συνέστησαν συγγενικὸν συμβούλιον, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ ὑποφαινομένου, καὶ παμψηφεὶ ἐγνωμοδότησαν ἵνα συστηθῇ Προξενικὸν δικαστήριον καὶ προβῇ τοῦτο ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ φρενοβλαβοῦς Εὐαγγέλη Ζάππα, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸν διορισμὸν κηδεμόνος αὐτοῦ τε καὶ τῆς περιουσίας του.

Ἡ διαδικασία ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω αἰτήσεως ἐδέησε νὰ γενῇ συνοπτικωτάτη. Τὸ δικαστήριον, ὅπερ ἀπηρτίζετο ὑπὸ τοῦ ὑποφαινομένου, καὶ δύο ἐκ τῶν μᾶλλον εὐϋπολήπτων καὶ διακεκριμένων ὁμογενῶν, ἤτοι τῶν κκ. Ἰωάννου Στάμμου καὶ Ἰωάννου Ἀλ. Μάνου, καίτοι λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὸ πιστοποιητικὸν τῶν ἐν Παρισίοις πέντε ἰατρῶν, ἐνόμισε μολαταῦτα δέον ἵνα ὀνομάσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος δύο τῶν ἐνταῦθα ἐπιστημόνων καὶ ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου Κυβερνήσεως ἀνεγνωρισμένων ἰατρῶν, καὶ ὡς τοιούτους διώρισε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 154 ἀποφάσεώς του τοὺς κκ. Δ. Λαμπὲρτ καὶ Ἐμμ. Τριανταφυλλίδου, οἵτινες, ἀφοῦ προηγουμένως ἔδωκαν ἐνώπιον τοῦ Προξενικοῦ δικαστηρίου δημοσίᾳ συνεδριάζοντος τὸν κατὰ νόμον ὅρκον, μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πάσχοντος, καὶ συνέταξαν τὴν δέουσαν ἔκθεσίν των, βεβαιοῦσαν τὰ περὶ τῆς φρενοβλαβείας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα. Οὐχ ἧττον καὶ αὐτὸ τὸ δικαστήριον μετέβη ἐν σώματι εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ (μὴ ὄντος εἰς κατάστασιν νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου διὰ τὴν κατὰ νόμον ἐξέτασιν σύμφωνα πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 661 τῆς Πολ. Δικονομίας) καὶ μετὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν ἁπασῶν τῶν νομίμων διατυπώσεων, ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 155 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 4 ὁδεύοντος μηνὸς ὁριστικὴν ἀπόφασίν του, δι' ἧς ἐκήρυξεν ἀπηγορευμένον τὸν Εὐαγγέλην Ζάππαν, καὶ διώρισε κηδεμόνας αὐτοῦ τε καὶ τῆς περιουσίας του τοὺς ὑπὸ τοῦ συγγενικοῦ Συμβουλίου προταθέντας, ἤτοι τὸν Κωνστ. Ζάππαν πρῶτον ἐξάδελφον τοῦ πάσχοντος, διαπεπιστευμένον πρὸ ἐτῶν τὴν διαχείρισιν τῆς ὅλης περιουσίας, καὶ ἔχοντα ἰδίαν κτηματικὴν κατάστασιν οὐκ εὐκαταφρόνητον καὶ βοηθὸν αὐτοῦ τὸν Ἀναστάσιον Ζάππαν, ἀδελφὸν τοῦ φρενοβλαβοῦς.

Ἐν τοσούτῳ σκεφθεὶς ὅτι ἂν ἡ Προξενικὴ ἀρχὴ ὤφειλε

νὰ ἐξασφαλίσῃ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, οὐχ ἧττον εἶχε καθῆκον ἱερὸν νὰ φροντίσῃ καὶ περὶ τῶν ἐθνικῶν, προσεκάλεσα τοὺς διαληφθέντας συγγενεῖς τοῦ Ζάππα καὶ τοὺς ἐγνωστοποίησα τὸ περιεχόμενον τῆς ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1858 ἀναφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὸ Γεν. τοῦτο Προξενεῖον (ἧς ἀντίγραφον ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω πρὸς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1551 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 25 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐγγράφου μου), ὑποδείξας αὐτοῖς ὅτι ἐν τοιαύτῃ καταστάσει διατελοῦντος τοῦ ἀσθενοῦς, ἀναγκαῖον καθίσταται ἵνα ἡ διαθήκη κατατεθῇ εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ Προξενείου, συντασσομένης τῆς δεούσης ἐκθέσεως. Ἀλλ' οἱ συγγενεῖς οὗτοι ἀπεποιήθησαν νὰ παραδεχθῶσι τὴν πρότασίν μου, ἰσχυριζόμενοι ὅτι δὲν γνωρίζουσί τι περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τῆς διαθήκης ταύτης, καὶ ὅτι ἡ ἀλήθεια θ' ἀποδειχθῇ μετὰ τὸν ἐπικείμενον θάνατον τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ὅτε ἐνεργηθήσεται καταγραφὴ τῶν ἐγγράφων καὶ πραγμάτων του.

Ἐπὶ τέλους ὁ Κωνστ. Ζάππας, ὅστις διωρίσθη κηδεμών, ὡς εἴρηται, καὶ ὁ ὁποῖος ἐξασκεῖ οὐ μικρὰν ἐπιῤῥοὴν καὶ παρὰ τοῖς λοιποῖς, ὡμολόγησεν ἐνώπιόν μου ὅτι ἡ πρωτότυπος διαθήκη ὑπάρχει εἰς χεῖράς του.

Τὴν ὁμολογίαν του ταύτην ἀκούσας, ἔσπευσα νὰ προσκαλέσω τὸν γνωστὸν τῷ Σ. Ὑπουργείῳ σεβάσμιον ὁμογενῆ Κύρ. Ἰωάννην Στάμμον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐπανέλαβεν ὁ Κωνστ. Ζάππας τὴν περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς διαθήκης ὁμολογίαν του.

Κατόπιν ὅλων τούτων δικαιοῦμαι, φρονῶ, νὰ πιστεύσω ὅτι καὶ ἡ διαθήκη αὕτη ὑπάρχει ἐξησφαλισμένη, καὶ δι' αὐτῆς πᾶν Ἑλληνικὸν συμφέρον. Καίτοι δ' ὅλη ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα εὑρίσκεται, μετὰ τὴν παραφροσύνην αὐτοῦ εἰς χεῖρας τῶν συγγενῶν του, οἵτινες τὴν διαχειρίζονται κατ' ἀρέσκειαν, προτίθεμαι μολαταῦτα, σύμφωνα πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἐκδοθείσης οριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου, νὰ μεταβῶ εἰς τὸ κτῆμα Βροσθένι, ἔνθα διαρκῶς κατῴκει ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας, καὶ ἐνεργήσω τὴν κατὰ νόμον ἀπογραφὴν τῆς διασωθείσης περιουσίας αὐτοῦ καὶ τὴν παράδοσίν της πρὸς τοὺς διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως διορισθέντας κηδεμόνας. Ἐπὶ τῷ τέλει δὲ τούτῳ ἀναχωρῶ ἐντεῦθεν τὴν προσεχῆ δευτέραν (18 ὁδεύοντος) καὶ θέλω ἐπανέλθει πιστεύω μετὰ 3—4 ἡμέρας. Κατὰ τὸ μικρὸν τοῦτο τῆς ἀπουσίας μου

διάστημα θέλω ἀναθέσει τὴν ἐνέργειαν τῆς κατεπειγούσης τοῦ Προξενείου ὑπηρεσίας εἰς τὸν διερμηνέα κ. Ἐπ. Φραγκούδην, ὑπὸ ἰδίαν μου εὐθύνην.

Ἐλπίζω δὲ καὶ θέλω προσκαλέσει νὰ ἐξασφαλίσω δι' οἱουδήποτε δυνηθῶ καταλληλοτέρου μέσου τὴν πρωτότυπον διαθήκην ἣν θέλω ἐπιμείνει νὰ μοὶ παραδώσῃ ὁ τὴν ὕπαρξίν της ὁμολογήσας Κωνστ Ζάππας.

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα ἀπόκειται εἰς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον νὰ ἐκτιμήσῃ ἂν ἐξεπλήρωσα αὐστηρῶς καὶ πιστῶς τὸ καθῆκόν μου, καὶ κατὰ συνέπειαν εὐαρεστηθῇ νὰ δώσῃ εἰς τὰς ἐνεργείας μου τὴν λευκὴν ἢ μέλαιναν ψῆφόν του.

Ἐπιφυλαττόμενος προσεχῶς ν' ἀποστείλω ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐν Παρισίοις ἰατρῶν, ἧς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον ἀναγκαῖον νὰ λάβῃ γνῶσιν.

Ὑποσημειοῦμαι εὐσεβάστως.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διευθ. Γραμματεὺς
Π. Βενιζέλος

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. 1725. Ἐν Βουκουρεστίῳ, τὴν 30 Νοεμβρίου 1863.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω συνημμένως ὧδε τὸ ἐν τῇ ὑπ᾽ ἀριθ. 1671, 1685 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 23 φθίνοντος μηνὸς ἀναφορᾷ μου μνημονευόμενον ἀντίγραφον τοῦ πιστοποιητικοῦ τῶν ἐν Παρισίοις ἰατρῶν, ὅπερ κατὰ παραδρομὴν τῆς διεκπεραιώσεως δὲν συνυπεβλήθη διὰ τῆς προμνησθείσης ἀναφορᾶς μου.

Ὑποσημειοῦμαι μὲ σέβας βαθύτατον.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διευθ. Γραμματεύς,
Π. Βενιζέλος.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΙΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΗΜΜΕΝΗ ΕΙΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1723 ΕΚΘΕΣΙΝ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ.

LES MÉDECINS SOUSSIGNÉS:

Mr le Docteur Calmeil médecin en chef de l'asile Impérial de Charenton St-Maurice, officier de la légion d'honneur;

Mr le docteur Tardieu professeur de médecine légale à la faculté de Paris, médecin consultant de l'Empereur, médecin de l'hôpital Lariboisière, membre de l'académie de médecine, officier de la légion d'honneur;

Mr le docteur Fotino médecin major de 1ère classe dans l'armée Roumaine;

Mr le docteur Zambaco chef de clinique de la faculté de médecine de Paris, membre de l'ordre du Sauveur;

Mr le docteur Rota médecin directeur de la maison de Santé de Picpus;

Mr le docteur Trélat médecin en chef à l'asile des femmes aliénées de la Salpétrière, membre de la légion d'honneur;

Ont été réunis en consultation le vendredi 1er Septembre 1863 rue de Richelieu N° 17 à l'hôtel d'Orléans et les vendredi et mardi suivants 25 et 29 Septembre dans la maison de Santé Reboul-Richebraque pour y examiner Mr Evanghéli Zappa âgé de 64 ans, et pour apprécier son état de santé, particulièrement sa situation mentale.

Monsieur Zappa grand propriétaire en Valachie a été amené à Paris par Monsieur son frère et par Mr le docteur Fotino.

Il est d'une stature très-élevée, son attitude est imposante, et sa figure belle, son front développé, mais la partie postérieure de la tête est comme coupée droit de haut en bas et privée de son enflement occipital.

Quoique il n'ait reçu ni éducation ni instruction premières, sa physionomie porte l'empreinte de la re-

flexion, son geste a le caractère du commandement. C'est que l'emploi qu'il a fait de sa vie a promptement comblé le vide de ses premières années.

Sa jeunesse a été consacrée aux armes. Il a très-activement pris part à la guerre d'émancipation de la Grèce. Il s'est ensuite entièrement livré, dans de grandes proportions, à la culture de la terre, au défrichement et à la mise en valeur d'une superficie considérable de terrain et y a recueilli une immense fortune.

Voilà le beau et honorable côté de son existence. Ce n'est point là qu'il a puisé la cause de sa situation morbide.

Mais fortement adonné à ses travaux agricoles, éloigné de tout grand centre de population et des rapports intellectuels qu'on y rencontre, il ne sut trouver à sa portée d'autre distraction, d'autre délassement, d'autre repos que les plaisirs physiques. Malheureusement il s'y livra aussi quotidiennement et avec la même ardeur qu'au travail. En ce pays de mœurs faciles le péril est plus grand encore que partout ailleurs. Une vie si laborieuse voulait du repos, un repos réel, et non les excès qui préparaient inévitablement la ruine de cette belle organisation à laquelle il n'eût fallu que plus de modération et plus de retenue pour fournir une longue carrière.

L'homme n'achève sa vie complète qu'autant qu'il est sage et modéré dans ses plaisirs. Il peut impunément travailler beaucoup. Le grand labeur, l'excès même de cette activité productive fait rarement mal, mais il n'en est pas ainsi de l'excès des plaisirs physiques. Celui-là ruine la constitution la plus forte et détruit la vie la mieux préparée et la plus richement trempée.

Toutefois, dans cette résidence champêtre où tout avait été institué avec une grande intelligence et où la présence d'un frère également capable et dévoué à la prospérité de l'établissement ne donnait jour à aucun sinistre, on fut longtemps à s'apercevoir du changement qui s'effectuait chez M. Zappa.

L'esprit de subordination éloignait les observateurs, le respect du maître empêchait qu'on ne le vit de près. Ce n'est que depuis deux mois, à vrai dire, qu'on soupçonna le dommage, mais alors il était si grand qu'en jetant un regard en arrière on put se

rappeler que, dès le mois de Mars dernier, la mémoire de M. Zappa était déjà fort affaiblie. Il avait toujours été généreux et grand dans tout ce qu'il faisait, et il lui était fréquemment arrivé de faire de magnifiques hommages soit à son pays, soit à la nation pour laquelle, dans la jeunesse, il avait pris les armes; mais dans ce dernier temps sa libéralité était devenue de la prodigalité du désordre. Il parlait de faire bâtir un palais et d'en faire dorer la toiture. Il annonçait aux premiers venus qu'il leur donnerait de fortes sommes, et en même temps qu'il fournissait ainsi les signes évidents de l'état maladif auquel il est aujourd'hui en proie, il continuait de se livrer au genre de vie et aux excès dont il s'était fait une habitude. Alors le mal fit des progrès, son frère s'alarma, consulta et dans le but généreux de ne rien négliger pour obtenir sa guérison, il prit la détermination de le conduire à Paris. Mais rien au monde ne put le convaincre qu'il était souffrant. «Jamais il n'avait été » malade, disait-il, jamais il ne serait ». On ne put obtenir son consentement au départ qu'à l'aide d'un pieux mensonge. Son frère se plaignit d'être sérieusement atteint dans sa santé et manifesta le désir de consulter les médecins de Paris. M. Zappa n'hésita plus à faire ce grand voyage par tendresse pour lui.

Lorsque les médecins soussignés furent appelés rue de Richelieu à l'hôtel d'Orléans, ils durent se prêter à cette supercherie, paraître examiner le frère du malade et lui donner quelques conseils. Une circonstance sauvait les difficultés de la situation. M. Zappa ne parle que les langues russe et grecque et ne sait pas un mot de français.

Dans cette première exploration les médecins appelés purent constater unanimement les plus tristes dommages et porter le pronostic le plus fâcheux.

Quoique, dans ces conditions où vivait le malade, personne n'eût pu suivre la marche progressive de la maladie, l'état morbide était très-avancé, la mémoire affaiblie, la raison obscurcie, les idées de satisfaction, de domination et de grandeur parvenues à un très-haut dégré. Pendant que les médecins qu'il voyait pour la première fois étaient assis dans son salon, il allait et venait, dans l'attitude et avec l'apparence d'un maître de maison qui donne ses ordres. Il les embrassa tous les uns après les autres, puis les

congédia poliment 25 minutes à peine après leur arrivée. Heureusement il n'avait pas fallu davantage pour porter le diagnostic du mal et pour indiquer la voie qu'il fallait suivre.

Le malade ne se rendait plus compte de sa situation «de la gravité du voyage qu'il avait fait, de l'importance des intérêts qu'il avait laissés». Il allait, disait-il, avoir une audience de l'Empereur avec lequel il avait à s'entendre». — Quoique Mr Zappa ne parle pas le français et que cette circonstance rende plus difficile l'exploration de la netteté de la parole, on crut remarquer un peu d'embarras à la langue.

Mais sans qu'on eût besoin d'en tenir compte, la démence était déjà caractérisée. L'examen, quelque court qu'il eût été, par la volonté du malade, avait suffi pour faire prédire la prochaine période d'agitation, de malpropreté, et pour faire conseiller comme urgente la séquestration dans un asile de traitement.

M. Zappa fut immédiatement conduit dans la Maison Reboul-Richebraque. On n'éprouva aucune difficulté de sa part en lui disant que le lieu où on le plaçait avait été choisi par l'Empereur pour être sa résidence provisoire. Il y fut visité par les mêmes médecins (25 7bre) huit jour après le premier examen.

Leur prédiction ne s'était que trop réalisée. Le malade était déjà pris du besoin de déchirer. Il avait deux fois mis en pièces le draps de son lit, il avait une fois mouillé sa couche. Du reste, à cette visite, il se montra peu accessible. Il s'était couché sur son lit et s'y tenait la tête caché sur la couverture. On provoquait sa mauvaise humeur et même quelques injures de sa part en cherchant à le découvrir. Il ne s'était pas aperçu, pendant ces huit jours de séquestration, qu'il ne voyait plus son frère. Il ne l'avait pas demandé.

Le mardi 29 7bre quatre jours après la seconde visite, le malade est joyeux et fait très-bon accueil aux médecins. Il les embrasse tous en leur disant qu'il donne à chacun deux mille ducats. Il s'étonne de n'avoir pas encore été appelé chez l'Empereur avec lequel il doit traiter des affaires de la plus haute importance. Il a mouillé son lit. Sali ses vêtements de la manière la plus fâcheuse et encore déchiré ses draps, il ne parle pas du tout de son frère qu'il a toujours tendrement chéri.

Cette affection si grave, si implacable, si meurtrière qui n'a paru obscure et lente à son début que parce qu'elle n'a pas été observée de près, a fait de bien rapides progrès dans ces derniers jours. Les signes confirmatifs ne se sont pas fait attendre et ont éclaté de la manière la plus décisive.

Il n'est plus permis d'avoir le moindre doute ni sur le diagnostic ni sur le pronostic de la maladie de Mr Zappa.

Il est atteint de démence et paralysie générale. Cette maladie prend depuis quelque temps chez lui la *forme* et la *marche galopantes.*

Elle doit dès à présent, imposer de la manière la plus expresse des mesures conservatoires pour l'administration de la fortune de la famille.

M. Zappa, en sa situation, est absolument incapable de toute gestion. Les malades en paralysie générale sont les administrateurs les plus dangereux. Si l'on ne prend à temps les mesures légales commandées par la position, si on ne les fait promptement interdire, ils ruinent leur famille par des dons excessifs ou par des acquisitions et des ventes déraisonnables.

M. Zappa en démence est irresponsable et dans le cas légitime et pressant d'interdiction. Mais non seulement il faut sauvegarder l'avenir, il faut faire plus et vérifier le passé. S'il avait, dans ces derniers temps quelque acte non consommé et encore réparable, il faudrait s'employer à y porter remède. On se rappelle que dès le mois de Mars il s'était déjà fait en lui un changement notable. Dès cette époque il n'avait plus de mémoire. Sa maladie et son incapacité remontent au moins à cette date. Dès ce moment il devait être irresponsable. Les liberalités qu'il aurait faites depuis, les engagements qu'il aurait pris, il les eût faites ou les eût pris à l'insu de lui même, à l'insu de M. Zappa bien portant, de M. Zappa en possession de sa raison, de M. Zappa capable d'administrer, de gérer ses biens et d'en disposer.

Tout acte fait par lui depuis son état maladif est illégitime et devrait être frappé de nullité.

La famille ne peut conserver d'incertitude sur la gravité de la maladie. Il n'y a pas de guérison à espérer. On voit quelquefois des rémissions, c'est-à-dire un temps d'arrêt, des intervalles ou un ralentissement dans la marche du mal, mais dans le cas parti-

culier, quoique une remission ne soit pas absolument impossible encore, elle est peu probable. Si le début de cette paralysie générale est passé inaperçu, sa marche actuelle est d'une effrayante rapidité. Ce n'est plus seulement la raison du malade qui est atteinte, son existence est sérieusement menacée. Le pronostic à porter est des plus tristes. Il est fort possible que M. Zappa n'ait plus que peu de temps à vivre et il est du devoir des médecins soussignés de déclarer que dans l'état d'affaiblissement où il est déjà, le moyen de prolonger son existence serait de lui éviter la fatigue d'un long voyage. Et d'ailleurs, une fois de retour chez lui, comment y instituer toutes les conditions du traitement, comment y prendre toutes les mesures de sécurité pour lui et pour les autres? Dans un lieu où il a toujours exercé une autorité absolue, comment réprimer son agit tion sans le faire beaucoup souffrir?

Cela doit être l'objet de sérieuses réflexions de la part de la famille.

Si toutefois, par esprit de nationalité et pour éviter la sépulture en terre étrangère, on prend la résolution de ramener Mr Zappa chez lui, il faut que ce voyage soit fait avec de grands ménagements, à petites journées et de manière à ménager les forces du malade.

Le traitement doit être presque tout hygiénique. L'alimentation sera celle de la santé. Il faut qu'elle soit fortifiante sans être excitante et que les repas soient suffisamment et exactement exposés. On évitera l'usage des liqueurs spiritueuses et l'abus du café.

L'exercice sera journalier et modéré. Les bains tièdes sont favorables et tout les soins de propreté nécessaires.

On surveillera attentivement l'exactitude des évacuations intestinales et on combattra la constipation par des lavements et quelquefois par de légers purgatifs.

S'il survient de l'agitation et de la violence, on peut être obligé de recourir à l'emploi du gilet de force. On devra prendre ses précautions et en emporter au moins deux.

Il peut arriver des congestions, des attaques apoplictiformes ou épiliptiformes auxquelles le médecin traitant opposera les purgatifs, les révulsifs et, selon

l'état du peuls quelques sang-sues. Il pourra être indiqué de recourir soit aux préparations de quinquina pour fortifier, soit aux calmants nocturnes pour procurer du sommeil.

Dans les derniers périodes de la paralysie générale les malades avalent difficilement et sont quelquefois menacés de suffocation.

Il demandent alors une grande surveillance pendant le repas. Il faut leur venir en aide, avoir l'œil sur le quantité d'aliments introduite dans la bouche, quelque fois faire hacher leur viande; d'autres fois retirer le bol alimentaire sur le point de les suffoquer.

La déglutition peut devenir impossible et il est indispensable alors de les nourrir par l'introduction des aliments liquides dans l'estomac, à l'aide de la soude œsaphagienne.

La vessie peut se paralyser et il faut pratiquer le cathéterisme.

La surveillance dont ces malades doivent être l'objet dans les derniers temps ne saurait être trop éveillée. Ils tombent et ont besoin d'être soutenus. Ils se brûlent si on les laisse près du feu. Il est indispensable qu'une intelligence saine veille sans relâcher sur chacun de leurs actes.

L'homme tombé en paralysie générale ne peut prolonger la portion d'existence qui lui reste qu'avec beaucoup d'aide de la part de ceux qui jouissent de toute leurs facultés.

Paris, le 5 Octobre 1863.

CALMEIL

Vu pour la légalisation de la signature de M. le Docteur Calmeil, apposée ci-dessus

A. I. Maurice, le 6 Octobre 1863.

Le Maire par interim

(LS) TRELAT DUTRAN

Vu par nous Maire du XIII arrond. (Gobelins) pour la légalisation de la signature de M. Trelat, apposée ci-dessus.

Paris, le 6 Octobre 1863.

Le Maire

LEBEL

Dr Zambaco
19 rue de Marignan

Vu à la Mairie du II arrond. de Paris pour légalisation de la signature de M^r^ le Docteur Zambaco, apposée ci-dessus.

Fait à Paris, le 19 Octobre 1863.

Ozennam

Ambroise tardieu.

Vu par nous Maire du premier arrondissement de Paris, pour légalisation de la signature de M^r^ le Dr Ambroise Tardieu apposée ci-dessus.

Paris, le 16 Octobre 1863.

A. Vesserau

Rota

Vu par nous Maire du douzième arrond. de Paris, pour la légalisation de la signature du Dr Rota apposée ci-dessus.

Paris, le 20 Octobre 1863.

(Signé) . . . . . .

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀρ. 21. Ἐν Βουκουρεστίῳ, τὴν 6 Φεβρουαρίου 1864.

Εὐγνωμονῶν ἀπὸ καρδίας διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης εὐηρεστήθη νὰ μοὶ ἐκφράσῃ εὐαρέσκειαν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6,862 (π. ε.) διαταγῆς της, σπεύδω συμμορφούμενος πρὸς τὰς δι' αὐτῆς διδομένας μοι ὁδηγίας, ν' ἀναφέρω εὐσεβάστως ὅτι ἡ πάσχουσα ὑγεία τοῦ ἀτυχοῦς Ζάππα βαίνει ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐπὶ τὰ χείρω· ὅτι ἐν τῇ παραφροσύνῃ του οὐδὲν ἄλλο μέλημα ἔχει ἢ τὴν ἐκ Παρισίων (ὅπου καὶ μέχρι σήμερον νομίζει ὅτι εὑρίσκεται) εἰς τὰ ἐν τῇ ἐξοχῇ τοῦ Βουκουρεστίου μέγαρα αὐτοῦ ἐπάνοδόν του, καὶ ὅτι οἱ συγγενεῖς του, ἐπιθυμοῦντες νὰ χορηγήσωσι πρὸς τὸν πάσχοντα ὅ,τι ἠδύνατο νὰ δοθῇ πρὸς τὸν κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς του φερόμενον εἰς τὴν λαιμητόμον κατάδικον ἀπεφάσισαν νὰ ἐνδώσωσιν εἰς τὴν θέλησίν του καὶ τὸν ἐπαναφέρωσιν ἐν τῷ τερπνοτάτῳ κτήματι αὐτοῦ, Βροσθενίῳ καλουμένῳ, ἔνθα δυστυχῶς τῷ ἀνεφάνη ἡ πρώτη προσβολὴ τῆς καταμαστιζούσης αὐτὸν σήμερον ὀδυνηρᾶς νόσου, καὶ ὅπου, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἰατρῶν, δὲν θέλει βραδύνει νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ὁ θάνατος, διότι ἡ ἀνάμνησις τῶν γεγονότων ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἐν τῷ αὐτῷ μάλιστα οἴκῳ, ὅπου ἐπῆλθεν αὐτῷ ἡ πρώτη προσβολή, ἡ ἀνάμνησις, λέγω, ἐκείνη θέλει ἔχει ἐπιβλαβεστάτην ἐπιρροὴν εἰς τὴν ὑγείαν του, ἢ μᾶλλον θέλει ταχέως τὸν ἀπαλλάξει τῆς λυπηρᾶς καταστάσεως εἰς ἣν εὑρίσκεται, τοῦθ' ὅπερ καὶ οἱ πλησιέστεροι αὐτοῦ συγγενεῖς ἐπιθυμοῦσι, καὶ πᾶς τις πρέπει νὰ εὔχηται.

Ἡ Ἡγεμονικὴ κυβέρνησις οὐδεμίαν ἐπέφερεν ἀντίπραξιν εἰς τὰς ἐνεργείας μου, οὐδὲ προτίθεται, καθὰ πληροφοροῦμαι, νὰ ἐνεργήσῃ τι κατόπιν τῆς Ἰατρικῆς ἐκθέσεως τῶν ἐν Παρισίοις ἐπιστημόνων ἰατρῶν, βεβαιούντων ὅτι ἡ νόσος ἐπῆλθε κατὰ μῆνα Μάρτιον, πολὺ τουτέστι προγενεστέρως τῆς ἐποχῆς καθ' ἥν, ὡς κοινῶς ὁμολογεῖται, ὁ ἐνταῦθα ἀνώτατος ἄρχων τοῦ τόπου προσεκάλεσε τὸν ἀτυχῆ Ζάππαν καὶ ἔλαβεν ὑπ' αὐτοῦ ἀπεριόριστον ἔγγραφον πληρεξουσιότητα νὰ διαθέσῃ μετὰ τὸν θάνατόν του κατ' ἰδίαν ἀρέσκειαν τὴν ὅλην περιουσίαν τοῦ πάσχοντος. Ὅτι δὲ σήμερον οὐδεμίαν ἔχει πρόθεσιν νὰ ἐφαρμόσῃ ἡ Α.Υ.

τὴν κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς παραφροσύνης τοῦ Ζάππα ληφθεῖσαν ἔγγραφον ἐντολήν, ἀποδεικνύει τὸ γεγονὸς, ὅτι ἔν τινι ἡγεμονικῷ δείπνῳ ἐν ᾧ παρεκάθηντο πολλοὶ τῶν ἐν τέλει, ἡ Λ. Υ. εἶπε δημοσίᾳ ὅτι οὐδεμίαν ἄλλην ἀπαίτησιν ἐκ τῆς περιουσίας Ζάππα δύναται νὰ ἔχῃ ἡ ἐκείνην μόνον τοῦ νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ ποσὸν τῶν 16,500 αὐστρ. φλωρίων, ἅτινα τῷ ὑπεσχέθη, διὰ τὴν ἀγορὰν μιᾶς κανονοστοιχίας, καὶ ὅτι, καίτοι μὴ ὑπαρχούσης ἐγγράφου ὑποσχέσεως τοῦ Ζάππα, ἡ ἡγεμονικὴ μολαταῦτα βεβαίωσίς του (προσέθεσεν ἡ Λ. Υ.) ἀναπληροῖ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἐγγράφου.

Εἰς ταῦτα πάντα, ἅτινα ἐπιτηδείως προσπαθῶ νὰ μανθάνω, οὐδεμίαν πώποτε ἐπέφερα ἀντίρρησιν. καὶ γενικῶς μάλιστα ἐξεφράσθην ὅτι, ἂν νομίμως ἀποδειχθῇ ὡς λαβοῦσα ποτὲ χώραν τοιαύτη ὑπόσχεσις, οἱ νόμιμοι ἢ οἱ ἐκ διαθήκης κληρονόμοι θέλουσι προθυμοποιηθῇ, πέπεισμαι, εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσίν της.

Ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, ἐλάχιστον δύναται νὰ μὲ πτοήσῃ σήμερον, ὅτε ἐνεργηθείσης τακτικῆς ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας τοῦ πάσχοντος, ἐξησφαλίσθη πληρέστατα ἡ διαθήκη αὐτοῦ, ἥτις ἤθελεν ἀφεύκτως ἐξαφανισθῇ ἂν ἡ Προξενικὴ ἀρχὴ δὲν ἤθελε προβῇ ἐγκαίρως εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ φρενοβλαβοῦς καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Περὶ τῆς ἐν ἔτει 1858 συνταχθείσης διαθήκης ἔσπευσα νὰ ἐρευνήσω καὶ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἀκολούθως ὅλους τοὺς συγγενεῖς καὶ συνοίκους τοῦ πάσχοντος, ἰδίᾳ δὲ τὸν παρ' αὐτῷ ἀγαπητὸν ἐξάδελφον Κωνστ. Ζάππαν, ὅστις μ' ἐβεβαίωσε μετὰ τῶν λοιπῶν ὅτι, ἐπειδὴ τὸ ἐνεργητικὸν τῆς περιουσίας τοῦ πάσχοντος ηὔξανε κατ' ἔτος, καθὸ μὴ δαπανωμένου οὐδὲ τοῦ ἡμίσεος ποσοῦ τῶν ἐτησίων προσόδων, ἀνενέου οὗτος ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν διαθήκην του, εἰς ἣν συμπεριελάμβανε τὰ νέα κέρδη τοῦ μεσολαβοῦντος χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς συντάξεως τῆς μιᾶς μέχρι τῆς ἄλλης νεωτέρας διαθήκης. Οὕτω δὲ καὶ τὴν ἐν ἔτει 1858 συνταχθεῖσαν ἀντικατέστησε διὰ τῆς εὑρεθείσης, ἥτις, κατὰ μεγίστην πιθανότητα, ἢ μᾶλλον βεβαιότητα, ἐστὶ μεταγενεστέρα, καὶ ἀκριβῶς τῆς ἐποχῆς τῆς φαινομένης ἐν τῷ ἐξωτερικῷ περιβλήματι, διότι ἐφ' ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν σπουδαίων ἐγγράφων του παρετήρησα ὅτι ἦν ἐπιγεγραμμένον ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ

Εὐαγγέλη Ζάππα τό τε περιεχόμενον ἑνὸς ἑκάστου καὶ ἡ χρονολογία αὐτοῦ. Η χρονολογία δ' αὕτη ἐφ' ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἐγγράφων τούτων ἦν ἡ αὐτὴ μὲ ἐκείνην τὴν ἐν τῷ σώματι τοῦ ἐγγράφου ὑπάρχουσαν, καὶ ἐπομένως δικαιοῦμαι νὰ πιστεύσω μετὰ πεποιθήσεως ὅτι δὲν ἐφήρμοσεν εἰς τὴν προκειμένην διαθήκην ἐξαιρετικὴν ἀρχήν.

Κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ἐδικαιούμην νὰ ζητήσω ἴσως καὶ νεωτέραν διαθήκην, συνταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ζάππα πρὸ τῆς παραφροσύνης του, ἀλλ' ἐνῷ εἶχον ὑπ' ὄψιν ὅτι συνάμα μὲ τὴν σύνταξιν τῆς νέας, ἐξηφάνιζε τὴν παλαιοτέραν, καὶ ἐπομένως δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἐξασφαλισθεῖσα, ἐπληροφορήθην μετὰ θετικότητος ὅτι τὸ περισσεῦσαν κέρδος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἤτοι ἀπὸ τῆς συντάξεως τῆς ἐν λόγῳ διαθήκης καὶ μικρὸν πρὸ τῆς παραφροσύνης του κατέβαλεν εἰς ἀγορὰν κτήματος ἀξίας 31,000 αὐστρ. φλωρίων ὅπερ ἐδώρησε τῷ λίαν ἀγαπητῷ, ὡς προανέφερα, ἐξαδέλφῳ του Κωνστ. Ζάππα, χάριν τῶν πολυετῶν καὶ εἰλικρινῶν ὑπηρεσιῶν του, ἢ μᾶλλον ἠγόρασεν αὐτὸ τοῦτο τὸ κτῆμα ἐπ' ὀνόματι τοῦ διαληφθέντος Κωνστ. Ζάππα, ἐπομένως ἀφοῦ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς περιουσίας του δὲν εἶχε νὰ προσθέσῃ ἄλλην, ἐθεώρησε καὶ περιττὸν νὰ ἀνανεώσῃ τὴν διαθήκην τοῦ 1860, ἥτις, καθὰ ἐμπιστευτικῶς μὲ διεβεβαιοῖ ὁ ἔχων γνῶσιν αὐτῆς ἐξάδελφος τοῦ διαθέτου, δὲν ἐμπεριέχει διατάξεις ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπὲρ κοινωφελῶν καὶ φιλανθρωπικῶν τῆς Ἑλλάδος καταστημάτων, καὶ ὑπὲρ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ πατρίδος.

Τὸ βραχὺ τέρμα τῆς ζωῆς τοῦ ἀτυχοῦς Ζάππα θέλει φέρει εἰς φῶς τὴν ἀλήθειαν. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ δὲ δὲν θέλω λείψει, κατὰ καθῆκον, νὰ καταβάλω πᾶσαν προσοχὴν καὶ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν παντὸς ὑπὲρ Ἑλλάδος συμφέροντος, εἴτε συνεπείᾳ τῆς διαθήκης ταύτης, εἴτε συνεπείᾳ τῶν ὑποσχέσεων, τὰς ὁποίας ὁ ἀτυχὴς Ζάππας ἔδωκεν εἰς τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν πρὸς ἵδρυσιν τῶν Ὀλυμπίων καὶ τὰς ὁποίας δὲν ἐτήρησεν καθ' ὁλοκληρίαν μέχρι τοῦδε, καθὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ λεπτομερείας.

Διατελῶ μὲ σέβας βαθύτατον.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διευθ. Γραμματεὺς
Γ. Βενιζέλος

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. 540. Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 4 Ἀπριλίου 1864.

Καίτοι τὸ περὶ ἐθνικότητος τοῦ ἀτυχοῦς φιλοπάτριδος Εὐαγγέλη Ζάππα ἐκκρεμὲς μετὰ τῆς Ἡγεμονικῆς Κυβερνήσεως ζήτημα ἐδικαιούμην νὰ θεωρῶ ὁριστικῶς λελυμένον καὶ ἀποφασισμένον, ἀφοῦ, ἑπτὰ ἔκτοτε παρελθόντων μηνῶν, οὐδεμίαν τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐνταῦθα Ὑπουργεῖον ἐπήνεγκεν ἀντίρρησιν εἰς τὴν πρὸς αὐτὸ ὑπ' ἀριθ. 1150 διακοίνωσίν μου, ἧς ἀντίγραφον διεβίβασα ἐν καιρῷ πρὸς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1225 ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου π. ε. ἀναφορᾶς μου, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ὁριστικῶς ἐγνωστοποίουν ὅτι τὸ Γεν. Προξενεῖον ἐθεώρησε, θεωρεῖ, καὶ θέλει θεωρεῖ πάντοτε τὸν κ. Ζάππαν ὡς ὑπήκοον Ἕλληνα, μολαταῦτα ἐπωφεληθεὶς ἐκ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν ἐνταῦθα Γενικῶν Προξένων τῶν εὐρωπαϊκῶν φίλων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐγγυητριῶν τῶν Ἡγεμονιῶν Δυνάμεων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς δολοφονίας τοῦ Ἕλληνος Βέρου, περὶ ἧς γνωρίζει ἤδη τὸ Σ. Ὑπουργεῖον, ἐνόμισα πρόσφορον ὅπως δώσω νέαν ὤθησιν εἰς τὸ προμνησθὲν ζήτημα τῆς ἐθνικότητος Ζάππα, καὶ προσκαλέσω μὲν νέαν πάλην, κατορθώσω δὲ νὰ λυθῇ ὁριστικῶς καὶ διὰ πάντα τὸ πολυθρύλλητον τοῦτο καὶ σπουδαῖον ζήτημα, ὢν ἐκ προοιμίων βέβαιος ὅτι ἐν πάσῃ ἐναντίᾳ περιπτώσει ἤθελον τύχει τῆς αὐτῆς συνδρομῆς τῶν προμνησθέντων ἓξ Γεν. Προξένων.

Καὶ δὴ τὴν 26 Μαρτίου ε. ε. ἀπηύθυνα διακοίνωσιν ὑπ' ἀριθ. 463 πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐνταῦθα Ὑπουργεῖον, δι' ἧς παρεκάλουν αὐτὸ νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐπισήμου Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὁμοιάριθμον διακήρυξιν τοῦ Γεν. Προξενείου γνωστοποιοῦσαν ὅτι τῇ αἰτήσει τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν τοῦ φρενοβλαβοῦς Εὐαγγέλη Ζάππα ταγματάρχου καὶ ὑπηκόου Ἕλληνος, τὸ Προξενικὸν δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 155 τελεσιδίκου ἀποφάσεώς του, προέβη εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ φρενοβλαβοῦς, διώρισε κηδεμόνα αὐτοῦ τε καὶ τῆς περιουσίας του κτλ.

Ἐνῷ δ' ἔπεμψα τὴν ἀνωτέρω διακοίνωσιν, ἐμμέσως ὑπέδειξα πρὸς τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργὸν ὅτι ἤμην ἕτοιμος ν' ἀναδεχθῶ τὸν ἀγῶνα καὶ μετ' ἐμοῦ πάντες οἱ Γεν. Πρόξενοι

τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ἡγεμ. Κυβέρνησις ἤθελε διαφιλονεικήσει τὴν ἑλληνικὴν ἐθνικότητα τοῦ Ζάππα.

Ἡ νέα αὕτη ἐκ μέρους τοῦ Γεν. Προξενείου πρόκλησις ἔφερεν εὐτυχῶς καρποφόρον ἀποτέλεσμα, διότι ἡ Ἡγεμονικὴ Κυβέρνησις ἐνέδωκε καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ Γεν. Προξενείου, καὶ ἔσπευσε νὰ δημοσιεύσῃ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 74 τῆς 31 Μαρτίου ἐ. ἔ. φύλλῳ τῆς ἐπισήμου Ἐφημερίδος «Moniteur» τὴν ὡς ἀνωτέρω διακήρυξιν ἀπαράλλακτον, ἀναγνωρίσασα οὕτω καὶ ἐπισήμως ὅτι ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας εἶναι Ἕλλην καὶ ταγματάρχης τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὅτι ἐκηρύχθη ἀπηγορευμένος ὑπὸ τοῦ Προξενικοῦ Ἑλληνικοῦ δικαστηρίου, καὶ ὅτι ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ κατέστη σήμερον τελεσίδικος.

Ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν ὁριστικὴν καὶ αἰσίαν λύσιν τοῦ περὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικότητος ζητήματος τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν πάσχουσαν ὑγείαν αὐτοῦ, μετὰ λύπης ἀναφέρω ὅτι αὕτη προβαίνει ἀπὸ ἡμέρα εἰς ἡμέραν ἐπὶ τὰ χείρω, καὶ ὅτι, καθὰ βεβαιοῦσιν οἱ ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν ἰατροί, δὲν θέλει βραδύνει τὸ τέρμα τῆς ζωῆς τοῦ ἀτυχοῦς τούτου ὁμογενοῦς.

Ὑποσημειοῦμαι μὲ σέβας βαθύτατον.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διευθύνων Γραμματεὺς
Γ. Π. Βενιζέλος.

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. 289. Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 20 Φεβρουαρίου 1865.

Ἡ ἐγχώριος Κυβέρνησις προέβη ἐσχάτως ἄνευ οὐδεμιᾶς προηγουμένης κοινοποιήσεως εἰς τὸ Γεν. Προξενεῖον, εἰς μέτρα παράτολμα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ φρενοβλαβοῦς Κ. Εὐαγγέλη Ζάππα, ἐφ' ἧς εἶχεν ἤδη ἐπιθέσει σφραγῖδας, καὶ καθ' ἃ ἐπληροφορήθην, διατάξει ἀπογραφὰς καὶ διορίσει διαχειριστὰς αὐτῆς θεωρουμένης ὡς ἀνηκούσης εἰς ὑπήκοον Βλάχον.

Ἔκαμον ἀμέσως τὰς ἀναγκαίας παραστάσεις τῇ Ἡγεμονικῇ Κυβερνήσει, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἔλαβον προσωπικὴν ἐξήγησιν μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ περιουσία σήμερον ἐπανῆλθεν εἰς ἣν εὑρίσκετο κατάστασιν πρὸ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφαγίδων, καὶ ἀνεγνωρίσθη ἔτι μᾶλλον ἐπὶ ἑδραιοτέρων βάσεων καὶ τελεσιδίκως ὡς ἑλληνική, καὶ ἑπομένως εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἑλλ. ἀρχῶν τοῦ λοιποῦ ὑπαγομένη.

Ταῦτα ἔκρινα χρέος μου νὰ φέρω εἰς γνῶσιν Ὑμῶν, Κύριε Ὑπουργέ, ἐπιφυλαττόμενος μὲ τὸ προσεχὲς ταχυδρομεῖον νὰ ὑποβάλω Ὑμῖν λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν ἐσχάτως συμβάντων ἐπὶ τῆς προκειμένης σοβαρᾶς ὑποθέσεως, μετὰ τῶν σχετικῶν αὐτῇ ἐγγράφων.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Πρόξενος
Σ. Γκιώνης.

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀρ. 297. Ἐν Βουκουρεστίῳ, τὴν 22 Φεβρουαρίου 1865.

Συμμορφούμενος πρὸς τὴν ὁποίαν ἔδωκα ὑπόσχεσιν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 289 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 20 ὁδεύοντος μηνὸς ἀναφορᾶς μου, λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω τὰ καθέκαστα τῆς προκειμένης σκανδαλωδεστάτης καὶ σπουδαιοτάτης ὑποθέσεως τῆς ἀφορώσης τὴν περιουσίαν τοῦ φιλοπάτριδος ἀλλ' ἀτυχοῦς ὁμογενοῦς Εὐαγγέλη Ζάππα.

Ἐκ διαφόρων ἐκθέσεων τοῦ Γεν. Προξενείου καὶ ἰδίᾳ ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1225 (7 Σεπτεμβρίου 1863) 1645 (16 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους) 1671 (23 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς,) καὶ 540 (2 Ἀπριλίου 1864), τὸ Σ. Ὑπουργεῖον γνωρίζει ἁπάσας τὰς λεπτομερείας τῆς σπουδαιοτάτης ταύτης καὶ σκανδαλωδεστάτης, ὡς προεξετέθη, ὑποθέσεως. Δὲν ἀγνοεῖ ὅτι τῇ αἰτήσει καὶ ὁμοφώνῳ γνωμοδοτήσει τῶν τοῦ πάσχοντος πλησιεστέρων συγγενῶν, ἐν συγγενικῷ συμβουλίῳ συνελθόντων, διετάχθη ἡ δικαστικὴ ἀπαγόρευσις τούτου καὶ διωρίσθη κηδεμὼν αὐτοῦ τε καὶ τῆς περιουσίας του ὁ ὑπὸ τοῦ συγγενικου συμβουλίου προταθεὶς καὶ γνωστὸς παρὰ τῇ Σ. Κυβερνήσει ἕνεκα τῶν ὁποίων ἐξεδήλωσε μέχρι τοῦδε πρὸς τὴν πατρίδα αἰσθημάτων Κωνστ. Ζάππας ἀδελφιδοῦς τοῦ πάσχοντος, καὶ βοηθὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀναστάσιος Ζάππας· ὅτι ἡ διατάξασα τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ τὸν διορισμὸν κηδεμόνος αὐτοῦ καὶ τῆς περιουσίας του ὁριστικὴ τοῦ προξενικοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου ἀπόφασις κατέστη πρὸ πολλοῦ τελεσίδικος, καὶ ὡς τοιαύτη ἀνεγνωρίσθη καὶ ἐγγράφως συνωμολογήθη ὑφ' ὅλων τῶν συγκροτησάντων τὸ συγγενικὸν συμβούλιον πλησιεστέρων συγγενῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους αὐτὴ ἡ Ἡγεμονικὴ Κυβέρνησις οὐ μόνον τὴν Ἑλληνικὴν ἐθνικότητα τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἀνεγνώρισεν, ἀλλὰ καὶ ἁπάσας τὰς ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐνεργείας τοῦ Γεν. Προξενείου, διότι τὸ μὲν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἔσπευσε νὰ διατάξῃ τὴν διὰ τοῦ ἐπισήμου φύλλου τῆς Κυβερνήσεως «Moniteur» δημοσίευσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 463 καὶ ἀπὸ 26 Μαρτίου π. ε. διακηρύξεως τοῦ Γεν. Προξενείου, τὸ δ' ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, συνεπείᾳ τῆς πρὸς αὐτὸ ὑπ' ἀριθ. 1870 διακοινώσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, παρήγγειλε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7270 διαταγῆς του πρὸς τὸ ἐγ-

χώριον δικαστήριον τοῦ Νομοῦ Γιαλομίτζας τὴν ὑπ'αὐτοῦ ἀναγνώρισιν τῶν διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προξενικοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου ὡς ἐπιτροποκηδεμόνων διορισθέντων, ἀπεκάλει δὲ τὸν Εὐαγγέλην Ζάππαν ὑπήκοον Ἕλληνα καὶ ταγματάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κλπ.

Κατόπιν ἐν τοσούτῳ ὅλων τούτων συγγενής τις τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα Λουκᾶς Κώτσου καλούμενος, ὅστις εἶχε μὲν γνωμοδοτήσει μετὰ τῶν ἄλλων συγγενῶν κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ συγγενικοῦ Συμβουλίου, εἶχε δὲ φαίνεται μεταμεληθῆ, διότι ἐπεθύμει νὰ φαίνηται μᾶλλον ἄρχων ἢ ἀρχόμενος, καὶ διότι ἀπέβλεπεν εἰς ὅλως ἀτομικὰ καὶ ἰδιοτελῆ συμφέροντα, καθὰ τὸ Γεν. Προξενεῖον ἔλαβεν ἐν καιρῷ τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσῃ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1096, 1104 καὶ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1364 ἀναφορᾶς του, ᾐτήσατο, καθὰ γνωρίζει τὸ Σ. Ὑπουργεῖον, τὴν ἀπὸ τῆς ἐπιτροποκηδεμονείας ἔξωσιν τοῦ νομίμως διορισθέντος κηδεμόνος κ. Κωνστ. Ζάππα. Ἀφοῦ δὲ τὸ Γεν. Προξενεῖον, ἔχον ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5909 ἐπισημειώτου διαταγῆς τοῦ Σ. Ὑπουργείου διαβιβασθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 7827 (11 Αὐγούστου 1864) γνωμοδότησιν τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, δὲν ἱκανοποίησε τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην τοῦ Λουκᾶ Κώτσου, οὗτος προκαλεῖ πληρεξούσιον ἔγγραφον ἐκ μέρους τῆς μητρός του ἐν Ἰωαννίνοις τῆς Τουρκίας διαμενούσης, μεταβαίνει εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀναφέρεται πρὸς τὰς ἐκεῖσε Ὀθωμανικὰς ἀρχάς, αὗται δὲ συνιστῶσι τὴν αἴτησίν του πρὸς τὸν ἐπιτετραμμένον τὰς ὑποθέσεις τῶν Ἡγεμονιῶν Κ. Νέγρην, καὶ οὗτος πρὸς τὰς ἐνταῦθα Βλαχικὰς ἀρχάς, αἵτινες, ἀνεξετάστως προσκαλοῦσιν, ἰδίᾳ δὲ τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον διατάττει κατεπειγόντως, τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Γιαλομίτζας σφράγισιν τῆς ὅλης περιουσίας τοῦ πάσχοντος Εὐαγγέλη Ζάππα, καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω.

Ἅμα ὡς τ' ἀνωτέρω γεγονότα μοὶ ἐγνωστοποιήθησαν ὑπὸ τοῦ κηδεμόνος, ἔσπευσα νὰ διαβιβάσω πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον τὴν ἐν ἀντιγράφῳ ὑπ' ἀριθ. 2281 διακοίνωσίν μου, καὶ συγχρόνως ἔλθω εἰς προσωπικὴν συνεννόησιν μετά τε τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, παραστήσας πρὸς ἀμφοτέρους τὰ δέοντα, καὶ ὑποδείξας αὐτοῖς τὸ ἀναρμόδιον καὶ ἐναντίον τῶν ὑφισταμένων συνθηκῶν ἐπεμβάσεως τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν ἐπὶ περιουσίας ὅλως ἑλληνικῆς, τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἡ

Ἡγεμονικὴ Κυβέρνησις διὰ τῶν πράξεών της ἀνεγνώρισεν ὡς τοιαύτην, ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος συνεμερίσθη καθ' ὁλοκληρίαν τὰς παρατηρήσεις μου, καὶ μοὶ ὑπεσχέθη τὴν συνδρομήν του ὡς πρὸς τὴν κατάργησιν τῶν τελευταῖον πλημμελῶς ἐνεργηθέντων, ὁ δὲ δεύτερος μὴ δυνάμενος νὰ εὕρῃ διέξοδον εἰς λαβύρινθον εἰς ὃν ἐξ ἐσφαλμένων, ἴσως, εἰσηγήσεων περιέπεσεν, ἀπέφυγε νὰ μοὶ ὑποσχεθῇ τι καὶ μάλιστα ἐπέμεινε θεωρῶν ὡς νομίμους τὰς ἐνεργείας του.

Τὸ δίκαιον τῆς ὑποθέσεως ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ ψῆφος τῶν τὰ τῆς πολιτείας κρείττονα εἰδότων, καὶ αὐτῶν τῶν ἄλλων ὅλων συνυπουργῶν περὶ τῆς εὐνοϊκῆς διαθέσεως τῶν ὁποίων ἤμην ἐκ προοιμίων πεπεισμένος, μ' ἔκαμε νὰ μὴ ἀμφιβάλλω ποσῶς περὶ τῆς τύχης τῆς προκειμένης ὑποθέσεως καὶ νὰ πιστεύω μάλιστα ὅτι ἦτο καὶ εἶναι ὁριστικῶς ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν συμφερόντων λελυμένη.

Τὰς κρίσεις καὶ πεποιθήσεις μου ταύτας ἔτι μᾶλλον ἐνίσχυσεν ἡ ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀπομάκρυνσις τοῦ διατάξαντος τὴν σφράγισιν τῆς περιουσίας Ζάππα Ὑπουργοῦ Κρετζουλέσκου καὶ ἡ ἀντικατάσκασις αὐτοῦ προσωρινῶς μὲν ὑπὸ τοῦ Κυρ. Μπεντζέσκου, ὁριστικῶς δὲ ὑπὸ τοῦ Κ. Βερνέσκου, ἀνδρὸς νομομαθοῦς καὶ εἰς ἄκρον ἀνεπιλήπτου χαρακτῆρος.

Τῳόντι, ἅμα ὡς ὁ νέος οὗτος Ὑπουργὸς ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου, συνεκάλεσεν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐξέθεσεν αὐτῷ δι' ὑπομνήματος, λίαν ἀμερολήπτου, τὴν ὅλην ὑπόθεσιν, καὶ ἠτήσατο τὰς ψήφους καὶ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του, οἵτινες ἐν πλήρει συνεδριάσει ἀπεφήναντο κατὰ τὴν 30ην Ἰανουαρίου ε. ε. ὅτι ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας εἶναι Ἕλλην, ἡ περιουσία του Ἑλληνική, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος μόνον ἁρμόδιον νὰ τακτοποιήσῃ καὶ ῥυθμίσῃ αὐτὴν κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους, μὴ δικαιουμένων τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν εἰς τὴν ἐλαχίστην ἐπέμβασιν, καὶ μὴ δυναμένων νὰ παραδεχθῶσιν αἰτήσεις ξένων οἷα ἡ τοῦ Λουκᾶ Κώτσου.

Κατὰ συνέπειαν τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς διέταξε τηλεγραφικῶς τὴν ἀποσφράγισιν τῆς περιουσίας, ἥτις καὶ ἐνηργήθη τὴν 7ην ὁδεύοντος μηνός.

Ἡ τοσοῦτον βεβαία πεποίθησις ἣν εἶχον σχηματίσει, ὡς προεξέθεσα, περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, μ' ἔκαμε ν' ἀναβάλω πρὸς καιρὸν τὴν πρὸς τὸ Σ.

Ὑπουργεῖον ἔκθεσιν, ἣν ὤφειλον νὰ διαβιβάσω κατὰ καθῆκον, ἀφοῦ μάλιστα ἐπεθύμουν νὰ γνωστοποιήσω συνάμα καὶ τὸ ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα ὅπερ σήμερον μόλις εὑρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ν' ἀναγγείλω, διότι σήμερον ἔλαβον τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐπίσημον ὑπ' ἀριθ. 697 γνωστοποίησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, ἧς ἀντίγραφον λαμβάνω τὴν τιμὴν ἐπισυνάψω ὧδε μετὰ μεταφράσεων τοῦ ἐν αὐτῇ μνημονευομένου referat καὶ τῶν πρακτικῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου· ἄλλως δὲν ἔλλειψα καὶ ἅμα ὡς πληροφορηθεὶς τὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν μετάβασιν τοῦ Λουκᾶ Κώτσου νὰ εἰδοποιήσω τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Β. Πρεσβείαν, καὶ ἀκολούθως νὰ καθιστῶ αὐτὴν καὶ μέχρι τοῦδε ἐνήμερον, ὡς θέλει πεισθῇ τὸ Σ. Ὑπουργεῖον ἐκ τῆς ἐν ἀντιγράφῳ ὑποβαλλομένης ὧδε ἀλληλογραφίας ὑπὸ στοιχ. Α.-Μ.

Χαίρομαι δὲ καὶ ὡς δημόσιος λειτουργὸς καὶ ὡς ἕλλην ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς ἡγεμονικῆς Κυβερνήσεως ἢ μᾶλλον ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ τότε Ὑπουργείου παρεξήγησις τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ ἡ πρὸς ὥραν ἀθέτησις τῶν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως συνθηκῶν, ἔφερεν εὐτυχῶς καρποφόρα ἀποτελέσματα, διότι σήμερον ὁριστικῶς καὶ τελεσιδίκως ἐπεκυρώθη ὡς προεξέθεσα ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ ἑλληνικὴ ἐθνικότης τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἥτις ἄλλως ἦτον ἀπρόσβλητος, καὶ καθιερώθη τὸ δικαίωμα τῆς Προξενικῆς Ἑλλ. ἀρχῆς τοῦ νὰ ρυθμίσῃ καὶ τακτοποιήσῃ κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους τὴν προκειμένην περιουσίαν.

Ἐν τοσούτῳ ὁ ἀθλητὴς τοῦ δράματος Λουκᾶς Κώτσου καὶ μετὰ τὴν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁριστικὴν ἀπόφασιν δὲν παύει ὁτὲ μὲν φέρων τὴν προσωπίδα τοῦ πληρεξουσίου τῆς μητρός του ὀθωμανῆς ὑπηκόου ν' ἀναφέρηται ἐνώπιον τῶν ἐγχωρίων δικαστικῶν καὶ ἄλλων ἀρχῶν καὶ ζητῇ τὴν κατάργησιν τῶν ὑπὸ τοῦ Γεν. Προξενείου ἐνεργηθέντων, νὰ ὑπόσχηται δὲ καὶ ἐπισήμως εἰς τὴν Ἡγεμονικὴν Κυβέρνησιν τὴν προσφορὰν μιᾶς ὁλοκλήρου κανονοστοιχίας ἐν περιπτώσει καὶ ἅμα ὡς ἤθελεν οὗτος διορισθῇ ἐπιτροποκηδεμών, ὡς θέλει πεισθῇ τὸ Σ. Ὑπουργεῖον ἐκ τῆς ἐν ἀντιγράφῳ ὑποβαλλομένης ὧδε ἀναφορᾶς του, ὁτὲ δὲ ὡς Λουκᾶς Κώτσου καὶ ὡς ὑπήκοος ἕλλην ν' ἀναφέρηται ἐνώπιον τοῦ Γεν. Προξενείου, νὰ προσβάλλῃ τὰς προηγουμένας ἐνεργείας αὐτοῦ τὰς ὁποίας ἐν τοσούτῳ αὐ-

τὸς οὗτος ἀνεγνώρισε διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, καὶ ἐπὶ τέλους νὰ ζητῇ οὗτος τὴν κηδεμονείαν.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Λουκᾶς οὗτος Κώτσου ἐδείχθη προδότης τῶν Ἑλλ. συμφερόντων καὶ κατέδωκεν αὐτὰ εἴς τε τὰς ὀθωμανικὰς καὶ τὰς βλαχικὰς ἀρχάς, διότι ἐνώπιον αὐτῶν ἠθέλησε ν' ἀποδείξῃ τὸν Εὐαγγέλην Ζάππαν ὡς ὑπήκοον ὀθωμανόν, καὶ ὡς ἀφιχθέντα ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις μὲ διαβατήριον ὀθωμανικὸν (τεσκερέ), ὅτι οὐδεμίαν ἔχει περιουσίαν δυναμένην νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν διαχειρισθησομένην περιουσίαν, ὅτι ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις κατέστη πρὸ πολλοῦ τελεσίδικος, καὶ ὅτι καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αὕτη ἠδύνατο νὰ μεταρρυθμισθῇ, συγκαλουμένου ἐκ νέου συγγενικοῦ συμβουλίου, ἤθελον προσκρούσει σπουδαίως εἰς τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα, διότι ἅμα ὡς διοριζομένου τοῦ Λουκᾶ τούτου κηδεμόνος, ἡ μὲν Ἡγεμονικὴ Κυβέρνησις, ἤθελε τότε ζητήσει τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὑποσχέσεως περὶ προσφορᾶς μιᾶς κανονοστοιχίας, ἢ μᾶλλον ἤθελεν ἐπιμείνει καὶ λάβει τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ὁ δὲ Λουκᾶς Κώτσου οὗτος ἤθελε προσπαθήσει, ὅπως καὶ μέχρι τοῦδε προσεπάθησε, καὶ διαφόρους συνδυασμοὺς ἔκαμε νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν διαθήκην, ἔχων, λέγω, ταῦτα πάντα ὑπ' ὄψιν, ἀπέφυγα νὰ παραδεχθῶ ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδεμίαν αἴτησιν τοῦ Κώτσου, ὡς καὶ ἐκείνην τοῦ νὰ χορηγήσω διάφορα ἐπικεκυρωμένα ἀντίγραφα, ὧν χρῆσιν μόνον ἤθελε κάμει διὰ σκοποὺς καταχθονίους καὶ κατὰ συνέπειαν μηδὲ νὰ ἐγγίξω τι ἐπὶ τῶν ἐνεργηθέντων· ἀφῆκα δὲ τὰ πράγματα νὰ διατρέξωσι τὴν ὁποίαν τὸ Γεν. Προξενεῖον ἀπ' ἀρχῆς ἐχάραξεν ὁδὸν καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἀσφαλεστέρα πάσης ἄλλης, κατὰ τὴν κρίσιν μου, διότι ὁ ὑπάρχων κηδεμὼν καὶ ὑπόληψιν καὶ περιουσίαν κέκτηται, καὶ ὑπὸ φιλοπατρίας παντὸς ἐπαίνου ἀξίας διαφλέγεται.

Ὑποβάλλων δὲ μετὰ σεβασμοῦ πάντα τὰ ἐκτεθέντα ὡς καὶ ἀντίγραφα τῶν τριῶν διοικητικῶν ἀναφορῶν τοῦ διαληφθέντος Κώτσου, τολμῶ νὰ παρακαλέσω τὸ Σεβ. Ὑπουργεῖον ἵνα εὐαρεστηθῇ νὰ μοὶ δώσῃ τὴν γνώμην του, καὶ μ' ἐφοδιάσῃ ἐν γένει μ' ὅσας ἤθελε κρίνει λυσιτελεστέρας ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁδηγίας.

Ὑποσημειοῦμαι μὲ σέβας βαθύτατον.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Πρόξενος
Στ. Γκιώνης

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 297 ἔκθεσιν Γεν. Προξενείου Βουκουρεστίου.

LE CONSULAT GÉNÉRAL HELLÉNIQUE A BUCAREST

AU MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DES PRINCIPAUTÉS UNIES

N° 2281. Bucarest, le 28 Décembre 1864.

J'ai l'honneur de Vous transmettre ci-joint copie en traduction d'une pétition soumise à ce Consulat Général par M. Constantin Zappa, curateur des biens de M. Evanghéli Zappa.

C'est avec la plus grande surprise que je viens, M. le Ministre, m'informer par la susdite pétition des procédés des autorités judiciaires à Yalomitza, sur la fortune d'un sujet Hellène.

Aussi tout en recommandant à Votre équité bien connue ce que réclame à très juste titre M. Constantin Zappa, je m'empresse de Vous prier, M. le Ministre, de vouloir bien intercéder instamment auprès de l'honorable Ministère de la Justice, afin que des ordres soient donnés au plus tôt et si c'est possible par la voie télégraphique, aux autorités judiciaires à Yalomitza, de lever les scellés apposés dans la maison de M. Evanghéli Zappa, sujet Hellène et officier supérieur de l'armée grecque, dont la fortune, reconnue déjà par l'honorable Gouvernement Princier, étant sous la protection exclusive des autorités Helléniques ne peut légalement être atteinte que par le canal de ce Consulat Général, qui s'empressera de son côté, soyez-en persuadé, de satisfaire à toute réclamation légale d'un sujet étranger soumise directement ou par la voie de l'autorité dont il relève.

En Vous réitérant mes prières sur l'affaire que j'ai l'honneur de Vous recommander, je profite de l'occasion pour Vous exprimer M. le Ministre, l'assurance de ma haute considération.

St. Ghionis.

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 297 ἔκθεσιν Γεν. Προξενείου Βουκουρεστίου.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DES PRINCIPAUTÉS UNIES

AU CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

N° 6747 Bucarest, le 31 Décembre 1864.

En vous accusant réception de la note que Vous avez bien voulu m'adresser le 28 Décembre sous N° 2281, relativement aux mesures prises par l'autorité de Yalomitza à l'égard de l'avoir de M. Evanghéli Zappa, j'ai l'honneur de porter à Votre connaissance que le Ministère de la justice, auquel j'en ai aussitôt fait part, vient d'avoir recours à ma médiation pour Vous prier de vouloir bien envoyer incessament sur les lieux un délégué Consulaire chargé d'assister conjointement avec nos autorités à la formation de l'inventaire de l'avoir dont il est plus haut parlé.

Veuillez agréer etc.

Pour le Ministre

E. V. Saan.

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 297 ἔκθεσιν Γεν. Προξενείου Βουκουρεστίου.

LE CONSULAT GÉNÉRAL HELLÉNIQUE

AU MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DES PRINCIPAUTÉS UNIES

N° 9 Bucarest, le 2/14 Janvier 1865.

J'ai l'honneur de répondre à la note que vous avez bien voulu m'adresser le 31 Décembre passé sous N° 6747 et par laquelle vous m'avez communiqué la demande de l'honorable Ministère de la Justice tendant à l'envoi d'un délégué consulaire pour assister à un nouvel inventaire de l'honorable Tribunal de Yalomitza de la fortune de M. E. Zappa sujet Hellène, et Major de l'armée R^le Hellénique.

J'aurais peut être le droit, avant d'entrer dans l'exposé circonstancié de cette affaire, de demander les motifs légaux sur lesquels se base l'honor. Tribunal de Yalomitza pour justifier son intervention, mais le curateur de la dite fortune M.Const.Zappa ayant déjà exposé amplement à ce Consulat Général tous les détails de cette affaire, par une requête que j'ai eu l'honneur de vous recommander M. le Ministre, par ma note sous N° 2281, et dont l'honorable Ministère de la Justice ne conteste pas la justesse et l'exactitude, je vous prie de me permettre, en me basant sur des renseigments sûrs que j'ai reçus, de faire les observations suivantes.

Un certain Lucas Cotzou, sujet Hellène muni d'une procuration dénuée de toutes formes légales, délivrée par sa mère demeurant à Jannina en Turquie, a reclamé l'intervention des autorités Ottomanes à Constantinople dans le but d'attaquer les actes et la juridiction de ce Consulat Général touchant l'interdiction de l'aliéné E. Zappa et la nomination d'un curateur de la fortune de ce sujet Hellène, alléguant uniquement que sa mère, soeur de Mr E. Zappa, n'a pas été invité à participer au Conseil de famille établi ici et donner sa voix aux choix du curateur.

Il est incontestable, M. le Ministre, et reconnu même par l'hon. Ministère de la Justice qu'il s'agit de l'interdiction d'un sujet Hellène et de mesures pour garantir l'administration de la fortune, reconnu dis-je par l'honorable Ministère de la Justice, car s'il considérait cette fortune comme n'appartenant point à un sujet Hellène, il n'aurait pas recouru à l'assistance de ce Consulat Général à l'égard des actes que l'honorable Tribunal de Yalomitza a cru devoir effectuer.

En conséquence, puisque il s'agit d'une fortune appartenant à un sujet hellène il s'ensuit naturellement que tous les actes qui la concernent sont du ressort unique des lois Helléniques.

C'est ce qui a eu lieu en effet, depuis plus d'un an et demi, avec la complète approbation du Ministère Hellénique de la Justice, auquel ont été soumis tous les actes effectués à ce sujet.

Aussitôt après avoir reçu le rapport medico judiciaire constatant l'état de l'aliénation mentale de M. E. Zappa, ce Consulat Général n'était tenu que de prendre les mesures légales requises en pareille circonstance par le code Hellénique de procédure civile.

D'après l'article 647 il n'avait d'autre devoir que de demander l'avis d'un conseil de famille; d'après l'article 650, ce conseil ne doit être composé que de 4 à 8 parents tout au plus demeurant à une distance de la résidence de ce Consulat général, qui ne peut excéder 4 schênes (12,000 toises) et si dans cette distance de 4 schênes ne se trouveraient poi t de parents, ceux-ci peuvent être remplacés par des amis de l'interdit. Il est sévèrement défendu par l'article 651 du même code de faire participer au conseil de famille les mineurs et les femmes, excepté les pères et mères et autres ascendants.

Ce Consulat Général s'est donc strictement conformé aux prescriptions de ce code en invitant 4 des plus proches parents du Major et sujet Hellène Ev. Zappa et parmi ceux-ci le même Lucas Cotzou qui aujourd'hui attaque la validité de ces actes. Ces parents ont en conséquence nommé à l'unanimité le cousin de l'interdit M. Const. Zappa, en lui adjoignant le frère du malade M. Anastase Zappa, et le Tribunal Consulaire Hellénique ayant accepté la délibération du conseil de famille l'a confirmé par sa sentence sous N° 155 (1863), sentence que les dits parents se sont

empressés de reconnaitre comme parfaitement légale et définitive par une déclaration écrite.

Toutes les faits qui précèdent sont parfaitement connus par Vous, M. le Ministre, et par l'honor. Département de la Justice, et pour cet effet Vous avez bien voulu ordonner la publication de la communication de ce Consulat Général sous N° 74 a. p., dans le «Moniteur», et d'autre pa t l'hon. Ministère de la Justice a bien voulu également ordonner à l'hon. Tribunal de Yalomitza par son office sous N° 7270 a. p., de reconnaître les actes effectués dans cette affaire par ce Consulat Général.

Par la suite, une discussion s'étant élevée entre le curateur sus-nommé et le dit Lucas Cotzou, discussion dont ce Consulat Général est parfaitement à même de connaitre toutes les circonstances et qui n'a d'autre mobile que l'intérêt personnel, ce dernier a tenté de supplanter le curateur et de s'arroger ses attributions. Mais ne pouvant attaquer directement des actes qu'il a volontairement acceptés et reconnus, il a imaginé de se présenter comme fondé de pouvoirs de sa mère, ignorant que ce moyen détourné ne pouvait faire réussir son plan, puisque, ainsi que j'ai déjà eu l'honneur de le dire, il s'agissait et il s'agit d'une fortune Hellénique placée sous le ressort exclusif des autorités compétentes Helléniques.

Le motif sur lequel il fonde ses prétentions, savoir que sa mère n'a pas été appelée au conseil de famille, est tout-à-fait illégal, attendu que la distance de Bucarest à Jannina est beaucoup plus grande que de 4 schênes et attendu aussi que la personne au nom de l quelle il réclame, ne pouvait comme femme participer au conseil de famille.

Si toutefois, après tous les actes légaux qui ont été effectués, les membres du Conseil de famille qui ont élu M. C. Zappa ou d'autres parents avaient des raisons de se plaindre de la gestion de ce curateur ils ont la faculté d'exposer leurs griefs à ce Consulat Général, qui ne manquera pas, comme il est de son devoir, d'y faire droit.

Quant aux droits que les parents ou héritiers présumés de M. E. Zappa croiraient avoir à la succession après sa mort, ce Consulat Général s'engage en temps opportun à prendre en considération leur réclamation et à donner justice.

Je ne doute pas, M. le Ministre, que l'exposé qui précède ne Vous mette parfaitement à même de me prêter Votre bienveillant concours auprès de M. le Ministre de la Justice pour l'engager à vouloir bien donner au plus tôt possible et même par télégraphe les instructions nécessaires à l'honorable Tribunal de Yalomitza pour s'abstenir de toute intervention ultérieure, et en même temps pour faire lever les scellés qu'il a apposés sur la fortune d'un sujet Hellène Ev. Zappa.

A défaut, je me verrais à mon grand regret dans la nécessité de protester formellement contre qui de droit pour toutes les suites, en me réservant d'en référer où il appartient.

Dans l'attente du résultat de Vos bienveillantes démarches, je profite etc.

S. Ghionis.

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 297 ἔκθεσιν Γεν. Προξενείου Βουκουρεστίου.

LE CONSULAT GÉNÉRAL HELLÉNIQUE
AU MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
DES PRINCIPAUTÉS UNIES

N° 39. Bucarest, le 9/21 Janvier 1865.

Par ma note en date du 2/14 Janvier a. c. N° 9, j'ai eu l'honneur de réclamer, M. le Ministre, contre l'ingérence arbitraire et illégale de l'hon. Tribunal de Yalomitza dans la curatelle de la fortune de M. Ev. Zappa, sujet Hellène, et Major de l'armée grecque.

N'ayant reçu jusqu'à ce jour aucune réponse, et l'affaire étant de la plus grande urgence, vu que les scellés ayant été apposés par le Tribunal précité sur la fortune du sujet hellène et le curateur nommé par le Consulat Général expulsé de la maison et de l'administration de cette fortune, les nombreux intérêts qui en dépendent se trouvent en souffrance et sont exposés au plus grand danger.

C'est pourquoi, tout en ayant l'honneur de m'en référer à ma note susmentionnée, je me trouve obligé, M. le Ministre, de Vous répéter ma prière, de vouloir bien intervenir auprès de l'honorable Ministère compétent, à l'effet de lui faire prendre en mûre considération toute la gravité du cas, et l'engager à faire lever immédiatement les scellés apposés sur la fortune de M. E. Zappa, et à faire cesser toute ingérence des autorités locales pour éviter de plus grands préjudices. En cas de retard, je proteste de la manière la plus formelle pour toutes les conséquences, pertes, dommages et intérêts qui en résulteraient, en en laissant toute la responsabilité à la charge des autorités qui ont effectué les actes injustifiables précités, et me réservant d'en référer à qui de droit.

Dans l'attente d'une prompte et favorable solution, je profite etc.

St. Ghionis.

Συνημμένον εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 297 ἔκθεσιν

ΓΕΝΙΚΟΥ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Ὑπόμνημα τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. Ὑπουργείου πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον τοῦ ἔτους 1864, τὸ Ἑλλην. Προξενικὸν Δικαστήριον ἐκήρυξε τὸν κύριον Εὐαγγέλην Ζάππαν εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως καὶ διώρισεν ἐπιτροκηδεμόνα αὐτοῦ τε καὶ τῆς περιουσίας του.

Κατὰ τὸν Δεκέμβριον, ὁ κύριος Λουκᾶς Κώτζου, ὑπήκοος Ὀθωμανὸς ὑπὸ τὴν ταὐτότητα τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ κ. Ζάππα, καὶ ἐπιτρόπου τῆς μητρός του Μαρίας Κώτζου, ἀδελφῆς τοῦ κ. Ζάππα, ἀναφέρεται ἐναντίον τῶν μέτρων ἅτινα ἔλαβεν τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον ἐπὶ τῆς ῥηθείσης, καὶ ὡς ὑπήκοος ὀθωμανὸς καὶ ὡς νόμιμος τοῦ πάσχοντος κληρονόμος, ζητεῖ ἵνα αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ καταγράψωσι καὶ ἐξασφαλίσωσι τὴν περιουσίαν τοῦ συγγενοῦς του.

Τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον συνιστᾷ τὴν αἴτησιν εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἵνα λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου. Ταὐτοχρόνως παραδέχεται ὅτι ὁ κ. Ζάππας εἶναι ὑπήκοος Ἕλλην ὡς ἦτο συστημένος παρὰ τοῦ Προξενείου, ἐγνωστοποίησε τοῦτο πρὸς τὸν κ. Πρόξενον διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἵνα ἀποστείλῃ ἀπὸ μέρους του ὑπάλληλον νὰ συμπαρασταθῇ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ δικαστηρίου.

Λαβὸν ὅμως διαμαρτύρησιν τοῦ κ. Προξένου κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἐγχωρίου δικαστηρίου ἀφορῶσαν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, καὶ συγχρόνως ἔχον ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ κ. Ζάππας κατέχει ἀκίνητον περιουσίαν ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ, θέλει νὰ πληροφορηθῇ ἂν ἀληθῶς ὁ κ. Ζάππας εἶναι ἢ μὴ ὑπήκοος ἕλλην, καὶ πραγματικῶς πληροφορεῖται ὅτι ὁ ἀναφερόμενος ἐν τῇ ἐποχῇ καθ' ἣν ἠγόρασεν ἓν κτῆμα ὅπερ κατέχει ἐν τῷ νομῷ Ἰαλομίτζας, ἐδήλωσε πρὸς τὸ Δικαστήριον αὐτολεξεὶ ὅτι «καί τοι εἶμαι τὸ γένος Ἕλλην, ἀλλ' »ἐπειδὴ ζῶ πλεῖστα ἔτη εἰς τὸ Ρωμουνικὸν ἔθνος, οὐδέ»ποτε διετέλουν ὑπὸ ξένην τινὰ προστασίαν καὶ ὅτι ἂν καὶ »ἐκ τῆς καταγωγῆς μου θεωροῦμαι ὡς ὑπήκοος Ἕλλην, »ἀλλὰ παραιτοῦμαι πάσης ξένης ἐθνικότητος».

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλώσεως ταύτης καὶ τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 104 ἐγγράφῳ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουρ-

γεῖον ἐκτιθεμένων ἐν πλάτει λόγων, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διατείνεται ὅτι ὁ κ. Ζάππας, εἶναι ὑπήκοος Βλάχος καὶ ὅτι τόσον τὸ ὄνομα ὡς καὶ ἡ περιουσία αὐτοῦ ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν νόμων καὶ τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους. Ὁ κ. Πρόξενος διαμαρτύρεται· ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποστηρίζει τὴν διαμαρτύρησιν ταύτην καὶ προσθέτει ὅτι, τὸ δικαστήριον συνεπείᾳ τῆς συστηθείσης αὐτῷ αἰτήσεως τοῦ Λουκᾶ Κώτζου ἐσφράγισε τὴν περιουσίαν τοῦ Ζάππα, δὲν κατέγραψεν ὅμως εἰσέτι ταύτην.

Ὁ ὑποφαινόμενος κατόπιν τούτων πάντων, ἐξετάσας τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ προσπαθήσας νὰ πεισθῇ ὅτι ὁ ἀπηγορευμένος Ζάππας εἶναι ἐγχώριος, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀντιῤῥήσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῆς κ. Μαρίας Κώτζου καὶ Λουκᾶ Ἀναστασίου Κώτζου, ἐκτιμῶν ἐπὶ τέλους τοὺς λόγους δυνάμει τῶν ὁποίων τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον καὶ τὸ ἐνταῦθα Ἑλληνικὸν Προξενεῖον διατείνονται ὅτι ὁ Ζάππας εἶναι ὑπήκοος Ἕλλην, ἐπείσθην πραγματικῶς, ὅτι ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας εἶναι ὑπήκοος Ἕλλην, διότι μόνην ἀπόδειξιν ἣν προὐκάλεσεν ὁ προκάτοχός μου πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἐναντίου, εἶναι ἡ δήλωσις ἡ γενομένη παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Ζάππα, πρὸς τὸ δικαστήριον Ἰαλομίτζας καθ' ἣν ἐποχὴν ἠγόρασεν ἰδιοκτησίαν τινα.

Ἡ δήλωσις αὐτη ὅμως, καθὰ καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ ἐφάνη, οὐδὲν περιέχει πρὸς ὑποστήριξιν τῆς παρὰ τοῦ προκατόχου μου προτεινομένης γνώμης· τοὐναντίον, δι' αὐτῆς ὁ Ζάππας ἀναφέρει ὅτι δὲν εἶναι ἐγχώριος καὶ προσθέτει μόνον ὅτι δὲν διετέλεσεν ὑπὸ ἄλλην οὐδεμίαν ξένην προστασίαν. Ἔτι μᾶλλον ἡ δήλωσις αὐτη εἶναι ἀποῤῥιπτέα κατόπιν γεγονότων ληφθέντων ὑπ' ὄψιν παρά τε τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου καὶ τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ Προξενείου, γεγονότων ἐξ ὧν ἀρκεῖ μοι ἓν μόνον ἵνα σχηματισθῇ ἡ πεποίθησις Ὑμῶν. Ὁ κ. Ζάππας κατόπιν τῆς δηλώσεώς του ὑπῆρχεν ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ Ἡμῶν Πρόξενος Ἕλλην· ἐπομένως ὁ ὑποφαινόμενος θεωρῶν τὸν Ζάππαν ὡς ὑπήκοον ἕλληνα, ἀναγνωρίζω ὅπως τὸ Ἑλλ. Προξενεῖον ὅπερ ἐκήρυξε, συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους του, τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, εἶναι μόνον ἁρμόδιον νὰ λάβῃ τὰ ἀνήκοντα μέτρα διὰ τὴν διαχείρισιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ, οἱ δὲ ἀναφερόμενοι ὡς ἐγχώριοι, δὲν δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν μεσολάβησιν τῶν ἐγ-

χωρίων δικαστικῶν ἀρχῶν ἡμῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατυπώσεων πρὸς ἐξασφάλισιν, ὡς ἁρμοδίου μόνον ὄντος τοῦ Ἑλλ. Προξενείου.

Διὰ ταῦτα ὁ ὑποφαινόμενος γνωμοδοτῶ, ἵνα τὸ αὐτόθι Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐγκρίνῃ τὴν ἀνάκλησιν τῆς πρὸς τὸ δικαστήριον Ἰαλομίτζας δοθείσης διαταγῆς παρὰ τοῦ προκατόχου μου, διαταγῆς συνεπείᾳ τῆς ὁποίας τὸ μνησθὲν δικαστήριον ἔλαβε μέτρα τινὰ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπηγορευμένου Ζάππα.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ΒΕΡΝΕΣΚΟΣ

Ὅ,τι ἀκριβὴς μετάφρασις ἐκ τοῦ Βλαχικοῦ.

Βουκουρέστιον, τῇ 22 Φεβρουαρίου 1865.

Ὁ παρὰ τῷ Γεν. Ἑλλ. Προξενείῳ Διερμηνεὺς

Α. Ζαμφειρόπουλος.

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Διερμηνέως παρὰ τῷ ἐν Βλαχίᾳ Γεν. Ἑλλ. Προξενείῳ.

Βουκουρέστιον, τῇ 22 Φεβρουαρίου 1865.

Ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος

Σ. Γκιώνης.

Συνημμένον εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 297. Ἔκθεσιν Γεν. Προξ. Βουκουρεστίου

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Σήμερον 30 Ἰανουαρίου 1865, ἡμέραν Σάββατον ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 4059 ὑπόμνημα τοῦ κ. Ὑπουγοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως, ἀφορῶν τὰς γενομένας ἐνεργείας, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας τοῦ κ. Εὐαγγέλη Ζάππα, ὅστις δι' ἀποφάσεως τοῦ Προξ. Ἑλλην. δικαστηρίου ἐκηρύχθη ἀπηγορευμένος

Ἰδόντες ὅτι τὸ προμνησθὲν Προξενεῖον διώρισεν κηδεμόνα ἐπί τε τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ μνησθέντος,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀναφορὰς τοῦ κ. Λουκᾶ Κώτζου ὑπηκόου Ὀθωμανοῦ, ἀνεψιοῦ τοῦ κ. Ζάππα καὶ πληρεξουσίου τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας Κώτζου (ἀδελφῆς τοῦ κ. Ζάππα) δι' ὧν διαμαρτυρόμενος ἐναντίον τῶν ληφθένπαρὰ τοῦ Προξενείου μέτρων ζητεῖ νὰ τακτοποιηθῇ ἡ ὑπόθεσις αὕτη παρὰ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν, λόγῳ ὅτι οὗτος εἶναι ἐγχώριος,

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου Γιαλομίτζης ληφθέντα μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας τοῦ κ. Ζάππα, συνεπεία διαταγῆς τινος δοθείσης παρὰ τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ζάππα γενομένην παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου Γιαλομίτζης, καθ' ἣν ἐποχὴν ἠγόρασεν οὗτος κτήματά τινα ἐν τῷ μνησθέντι Νομῷ, ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κ. Ζάππας δὲν εἶναι ἐγχώριος, ἀλλ' ὅτι δὲν διετέλει καὶ ὑπὸ οὐδεμίαν ξένην προστασίαν,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ μνησθεῖσα διαταγὴ ἐδόθη δυνάμει μόνον τῆς δηλώσεως ταύτης γενομένης πρότερον παρὰ τοῦ κ, Ζάππα,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ ἀναφερόμενοι, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ὡς ξένοι, δὲν δύνανται νὰ ζητήσωσιν τὴν μεσολάβησιν τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν διαχείρισιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας ὑπηκόου τινὸς ξένου, ὅστις ἐκηρύχθη ἀπηγορευμένος παρὰ τοῦ Ἑλλ. Προξενείου, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους του

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, συμμορφούμενον μὲ τὴν γνώμην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐγκρίνει τὴν

ἀνάκλησιν τῆς δοθείσης πρὸς τὸ Δικαστήριον Γιαλομίτζης διαταγῆς, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἐλήφθησαν τὰ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπηγορευμένου μέτρα.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος πρακτικοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κτλ. Ὑπουργόν.

Κ. Μποζιάνος, Βερνέσκος, Γ. Στράτος, Μάνος.

Ὅ,τι ἀκριβὴς μετάφρασις ἐκ τοῦ Βλαχικοῦ

Βουκουρέστιον τῇ 22 Φεβρουαρίου 1865.

Ὁ Διερμηνεὺς παρὰ τῷ Γεν. Ἑλλ. Προξενείῳ

Α. Ζαμφειρόπουλος.

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῆς ἀνωτέρω ὑπογραφῆς τοῦ Αρ. Ζαμφειροπούλου Διερμηνέως τοῦ Γεν. Ἑλλ. Προξενείου

Βουκουρέστιον τῇ 22 Φεβρουαρίου 1865.

Ὁ πρόξενος

Σ. Γκιώνης.

Μετάφρασις τῆς ὑπ' ἀριθ. 4169 ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου 1865 διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὸ Δικαστήριον Γιαλομίτζης.

Παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναγνωρισθέντος τοῦ Κ. Εὐαγγέλη Ζάππα ὡς ὑπηκόου Ἕλληνος,

Ὁ ὑποφαινόμενος, σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐνταῦθα Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, γνωστοποιῶ ὑμῖν Κύριε Πρόεδρε, ὅτι ἡ παρὰ τοῦ προκατόχου μου Κ. Ν. Κρετζουλέσκου δοθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 6077 διαταγὴ ἀνεκλήθη καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνακαλοῦνται ἅπασαι αἱ συνεπείᾳ αὐτῆς γενόμεναι ἐνέργειαι.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΒΕΡΝΕΣΚΟΣ

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς μεταφράσεως
Βουκουρέστιον τῇ 22 Φεβρουαρίου 1865
Ὁ διερμηνεὺς τοῦ Γεν. Ἑλλ. Προξενείου
Α. Ζαμφειρόπουλος.

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῆς ἀνωτέρω ὑπογραφῆς τοῦ κ. Ἀρ. Ζαμφειροπούλου Διερμηνέως τοῦ ἐν Βλαχίᾳ Γεν. Ἑλλ. Προξενείου.

Βουκουρέστιον τῇ 22 Φεβρουαρίου 1865.
Ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος
Σ. Γκιώνης.

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 297 ἔκθεσιν Γεν. Προξενείου Βουκουρεστίου.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DES PRINCIPAUTÉS UNIES

AU CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

N° 697 Bucarest, le 19 Février 1865.

En vous accusant réception des notes de cet honorable Consulat Général en date du 14 et du 21 Janvier dr Nos 9 et 39 relatives à l'avoir de M. le Major Hellénique Vangheli Zappa, j'ai l'honneur de vous informer que M. le Ministre de la Justice, sur la base des explications que je lui ai données à cet égard, a présenté à l'honorable Conseil des Ministres un référé qui a été suivi d'un arrêté, en vertu duquel un ordre sous N° 4,169 a été transmis au Tribunal de Yalomitza d'avoir à déférer entièrement à cet honorable Consulat Général l'administration de l'avoir du Sieur Zappa reconnu et considéré de tout temps, d'après les lois et les conventions qui régissent la matière, comme sujet Hellénique.

En joignant ici pour plus ample informé copie des pièces susmentionnées, je profite etc.

BALANESCO.

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΕΙΩ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. 452. Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 20 Μαρτίου 1865

Ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «Σάλπιγξ τῶν Καρπαθίων» ἐμπνεομένη ὑπὸ τῶν μισελληνικωτέρων διαθέσεων καὶ ἀντιπολιτευομένη τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡγεμόνος Κούζα ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 7/19 ὁδεύοντος μηνὸς φύλλῳ αὐτῆς ἀρθρίδιόν τι, δι' οὗ ἐμέμφετο τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου ἀναγνωρίσαντος τὸν Εὐαγγέλην Ζάππαν ὡς ὑπήκοον Ἕλληνα καὶ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ἑλληνικήν.

Εἰς τὸ ἀρθρίδιον τοῦτο μὴ σπουδαίας ἐφημερίδος δὲν ἐνόμισα ἀξιοπρεπὲς ν' ἀπαντήσω τι καὶ μᾶλλον περιεφρόνησα τὸν συντάκτην της, ὅστις ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ περιβοήτου Λουκᾶ Κώτσου καὶ τῶν ὁμοίων του, κατεχώρισε πιθανῶς τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἀλλ' ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Κ. Μποζιάνος, ἀνὴρ ἐπὶ εὐθύτητι χαρακτῆρος διακρινόμενος καὶ εἰς οὐδένα ἐπιτρέπων νὰ ἐλέγχῃ ἄνευ δικαιώματος, πολλῷ δὲ μᾶλλον νὰ κατακρίνῃ τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ἀπήντησεν ἀξιοπρεπῶς διὰ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος «le Moniteur».

Μεταφράσεις ἀμφοτέρων τούτων τῶν ἐκθέσεων, καθῆκόν μου ἐνόμισα νὰ ἐπισυνάψω ὧδε πρὸς γνῶσιν τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργείου.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Πρόξενος
Σ. Γκιώνης

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 452 ἔκθεσιν Γενικοῦ Προξενείου Βουκουρεστίου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Γνωστοποίησις.

Ἀρ. 5707 Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 10 Μαρτίου 1865.

Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἐφημερὶς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἡ Σάλπιγξ τῶν Καρπαθίων» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 2 ἀπὸ 7|19 τρέχοντος Μαρτίου, φύλλῳ αὐτῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπάνοδος τῆς Προξενικῆς Δικαιοδοσίας» ἐδημοσίευσεν ἄρθρον δι' οὗ ἐπικρίνει τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ληφθέντα μέτρα ἀφορῶντα τὴν τακτοποίησιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπηγορευμένου Εὐαγγέλη Ζάππα.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Ζάππας ἦτο μὲν γεννημένος Ἕλλην δὲν εἶχε δὲ ἀποκτήσει τὴν ῥωμανικὴν ἰθαγένειαν.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι οὔτε ἡ κατὰ συγκατάβασιν χορηγουμένη εἰς ξένον τινὰ ὑπήκοον ἄδεια ὅπως ἀγοράσῃ ἀκίνητα κτήματα ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις, οὔτε ἡ δήλωσις ἄλλου (ὅπως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀγορᾶς τῶν κτημάτων γενομένη ὑπὸ τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα) ὅτι δὲν εἶναι μὲν Βλάχος ἀλλ' ὅτι δὲν διετέλει ὑπὸ ξένην προστασίαν δὲν εἶναι λόγοι νόμιμοι διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς Ῥωμανικῆς ἐθνικότητος,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν πρὸς τούτοις ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἀγορὰν ἰδιοκτησιῶν τινων ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας ἦτο Πρόξενος Ἕλλην,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Ζάππας ὑπὸ τὴν ἀδιαφιλονείκητον ταὐτότητά του ὡς ὑπηκόου Ἕλληνος ἠδύνατο νὰ κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως παρὰ τῆς ἀρχῆς του καὶ σύμφωνα πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξαρτᾶται· ἕνεκα δὲ τῆς πολυχρονίου ἢ ὀλιγοχρονίου διαμονῆς αὐτοῦ εἰς ξένον τι Κράτος δὲν δύναται νὰ στερηθῇ τῶν πλεονεκτημάτων ἅτινα οἱ νόμοι τοῦ Κράτους του τῷ χορηγοῦσιν ἐφ' ὅσον δὲν μετέβαλεν ἐθνικότητα,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Ἀρχὴ ἥτις εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπαγόρευσιν, εἶχε τὸ δικαίωμα καὶ νὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα διὰ τὴν διαχείρισιν καὶ τακτοποίησιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπηγορευμένου,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν

ἀναφυῇ ἀπαίτησίς τις ἐκ μέρους Βλάχου κατὰ τοῦ μνησθέντος Ζάππα, ὁ Βλάχος ἔχει τὸ δικαίωμα ἵνα ἐνάξῃ ἐνώπιον τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων τὸν ἐπιτροποκηδεμόνα τοῦ Ζάππα ὅπως ἤθελεν ἐνάξῃ αὐτὸν τὸν Ζάππαν πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεώς του.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ἐπὶ τέλους ὅτι ὁ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ἡ «Σάλπιγξ τῶν Καρπαθίων» λησμονῶν τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας ἀρχὰς καθόσον ἀφορᾷ τὸ διεθνὲς καὶ προσωπικὸν δίκαιον καὶ μνείαν ποιῶν περὶ τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας προσβάλλει τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, γενομένας σύμφωνα μὲ τὰς ἀνωτέρω ἀρχὰς καὶ ἑπομένως ὑποπίπτει εἰς παρεκτροπὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ τύπου Νόμου τοῦ ἔτους 1859.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ μνησθέντος νόμου ὄντος ἐν ἰσχύϊ συνεπείᾳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 518 καὶ ἀπὸ 2 Μαΐου π. ἔ. Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος ἐκδίδεται ἡ παροῦσα πρώτη εἰδοποίησις εἰς τὸν ὑπεύθυνον συντάκτην τῆς διαληφθείσης ἐφημερίδος «Ἡ Σάλπιγξ τῶν Καρπαθίων» Ἰω. Κωνσταντινέσκου.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΜΠΟΖΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. 1490. Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1865.

Συμμορφούμενος πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6313 ἐπισημειώτου διαταγῆς τοῦ Σ. Ὑπουργείου διαβιβασθέντος μοι καὶ συνημμένως ὧδε ἐπιστρεφομένου ὑπ' ἀριθ. 19829 ἐγγράφου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω συνημμένως ὧδε ἀντίγραφον ἐπικεκυρωμένον τῆς τε ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1860 ὁλογράφου διαθήκης τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζάππα ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου πρακτικοῦ συνεδριάσεως τοῦ ἐνταῦθα Προξενικοῦ ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ ζητούμενον ἀντίγραφον τῆς ἐν καιρῷ ἐνεργηθείσης καταγραφῆς τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Ζάππα, τοῦτο ἀπεστάλη εἰς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1671 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 23 Νοεμβρίου 1863 ἀναφορᾶς τοῦ Γεν. Προξενείου, ὡς τοῦτο ἐπανέλαβε καὶ διὰ τῆς μεταγενεστέρας του ὑπ' ἀριθ. 1589 (5 Σεπτεμβρίου 1864)· ἄλλως, καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὴν κινητὴν περιουσίαν, αὕτη ἀνήκει τῷ ἐξαδέλφῳ τοῦ ἀποβιώσαντος καὶ ἐκτελεστῇ τῆς διαθήκης Κωνστ. Ζάππα, καθόσον δ' ἀφορᾷ τ' ἀκίνητα κτήματα, ταῦτα ἀκριβῶς περιγράφονται ἐν αὐτῇ τῇ διαθήκῃ.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Πρόξενος
Σ. Γκιώνης.

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 1490 ἔκθεσιν Γενικοῦ Προξενείου Βουκουρεστίου

Πρακτικὰ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Προξενικοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου.

Συνεδρίασις τῆς 14 Ἰουνίου 1865.

Δικασταὶ	διάδικοι	Ὑπόθεσις
Σταμ. Γκιώνης Πρόξενος διευθύνων τὸ ἐν Βλαχίᾳ Γεν. Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος προεδρεύων. Ἰωάννης Ἀλ. Μάνος καὶ Ἰωάν. Σ. Στάμμου. Πάρεδροι Δικασταὶ Γ. Π. Βενιζέλος Γραμματεὺς τοῦ Γεν. Προξενείου.	Εὐαγγέλης Ζάππας	Περὶ κύρους ἰδιογράφου μυστικῆς διαθήκης.

Ἔκθεσις τῶν πρακτικῶν

Ἡ συνεδρίασις ἐγένετο ἐν τῷ Προξενικῷ Καταστήματι δημοσίως.

Ὁ προεδρεύων ὑπέβαλεν εἰς τὸ Δικαστήριον ὅτι κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας τοῦ φρενοβλαβείας ἕνεκεν εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως κηρυχθέντος διὰ δικαστικῆς τοῦ Προξενικοῦ τούτου δικαστηρίου ἀποφάσεως τοῦ ἔτους 1863 ὑπ' ἀριθ. 155 εὑρέθη μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τοῦ τότε πάσχοντος καὶ νῦν (κατὰ τὴν 19 ὁδεύοντος μηνὸς) ἀποβιώσαντος Εὐαγγέλη Ζάππα φάκελλος ἐσφραγισμένος διὰ τριῶν σφραγίδων αὐτοῦ ὁμοίων, φερουσῶν δ' ἀρχικὰ τοῦ ὀνοματεπωνύμου του στοιχεῖα ἤτοι Ε. Ζ. καὶ ἐπ' αὐτῶν μικρὸν στέμμα, ἐπιγραφὴν δὲ φέρων «Ἰδιόχειρος ἡμῶν Διαθήκη»· ὅτι ὁ φάκελλος οὗτος περιεκλείσθη ὑπὸ τοῦ τότε διευθύνοντος τὸ Γεν. Προξενεῖον καὶ ἐνεργήσαντος τὴν ἀπογραφὴν Γραμματέως κ' εἰς ἕτερον φάκελλον μονογραφηθέντα παρ' ἁπάντων τῶν τότε παρόντων συγγενῶν καὶ μαρτύρων, καὶ σφραγισθέντα διὰ τῆς ἐπισήμου τοῦ Γεν. Προξενείου σφραγῖδος καὶ τῶν ἰδιαιτέρων σφραγίδων τῶν κκ. Ἰω. Στάμμου, Κωνστ. Ζάππα καὶ Ἀναστ. Ζάππα, τοποθετηθέντα δὲ ἐν τῷ αὐτῷ σιδηρῷ κιβωτίῳ ἐν ᾧ εὑρέθη, καὶ

μεταξὺ ἄλλων ἐγγράφων τοῦ διαθέτου, ὡς ταῦτα πάντα ἐξάγονται ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ ἐκθέσει ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 19 σημειώσεως. Ὅτι ἀποβιώσαντος κατὰ τὴν 19 Ἰουνίου τοῦ διαθέτου Εὐαγγέλη Ζάππα ἀναγκαῖον καθίσταται ἵνα ἀποσφραγισθῇ καὶ δημοσιευθῇ ἡ διαθήκη αὕτη, γνωσθῇ δὲ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου 1830 περὶ διαθηκῶν ψηφίσματος ἂν ἡ ἐν λόγῳ διαθήκη εἶναι ὅπως ἔξωθεν αὐτῆς σημειοῦται, ἰδιόγραφος τοῦ ἀποθανόντος Εὐαγγέλη Ζάππα, καὶ ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ προσεκλήθησαν οἱ κκ. Κωνσταντῖνος Κατακουζηνὸς, Ἰω. Μ. Μάνος καὶ Παρασκευᾶς Γέργης, ἅπαντες κτηματίαι φίλοι στενοὶ τοῦ ἀποβιώσαντος μεθ' ὧν ἐτήρει ἀλληλογραφίαν, καὶ ἄνθρωποι ἀνωτάτης κοινωνικῆς τάξεως καὶ μεγίστης ὑπολήψεως ὅπως βεβαιώσωσι περὶ τῆς ταὐτότητος τῆς διαθήκης ταύτης, ὅπως ὁ νόμος κελεύει.

Μετὰ τοῦτο δὲ ἐπαρουσίασεν εἰς τὸ δικαστήριον ἐνώπιον καὶ τῶν ἀνωτέρω τριῶν μαρτύρων τὸν προμνησθέντα φάκελλον ἐπιγραφὴν φέροντα ὡς ἑξῆς·

»Ἐν Βροσθενίῳ σήμερον τὴν δεκάτην ἐννάτην τοῦ μηνὸς »Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ τρίτου »ἔτους, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τρίτην καὶ ὥραν 10 π. μ. »ἐνεργουμένης τῆς κατὰ νόμον ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας »τοῦ ἀπαγορευθέντος Εὐαγγέλη Ζάππα, εὑρέθη μεταξὺ τῶν »ἐγγράφων του ἐν τῷ σιδηρῷ κιβωτίῳ αὐτοῦ ὁ παρὼν φά»κελλος ἐπιγραφόμενος «Ἰδιόχειρος ἡμῶν διαθήκη» 1860 »Νοεμβρίου 20.

Ἀφοῦ δὲ κατεγράφη ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 19 ἐσφραγίσθη διὰ τῆς ἐπισήμου τοῦ Γενικοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου σφραγῖδος, καὶ τῆς ἰδιαιτέρας τῶν συγγενῶν τοῦ κ. Εὐαγγέλη Ζάππα, Ἀναστ. Ζάππα καὶ Κωνστ. Ζάππα, ὡς καὶ τῆς τοῦ μάρτυρος Ἰω. Στάμμου «μὴ ἐχόντων τῶν λοιπῶν μαρ»τύρων καὶ τοῦ συγγενοῦς Δημ. Ἀλ. Ζάππα ἰδιαιτέραν »σφραγῖδα) καὶ ἐτέθη ἐντὸς ἰδιαιτέρου χωρίσματος τοῦ »σιδηροῦ κιβωτίου, ἐν ᾧ εὑρέθη, ὅπερ, χώρισμα ἐσφραγί»σθη ἐπίσης διὰ τῆς ἐπισήμου τοῦ Γεν. Προξενείου σφρα»γῖδος, καὶ ἐλήφθη ἡ κλεὶς αὐτοῦ, ὅπως κατατεθῇ εἰς τὸ »Γεν. Προξενεῖον. Πρὸς βεβαίωσιν συνετάχθη ἡ παροῦσα »καὶ ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρ' ὅλων τῶν »παρόντων συγγενῶν, παρὰ τῶν μαρτύρων, καὶ παρ' ἐμοῦ »τοῦ γραμματέως Διευθυντοῦ.»

«Ἰω. Α. Μάνος, Ἀναστ. Ζάππας, Κωνστ. Ζάππας, Ἰω. »Στάμμου, Χ. Ζώνης, Δημ. Ἀλεξίου Ζάππας.»

Γ. Π. Βενιζέλος.
Δ. Χρόνης.

Κατόπιν ἐξετασθεισῶν ἀκριβῶς τῶν ἀνωτέρω σημειωθεισῶν σφραγίδων, τῶν ἐπὶ τῶν φακέλλων τούτων τεθειμένων, καὶ εὑρεθεισῶν ἀλυμάντων, τὸ δικαστήριον προέβη εἰς τὴν ἀποσφράγισιν, καὶ εὑρὸν ἐντὸς αὐτοῦ ἕτερον φάκελλον ἐπιγραφόμενον ὡς ἑξῆς·

Ἰδιόχειρος ἡμῶν διαθήκη ἐσφραγισμένη διὰ τριῶν σφραγίδων φερουσῶν τὰ στοιχεῖα Ε. Ζ. καὶ ἄνωθεν αὐτῶν μικρὸν στέμμα.

Ἐξετασθεισῶν δὲ καὶ τῶν σφραγίδων τούτων καὶ εὑρεθεισῶν ἀλυμάντων ἐπίσης, τὸ δικαστήριον προέβη εἰς τὴν ἀποσφράγισιν καὶ τοῦ φακέλλου τούτου. Ἐν αὐτῷ δὲ ὑπῆρχεν ἡ διαθήκη τοῦ ἀποβιώσαντος Εὐαγγέλη Ζάππα, ἥτις ἀρχομένη ἐκ τῶν λέξεων. «Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος εἶναι θνητὸς καὶ ἐκ τῆς Θείας Προνοίας δὲν τοῦ ἐδόθη ἡ χάρις διὰ νὰ ὁρίσῃ κτλ.» καὶ περαίνουσα εἰς τὰς λέξεις. «Τὴν ἐπιβεβαιόνω διὰ τῆς ὑπογραφῆς μου, ὅπως ἔχῃ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχύν της εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα,» ἐπεδείχθη ἀμέσως πρὸς τοὺς ἀνωτέρω σημειωθέντας μάρτυρας, οἵτινες ὁμοφώνως ἐβεβαίωσαν ὅτι ὡς φίλοι παλαιοὶ τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζάππα γνωρίζουσι κάλλιστα τὸν χαρακτῆρα τοῦ γραφίματός του καὶ τὴν ὑπογραφήν του, καὶ βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ ἐπιδειχθεῖσα αὐτοῖς διαθήκη εἶναι γνησία τοῦ Κ. Εὐαγγέλη Ζάππα, τουτέστιν ὅτι ὁλόκληρος εἶναι γεγραμμένη τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ χειρὶ καὶ ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν ἴδιον.

Μετὰ ταῦτα δὲ ὁ γραμματεὺς ἐντολῇ τοῦ προεδρεύοντος ἀνέγνω γεγονυίᾳ τῇ φωνῇ τὴν ὡς ἀνωτέρω διαθήκην.

Διὸ καὶ πρὸς βεβαίωσιν συνετάχθη τὸ παρὸν πρακτικὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν ἐπίσης εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως, ὑπογράφεται παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ δικαστηρίου,

Ὁ πρόεδρος
Στ. Γκιώνης.

Οἱ πάρεδροι δικασταὶ
Ἰω. Α. Μάνος
Ἰω. Στάμμου.

Οἱ μάρτυρες
Κωνστ. Κατακουζηνός.
Ἰωάννης Μάνος, μέγας Βόρνικος,
Π. Γέγης.

Ὁ γραμματεὺς
Γ. Π. Βενιζέλος.

Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Βουκουρέστιον, τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1865.
Ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος
Στ. Γκιώνης.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΠΟΣΦΡΑΓΙΣΕΩΝ

Σήμερον τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου ἔτους ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Σάββατον, καὶ ὥραν 8ην ὀγδόην π. μ. ὁ ὑποφαινόμενος Γ. Π. Βενιζέλος Γραμματεὺς τοῦ ἐν Βλαχίᾳ Γ. Προξενείου τῆς Ἑλλάδος συνεπείᾳ τῆς πρὸς ἐμὲ ὑπ' ἀρ. 1196 καὶ ὑπὸ χθεσινὴν χρονολογίαν παραγγελίας τοῦ Προξένου Διευθυντοῦ κ. Σταματίου Γκιώνη μετέβην ἐν τῷ χωρίῳ Μπροστένι τοῦ Νομοῦ Γιαλομίτσας πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου ἀνατεθείσης μοι παραγγελίας.

Ἐνταῦθα μεταβὰς εὗρον τοὺς κκ. Κωνστ. Χρ. Ζάππαν Ἀναστάσιον Ζάππαν, Δημ. Ἀλεξίου Ζάππαν, Ἀναστάσιον Μαρτίνου, καὶ Γεωργ. Ἀθανασίου ἅπαντας συγγενεῖς τοῦ ἀειμνήστου Εὐαγγέλη Ζάππα. Παρουσίᾳ δ' ὅλων τούτων ὡς προσέτι τοῦ παρευρεθέντος Κ. Ι. Βεντούρα ὑπηκόου ἕλληνος, παρατηρηθεισῶν μετ' ἐπιστασίας καὶ εὑρεθεισῶν ἀλυμάντων τῶν ἐπὶ τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ προμνησθέντος μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζάππα τεθεισῶν ἐπισήμων τοῦ Γ. Προξενείου σφραγίδων, τῶν μνημονευομένων ἐν τῇ ἀπὸ εἰκοστῆς πρώτης Ἰουνίου ε. ε. ἐκθέσει σφραγίδων τοῦ Προξενείου Διευθυντοῦ Κ. Σταματίου Γκιώνη, ἀπεσφράγισα ἅπαντα τὰ ἐν αὐτῷ μνημονευόμενα τοῦ ἐπάνω καὶ κάτω πατώματος τῆς οἰκίας δωμάτια, τὸ σιδηροῦν κιβώτιον καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ τοίχου δύο δουλάπια, καὶ παρέδωκα ἅπασαν τὴν ἐν αὐτοῖς ὑπάρχουσαν κινητὴν περιουσίαν πρὸς τὸν κ. Κωνστ. Χρ Ζάππαν, πρὸς ὃν καὶ ἀνήκει δυνάμει τῆς ἀπὸ 30 9βρίου 1860 ὁλογράφου διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Εὐαγγέλη Ζάππα κηρυχθείσης γνησίας καὶ ἐγκύρου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 216 ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Προξ. Ἑλλ. Δικαστηρίου.

Πρὸς βεβαίωσιν συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον καὶ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ παραλαβόντος τὴν περιουσίαν Κωνστ. Χρ. Ζάππα, τοῦ καὶ ἐκτελεστοῦ τῆς προμνησθείσης διαθήκης, τῶν λοιπῶν καὶ ἀνωτέρω μνημονευθέντων συγγενῶν, καὶ ὡς μαρτύρων χρησιμευσάντων, καὶ ὑπὸ τοῦ συμπαρευρεθέντος ἕλληνος Ι. Βεντούρα, πρὸς δὲ καὶ ὑπ' ἐμοῦ τοῦ Γραμματέως.

Ὁ παραλαβὼν τὴν περιουσίαν τοῦ ἀειμνήστου Εὐαγγ. Ζάππα.

Ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης αὐτοῦ
ΚΩΝΣΤ. ΖΑΠΠΑΣ

Αν. Ζάππας
Δημ. Ἀλεξίου Ζάππας
Γεώργ. Ἀθανασίου
Ἀναστ. Μαρτῖνος
Ι. Βεντούρας

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Π. Βενιζέλος

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES DE BUCAREST

AU CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

N° 167. Bucarest, le 20 Janvier 1866.

J'ai l'honneur de vous accuser réception de la Note que vous avez bien voulu m'adresser aujourd'hui sous le N° 97 ainsi que de la somme de mille ducats Impériaux qui l'accompagnaient, à titre de don annuel légué à l'Etat par feu M. le Major Evanghéli Zappa sur le revenu de sa fortune immobilière dans le but de faciliter les études publiques en langue Roumaine dans le pays.

Je m'empresserai de faire parvenir cette somme au Département des Finances aux fins de son emploi conformément aux intentions dignes de tout éloge du testateur.

Veuillez, M. le Consul, exprimer mes remerciments bien sincères à M. Constantin Zappa pour l'exactitude qu'il met dans l'exécution de ce vœu de feu M. le Major Ev. Zappa et agréer etc.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DES PRINCIPAUTÉS UNIES

AU CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

N° 2381. Bucarest, le 25 Mai 6 Juin 1866.

En réponse à la Note que vous avez bien voulu m'adresser le 23 du courant sous N° 846 au sujet de l'action intentée par le Sieur Lucas Cotzu, au nom de sa mère, par devant le Tribunal local contre l'exécution testamentaire de la succession du sujet Hellène feu M. le Major Evanghéli Zappa, j'ai l'honneur de porter à votre connaissance que, en égard aux principes de droit international qui régissent la matière, je me suis empressé d'en recommander l'objet au Ministre de la Justice aux fins du renvoi de cette affaire par devant les autorités Helléniques seules compétentes dans la question.

Veuillez agréer, etc.

Pour le Ministre

J. A. Cantacuzène.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DES PRINCIPAUTÉS UNIES

AU CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

N° 3988. Bucarest, le 19/31 Août 1866.

Je m'empresse de vous informer que dès la réception de votre Note sous le N° 1408 du courant relative au différend entre la Dame Cotzu et la succession de feu le Major Ev. Zappa, me basant sur l'arrêté du Conseil des ministres en date du 30 Janvier 1865, j'ai provoqué auprès du Ministre de la Justice les instructions nécessaires au Tribunal d'Ilfov, à l'effet de se dessaisir de l'examen de cette affaire dont la solution incombe aux autorités Helléniques.

Veuillez etc.

Pour le Ministre

AL. LAHOVARY.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DES PRINCIPAUTÉS UNIES

AU CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

N° 4269. Bucarest, le 2/14 Septembre 1866.

Ayant communiqué au Ministère de la Justice, le contenu de la Note que vous avez bien voulu m'écrire le 25 Juillet dernier, 1313, touchant la succession du Sieur Evaughéli Zappa, ce Ministère vient de me répondre qu'il a donné ordre au Tribunal d'Ilfov d'avoir à prendre en considération la déclaration faite par l'honorable Consulat Général de l'incompétence du Tribunal local dans cette affaire et dans le cas où il aurait une communication ou notification à faire au Consulat Général d'en référer au Ministère des Affaires Etrangères, suivant les usages observés en pareille circonstance.

Veuillez etc.

Pour le Ministre
AL. LAHOVARY.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES DE ROUMANIE

AU CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

N° 201. Bucarest, le 16/28 Janvier 1867.

En réponse à la Note que vous avez bien voulu m'adresser en date d'aujourd'hui N° 71, je m'empresse de vous accuser réception de la somme de trente deux mille piastres qui l'accompagnait à titre de don perpétuel et annuel légué par feu M. le Major Evanghéli Zappa sur le revenu de sa fortune immobilière, dans l'intention éclairée et patriotique, envers notre pays, de développer l'étude de la langue roumaine.

Je m'empresserai de faire parvenir cette somme au Département des Finances pour qu'elle soit employée conformément aux dispositions généreuses du testateur.

Veuillez, M. le Consul, être à cette occasion l'organe de mes remercîments à M. Const. Zappa, exécuteur testamentaire de feu M. le Major Ev. Zappa, et agréer etc.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES DE ROUMANIE

A M. CLÉON RIZO RANGABÉ CONSUL GÉNÉRAL

DE GRÈCE

Nº 14311. Bucarest, le 25 7bre 1878.

Le Ministère des Cultes et de l'Instruction Publique me communique copie, ci-incluse, d'une Note de la Société Académique Roumaine se rapportant au legs testamentaire de feu Ev. Zappa, et récl mant de l'exécuteur testamentaire la somme de *444 frs 64 cent.* différence en minus résultant de l'escompte des papiers de valeur qui ont été transmis à la dite Société pour acquittement des annuités tant de l'année expirée que de l'année présente, annuités qui selon la volonté du testateur, devraient être versées dans la Caisse de la Société, en ducats c'est-à-dire en or et non en valeurs.

Bien que je ne croie pas nécessaire d'entrer dans de plus amples développements de cette question, je ne saurais toutefois me dispenser de vous recommander la réclamation de la Société Académique, en l'appuyant sur la seule considération que si la disposition testamentaire n'était observée en ce qui concerne l'acquittement en numéraire du legs dont il s'agit, la volonté du testateur ne serait point remplie, les papiers de valeurs étant sujets à des fluctuations de cours.

C'est pourquoi je ne doute nullement, M. le Consul Général, que les démarches que je vous prie de faire dans le sens de la présente, et dont je vous sais gré par avance, seront couronnées d'un plein succès.

Veuillez agréer, etc.

Pour le Ministre

OLLANESCO.

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩι Β. ΠΡΕΣΒΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. 102. Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 1/13 Φεβρουαρίου 1892.

Ὡς ἔλαβον τὴν τιμὴν τηλεγραφικῶς ν' ἀναγγείλω τῷ Σ. Ὑπουργείῳ ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην 23 λήγοντος ἐν τῷ ἅμα ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν τῆς Β. Πρεσβείας καὶ προέβην εἰς πάντα τὰ μέτρα ἐκεῖνα ἅτινα μοὶ ἐπεβάλλοντο ὡς ἐκ τοῦ ἐπελθόντος θανάτου τοῦ ἀοιδίμου Κωνσταντίνου Ζάππα· διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων δὲ πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα τηλεγραφημάτων μου, ὧν ἐγκλείστως ὑποβάλλω ἀντίγραφα, οὐδὲν παρέλειψα νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Σ. Ὑπουργείου ὅπως τηρήσω τοῦτο ἐνήμερον καὶ εἰς θέσιν νὰ μοὶ παρέχῃ ὁδηγίας ἐπὶ τῆς σοβαρᾶς ταύτης ὑποθέσεως.

Ἡ βραδύτης περὶ τὴν λῆψιν τῶν τηλεγραφημάτων μου, προελθοῦσα ὡς εἰκάζω ἐκ τῆς λίαν ἀνωμάλου καταστάσεως τοῦ καιροῦ ἢ καὶ τῆς κακῆς τούτων διευθύνσεως παρὰ τοῦ ἐνταῦθα τηλεγραφικοῦ γραφείου εἰς ἀναστάτωσιν διατελοῦντος ἕνεκα τῶν διενεργουμένων βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς δικαίας παρεξηγήσεις ὧν μετὰ λύπης μου ἔλαβον γνῶσιν ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 985 τῆς 23ης λήγοντος ἐγγράφου τῆς Ὑμετέρας ἐξοχότητος.

Ἡ πρώτη ἐργασία ἧς ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου ἐπελήφθη ὁ Διερμηνεὺς τῆς Β. Πρεσβείας κ. Γκιώνης λαβὼν πρὸς τοῦτο ἔγγραφον ἐντολὴν παρὰ τοῦ τὰ προξενικὰ καθήκοντα ἐκπληροῦντος, ἐμοῦ κωλυομένου, κ. Νικολοπούλου, ἦν ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων ἐφ' ἁπάσης τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος. Πρὶν ἢ ἐπιληφθῇ τοῦ ἔργου τούτου ὁ Διερμηνεὺς ἦλθεν εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουμανικοῦ Ὑπουργείου ὅπερ ἐδήλωσεν αὐτῷ ὅτι συναινεῖ ὅπως ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐφαρμοσθῇ ἡ καὶ μέχρι τοῦδε ἐπὶ ὁμοίας φύσεως ὑποθέσεων ἐφαρμοζομένη Ἰταλορουμρουνικὴ σύμβασις καθ' ἣν ἡ σφράγισις καὶ ἀπογραφὴ ἐνεργεῖται παρὰ τῆς Β. Πρεσβείας παρισταμένου ἁπλῶς δικαστικοῦ ῥουμούνου ἀντιπροσώπου. Ἐγκλείστως ὑποβάλλω ἀντίγραφον ἐπιστολῆς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ

Ρουμανικοῦ Ὑπουργείου πρὸς τὸν Διερμηνέα τῆς Β. Πρεσβείας ποιουμένου λόγον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἡ σφράγισις ἐνηργήθη κατὰ πρῶτον ἐν τῇ ἐνταῦθα οἰκίᾳ τοῦ μακαρίτου Ζάππα τὴν 21 ᾐληγόντος ἐπιοῦσαν τοῦ θανάτου του, ἐτέθη δὲ μετὰ τοῦτο ὡς φρουρὸς ἀστυνομικός τις κλητὴρ καὶ ἕτερον πρόσωπον ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ. Κατὰ δεύτερον ἡ σφράγισις ἐνηργήθη ἐν Καλαρασίῳ τὴν 22αν λήγοντος ἐν τῷ ἰδιοκτήτῳ τοῦ Ζάππα ἐργοστασίῳ ἀλεύρων. Τέλος δὲ τὴν 25ην ἐν Βροσθενίῳ ἐφ' ἁπάσης τῆς αὐτόθι κληρονομικῆς περιουσίας, ἤτοι ἐσφραγίσθησαν.

1) Ἅπαντα τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ γραφεῖα καὶ χρηματοκιβώτια.

2) Αἱ εἴσοδοι τῶν κυριωτέρων δωματίων.

3) Τὰ ἐν τῇ αὐλῇ γραφεῖα καὶ παραρτήματα καὶ αἱ εἴσοδοι τῶν ἐν τῇ αὐλῇ δωματίων.

4) Τὸ ἐργοστάσιον ἀλεύρου.

5) Τὰ παρὰ τὸ ἐργοστάσιον γραφεῖα καὶ παραρτήματα αὐτοῦ μεθ' ὅλων τῶν βιβλίων τῆς διαχειρίσεως.

6) Ἅπαντα τὰ δωμάτια τοῦ τε οἴκου καὶ τῶν ἐργοστασίων τὰ περιέχοντα χρηματοκιβώτια καὶ πολύτιμα σκεύη.

7) Τὸ ἐργοστάσιον οἰνοπνευμάτων ἀφέθη ἀσφράγιστον προσωρινῶς ὅπως ὁ διαχειριστὴς αὐτοῦ κ. Λοβέρδος δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ ἀναποφεύκτους ὑποχρεώσεις ληφθείσας διὰ συμβολαίου καὶ ἵνα μὴ ἡ σφράγισις αὐτοῦ ἐπιφέρῃ σπουδαίας τῇ κληρονομικῇ περιουσίᾳ ζημίας.

8) Τὰς κυριωτέρας εἰσόδους τοῦ οἴκου.

Φύλαξ τῶν σφραγίδων ἐν Βροσθενίῳ ἐτάχθη ὁ διαχειριστὴς τῶν ἐργοστασίων κ. Λοβέρδος.

Τὸ ἔργον τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἐν Βροσθενίῳ δὲν ὑπῆρξεν ἄμοιρον ἐπεισοδίων οὐ σμικρὰν ἐχόντων σπουδαιότητα. Καθ' ἃ ὁ κ. Γκιώνης μοὶ ἀνέφερεν εἷς τῶν ἀντιδίκων τοῦ μακαρίτου Ζάππα Μέξης καλούμενος ἐζήτησε νὰ παρακωλύσῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Διερμηνέως καὶ τοῦ ἐγχωρίου δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὐδεὶς ἄλλος αὐτοῦ δικαιοῦται εἰς ἀνάμιξιν ἐν τῇ περιουσίᾳ ταύτῃ, ἧς τυγχάνει κληρονόμος. Τῇ ἐπεμβάσει τῆς ἐγχωρίου ἀρχῆς ὁ αὐτοκαλούμενος οὗτος κληρονόμος ἀπεδιώχθη ἐκ Βροσθενίου καὶ ἡ σφράγισις ἐγένετο καθ' ὅλους τοὺς τύπους.

Ἐκ τοῦ περιστατικοῦ τούτου καὶ ἐκ τῆς ὅλης στάσεως τῶν ἐχόντων κληρονομικὰς ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς περιουσίας

Ζάππα φανεραὶ καθίστανται ἀπὸ τοῦδε αἱ ἐμπόλεμοι αὐτῶν διαθέσεις.

Πρὸς ἁπλῆν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς Ἰταλορρουμουνικῆς συμβάσεως καὶ τῶν ἐνταῦθα κρατούντων προέβην εἰς τὸν διορισμὸν ἐπιτρόπου καὶ παρεπιτρόπου τῆς σχολαζούσης περιουσίας καὶ εἰς τὴν ἀναγκαίαν δημοσίευσιν διὰ τοῦ ἐπισήμου Μηνύτορος τῆς ἀναγγελίας τοῦ θανάτου καὶ τῆς προσκλήσεως τῶν δανειστῶν τῶν τυχὸν ἐχόντων ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς κληρονομίας. Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως τῆς θιγούσης σοβαρὰ ἡμῶν συμφέροντα ἐθνικά, ἥ τε ἀπογραφὴ καὶ πᾶσα ἄλλη πρᾶξις θέλει ἐνεργηθῇ παρ' ἐμοῦ αὐτοῦ ἢ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἀπὸ τῆς χθὲς παρόντος ἐνταῦθα κ. Δαμασκηνοῦ ὥστε ἡ ἐνέργεια τῶν προσώπων τούτων θέλει εἶσθαι ὅλως τυπική. Μεθ' ὅλα ταῦτα μεγίστην κατέβαλον προσοχὴν ἐκλεξάμενος δύο τῶν μᾶλλον εὐϋπολήπτων καὶ φερεγγύων ὑπηκόων ἡμῶν προσθέσας δὲ καὶ τρίτον πρόσωπον τὸν κ. Ἰωάννην Ἀλιβέρτην ὡς δεύτερον παρεπίτροπον πρὸς πλείονα ἔτι ἀσφάλειαν ἰδίως δ' ὅπως πορισθῶ διὰ τοῦ προσώπου τούτου πληροφορίας περὶ τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα.

Ὁ κ. Ἀλιβέρτης, χρηματίσας Γραμματεὺς τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, διατελεῖ ἐνήμερος τῶν ἀφορώντων τὰ τῆς περιουσίας του· μέχρις ὅτου δὲ δυνηθῶ νὰ ὑποβάλλω τῷ Β. Ὑπουργείῳ λεπτομερεστέρας καὶ σαφεστέρας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πληροφορίας, περιορίζομαι εἰς τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐγκλείστου τούτου ἐκθέσεως.

Τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 24 λήγοντος τηλεγραφήματος τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος δοθεῖσάν μοι διαταγήν, ἐν τῷ ἅμα ἐξετέλεσα, μεταβὰς καὶ ἀνακοινώσας τὸ περιεχόμενον ταύτης τῷ κ. Βοερέσκῳ, ὅστις, ὡς ἀπήντησα ὑμῖν, ἀνέλαβε ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον ἐνώπιον τῶν ῥουμανικῶν δικαστηρίων, ἅμα ἐπιστάσης τῆς ὥρας. Παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου ἔλαβον τὰ ἀναγκαῖα πληρεξούσια ἔγγραφα, ἅτινα θέλω σπεύσει νὰ μεταφράσω εἰς τὴν Ῥουμανικὴν καὶ ἐνεργήσω τὰ περαιτέρω.

Οὐδὲν ἀπολύτως, ὡς ἐγκαίρως ἀνέφερον, γνωρίζει ἡ Β. Πρεσβεία, περὶ ὑπάρξεως ἢ οὒ διαθήκης τοῦ μακαρίτου Ζάππα, ἀναμένει δὲ νὰ φωτισθῇ περὶ τούτου ἢ ἐκ τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀνεψιοῦ του Χρήστου Ζάππα ἢ ἐκ τῆς γενησομένης ἀποσφραγίσεως καὶ ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας.

Ὡς τηλεγραφικῶς ἀνήγγειλα τῷ Σ. Ὑπουργείῳ, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν δημοσίων κτημάτων ἐζήτησε τὴν γνώμην τῶν δικηγόρων τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς παραπομπῆς τούτου εἰς τὴν κατοχὴν τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ὁμοφώνως δ' οὗτοι ἀπεφήναντο, ὅτι τὸ Ῥουμανικὸν δημόσιον δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ καὶ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κατοχὴν τῆς περιουσίας ταύτης.

Ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ, μεταβάντες ὁμοῦ παρὰ τῷ κ. Βοερέσκῳ, συνδιεσκέφθημεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἐκ συμφώνου ἐλάβομεν ἀπόφασιν, ὅπως καὶ πρὶν ἢ ἡ Ῥουμανικὴ Κυβέρνησις ζητήσῃ νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὴν κατοχήν, προλάβωμεν ταύτην διὰ καταλλήλου διαβήματος παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης μετέβην τὴν χθὲς παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ, ἀλλ' ἕνεκα τῶν ἀπὸ τῆς αὔριον διενεργουμένων βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ὁ κ. Λαχωβάρης ἀπουσίαζεν ἐκ Βουκουρεστίου, καὶ ὡς ἐπληροφορήθην, δὲν προὐτίθετο νὰ ἐπανέλθῃ πρὸ τῆς περατώσεως τούτων, ἤτοι μετὰ 5 ἢ 6 ἡμέρας.

Μακρὰν ἐν τούτοις καὶ σπουδαίαν ἔσχον συνέντευξιν μετὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου κ. Ἀλεξ. Ἐμμ. Λαχωβάρη. Ἔμαθον, εἶπον τούτῳ, εἴδησιν, ἣν πολλοὺς ἔχω λόγους νὰ θεωρῶ ὡς ἀβάσιμον καὶ πρὸς ἐφησύχασίν μου μόνον ἐπεθύμουν νὰ εἶχον παρ' ὑμῶν ἐπίσημον διάψευσιν. Τοιαύτην τινὰ προεισαγωγὴν ποιησάμενος τῷ κ. Λαχωβάρῃ, ἀφηγήθην αὐτῷ τὴν περὶ τῆς ἀποφάσεως τῶν δικηγόρων τοῦ δημοσίου εἴδησιν. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς ἐν τῷ ἅμα μοὶ ἐδήλωσεν, ὅτι ἀληθῶς συνεκλήθη τὸ συμβούλιον τῶν δικηγόρων τοῦ Δημοσίου ὅπως συσκεφθῇ ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὅτι ἠγνόει ἂν ἐλήφθη ἀπόφασις, ἔσπευσεν ὅμως νὰ μοὶ ζητήσῃ τὸν λόγον δι' ὃν ἐθεώρουν τὴν εἴδησιν ἀβάσιμον καὶ παράδοξον. Τὴν ἐνδεχομένην ταύτην περίπτωσιν τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως προϊδόντες μετὰ τῶν κ.κ. Δαμασκηνοῦ καὶ Βοερέσκου, εἴχομεν λάβει ἀπόφασιν, ὅπως μὴ ἐπιδιώξωμεν αὐτὴν πρὸ τῆς ὥρας ἀλλ' οὐδ' ἀποφύγωμεν ἐπιστάσης ἀνάγκης. Ἔχων ἐπομένως ὑπ' ὄψει μου τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου τηλεγραφικὰς ὁδηγίας τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ὡς καὶ ἐκείνας τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ ζωηρῶς ἀπήντησα τῷ κ. Λαχωβάρῃ, ὅτι τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῶν δικηγόρων θεωρῶ ὡς μὴ βασιζομένην ἐπὶ τοῦ νομίμου καὶ

δικαίου καὶ ἐξέφερα τὴν πεποίθησιν, ὅτι δὲν θέλει ἀσπασθῇ αὐτὴν ἡ Ῥουμανικὴ Κυβέρνησις, ἥτις εἰς ἐπισήμους καὶ καλὰς διατελοῦσα σχέσεις μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς, ἀνεγνώρισε πάντοτε ταύτην ὡς ἠθικὸν πρόσωπον ὡς καὶ τὰ ἐκ τῆς διαθήκης τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα δικαιώματά της, οὐδὲ δύναται, εἶπον αὐτῷ, νὰ γείνῃ διάκρισίς τις μεταξὺ Β.Κυβερνήσεως καὶ Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, τῆς δευτέρας οὐδὲν ἄλλο οὔσης κατὰ τὸν διοργανισμὸν αὐτῆς, εἰμὴ αὐτὸ τὸ Κράτος, ὑπὸ τὰς ἀμέσους ἐμπνεύσεις τοῦ ὁποίου ἑκάστοτε ἐνεργεῖ. Ὁ κ. Λαχωβάρης, ὅστις εἰς ταῦτα ἐσιώπησε, μὲ διέκοψε κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ δευτέρου ἐπιχειρήματός μου ἀφορῶντος τὰ διὰ τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ψηφισθέντα καὶ τὸν πολιτικὸν κώδικα, ἅτινα, ὡς εἶπον αὐτῷ, δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀναδρομικὴν δύναμιν ἐπὶ τῆς πολὺ πρὸ τούτων διαθέσεως τῆς περιουσίας ὑπὸ τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα δυνάμει τῆς διαθήκης αὐτοῦ. Ὁ κ. Λαχωβάρης μοὶ παρετήρησε λοιπὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον σήμερον μόνον ζητεῖ νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὴν κληρονομικὴν ταύτην περιουσίαν καὶ γείνῃ κύριον ἀκινήτου ἐν Ῥουμανίᾳ ἰδιοκτησίας καὶ συνεπῶς οὐχὶ ἡ νομοθεσία τῆς ἐποχῆς τοῦ θανάτου τοῦ Ζάππα ἀλλ' ἡ παροῦσα δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος.

Τὴν ὅλως παράλογον ταύτην ἀξίωσιν εὐτυχῶς ἀνεγνώρισεν ὁ κ. Λαχωβάρης ὡς ἐσφαλμένην μετὰ τὰς παρατηρήσεις μου, ὅτι ἡ Β. Κυβέρνησις ἐξ ὑπαρχῆς καὶ ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἐγένετο κυρία τῆς ἰδιοκτησίας τὴν ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμάτων της ἐνεργοῦσα ἔκτοτε διὰ τοῦ ἐντολοδόχου αὐτῆς καρπωτοῦ Κωνστ. Ζάππα. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς ἐν τούτοις ὅστις ἀπ' ἀρχῆς τῆς συζητήσεως ταύτης προσεποιήθη πλήρη ἄγνοιαν τῆς ὑποθέσεως καὶ τῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ γενομένου δικηγορικοῦ συμβουλίου, αἴφνης μοὶ παρετήρησεν ὅτι τοῦτο πιθανὸν λέγει νὰ ἀπησχόλησαν οὐχὶ τὰ ἀνωτέρω ἀλλὰ τὸ κῦρος τῆς διαθήκης τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἥτις ἐνδέχεται νὰ μὴ φέρῃ τοὺς νομίμους τύπους ἢ ἄλλας τινὰς ἐλλείψεις νὰ παρουσιάζῃ.

Μετὰ μεγάλης ζωηρότητος ἀπήντησα αὐτῷ εἰς ταῦτα ὅτι ἡ Ῥουμανικὴ Κυβέρνησις ἀνεγνώρισε τὸ κῦρος τῆς διαθήκης ταύτης διὰ τοῦ μᾶλλον ἐπισήμου τρόπου καὶ διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Β. Κυβερνήσεως εἰσπράττουσα

κατ' ἔτος τὸ ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας κληροδότημα. Ὅπως ἀποφύγῃ ἀπάντησιν ἐπὶ τούτου ὁ κ. Λαχωβάρης μοὶ ἐπανέλαβεν ὅτι δὲν εἶχε μέχρι τοῦδε ἀφορμὴν νὰ μελετήσῃ τὰ τῆς ὑποθέσεως καὶ δὲν γνωρίζει ἑπομένως αὐτὴν καλῶς. Ἐν συνόψει μόνον ἀνέφερον τὰ ἐπιχειρήματα ἅτινα ἀνέπτυξα κατὰ τὴν συνομιλίαν μου ταύτην μετὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν· ταῦτα δὲ περιεῖχον πάντα ὅσα ἔλαβον ἐντολὴν νὰ ὑποβάλλω καὶ προσέτι καὶ ἐκεῖνα περὶ ὧν ἐκ τῶν προτέρων συνεφωνήσαμεν μετὰ τῶν κ. κ. Δαμασκηνοῦ καὶ Βοερέσκου. Δὲν παρέλειψα νὰ παραστήσω αὐτῷ ὅτι ἡ Β. Κυβέρνησις ἐθνικὸν ὄντως χαρακτῆρα ἀποδίδει εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ δι' ὑπαινιγμῶν ὑπέδειξα αὐτῷ ὅτι πᾶσα τυχὸν ἐπιζήμιος εἰς τὰ συμφέροντα αὐτῆς ἀπόφασις τῆς Ῥουμανικῆς Κυβερνήσεως ἠδύνατο ἴσως νὰ ἔχῃ ἀντίποινα αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι. Μεγίστην ὅμως βεβαίως θέλει ἀποδώσει σημασίαν ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης εἰς τὸ μετὰ τὰ ἀνωτέρω συμπέρασμα τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Λαχωβάρη ὅστις εἰς ταῦτα μοὶ προσέθηκεν ὅτι πιθανῶς ληφθήσεται ἀπόφασις νὰ ἐπιβληθῇ τῇ Β. Κυβερνήσει πρὸς ἐπεισέλευσιν αὐτῆς ἐν τῇ προκειμένῃ κληρονομικῇ περιουσίᾳ ὁ ὅρος τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων τούτων κτημάτων· τοῦτο λέγων μοι ὁ κ. Λαχωβάρης μοὶ παρέστησεν ὅτι ἤθελεν εἶσθαι λύσις συμβιβάζουσα τὰ διεστῶτα· καὶ πάλιν ὅμως ἐπανέλαβεν ὅτι οὐδὲν εἰσέτι γνωρίζει καὶ οὐδὲν ἑπομένως θετικὸν δέον νὰ ἐξαγάγω ἐκ τῆς ὁμιλίας του.

Ὁ Διερμηνεὺς τῆς Β. Πρεσβείας ἔσχε χθὲς τὴν πληροφορίαν παρ' αὐτοῦ τοῦ Προέδρου τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου Ἰλφώβ, ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ αὐτοῦ τμήματι ὑπεβλήθη τὴν χθὲς παρ' ὅλων τῶν ἀντιδίκων τοῦ Ζάππα αἴτησις περὶ κατοχῆς τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη παρὰ πάντων ἐκείνων ὑπογεγραμμένη, οἵτινες μέχρι σήμερον διεξῆγον τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα· ἀλλ' ὡς ὁ ἴδιος Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου εἶπε τῷ κ. Γκιώνῃ τὸ δικαστήριον τοῦτο θέλει κηρυχθῇ ἀναρμόδιον καὶ ἡ αἴτησις παραπεμφθήσεται εἰς τὸ δικαστήριον Ὑαλομίτσης ὅπερ ὡς καὶ τηλεγραφικῶς ἀνέφερον τυγχάνει τὸ ἁρμόδιον.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Βοερέσκου καὶ μετὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ θέλομεν σήμερον συσκεφθῇ περὶ τοῦ προκειμένου καὶ λάβει πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα.

Δὲν θέλω λείψει τηλεγραφικῶς νὰ ἀναφέρω τῇ Ὑμετέρᾳ

Ἐξοχότητι πᾶν τὸ ἐνδιαφέρον ἐπὶ τοῦ προκειμένου σοβαροῦ ζητήματος καὶ ἀκολουθήσει κατὰ γράμμα τὰς ὁδηγίας αὐτῆς.

Εὐπειθέστατος

Α. Τομπάζης

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 102 ἔκθεσιν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Πρεσβείας.

MONSIEUR LITRESCO

A M. GHIONIS

DROGMAN DE LA LÉGATION HELLÉNIQUE

N° 102. Bucarest, le 21 Janvier 1892.

J'ai l'honneur de vous informer qu'à la suite de l'ordre du Secrétaire Général je me suis empressé de prier le Ministère de la Justice de vouloir bien attirer l'attention des parquets des Tribunaux d'Ilfov et de Yalomitza sur notre convention consulaire avec l'Italie que nous consentons à appliquer aussi aux sujets des Etats avec lesquels nous n'avons pas de convention consulaire.

J'ai prié en outre le susdit Département de communiquer aux magistrats chargés de l'apposition des scellés et de la formation des inventaires que même dans le cas où le règlement de la succession Zappa serait de la compétence exclusive des Tribunaux roumains, ces magistrats doivent permettre que l'agent de la Légation Royale assiste à ces opérations.

Veuillez etc.

D. C. Litresco.

Chef de la Division Consulaire ad interim

LA LÉGATION ROYALE HELLÉNIQUE

AU MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DE ROUMANIE

N° 75 Bucarest, le 27 Janvier 1892.

La Légation Hellénique a l'honneur d'informer le Ministère Royal des Affaires Etrangères que Messieurs Marc Vrétos, fondé de pouvoir de la maison N. Ghermani et fils, et André Paxinos, notable commerçant à Bucarest, tous deux sujets Hellènes demeurant à Bucarest, ont été nommés par ordonnance du Chargé d'Affaires de Grèce en date d'aujourd'hui sub N° 75, le premier curateur et le second subrogé tuteur de la fortune mobilière et immobilière de feu Const. Zappa, sujet Hellène, décédé en France, conformément aux dispositions de la Convention Consulaire et d'Etablissement entre la Roumanie et l'Italie de 1880 qui règle aussi les droits et immunités des Consuls H llènes en Roumanie.

LA LÉGATION ROYALE HELLÉNIQUE

AU MINISTÈRE DES AFFAIRES ETRANGÈRES

DE ROUMANIE

N° 99. Bucarest, le 29 Janvier 1892.

Faisant suite à sa Note verbale sub N° 75 et date du 27 du mois courant, la Légation Hellénique a l'honneur d'inform r le Ministère Royal des Affaires Etrangères qu'elle a cru utile de nommer un second subrogé tuteur de la fortune de feu Const. Zappa, sujet Hellène domicilié à Bucarest, M. Jean Alibertis, notable commerçant établi à Giurgévo.

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩι Β. ΠΡΕΣΒΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. 149. Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 1/19 Φεβρουαρίου 1892.

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 102 ἀπὸ 1)13 ἱσταμένου ἐκθέσεώς μου καὶ τῶν τηλεγραφικῶν μου ἀνακοινώσεων, ὧν ἐγκλείστως ἀποστέλλω ἀντίγραφα, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ὅτι ἡ θέσις ἡμῶν ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος μέχρι τῆς σήμερον δὲν διευκρινήθη καὶ δὲν θέλει διευκρινηθῆ πρὸ τῆς ἄρσεως τῶν ἐπιτεθεισῶν ἐπὶ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας σφραγίδων καὶ τῆς βεβαιώσεως τῆς ὑπάρξεως ἢ οὗ διαθήκης· δέον πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ γνωρίζωμεν ἂν τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον πρόκειται νὰ διεκδικήσῃ τὴν εἰς αὐτὸ ἀνήκουσαν περιουσίαν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἢ καὶ τὴν τοῦ Κωνσταντίνου ἢ τέλος μέρος ἢ καὶ οὐδὲν ταύτης.

Δεύτερον ζήτημα μέχρι τῆς σήμερον μὴ διευκρινηθὲν εἶναι ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου στάσις τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως, ἧς τὰς διαθέσεις δὲν εἴμεθα ἔτι εἰς θέσιν ἐπακριβῶς νὰ γνωρίζωμεν. Ἐκ τῆς συνομιλίας ἣν ἔσχον μετὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου καὶ ἧς ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης ἔλαβε γνῶσιν διὰ τῆς προηγουμένης μου ἐκθέσεως δὲν δύναταί τις νὰ προβῇ εἰς ἀσφαλῆ συμπεράσματα. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός, καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἀπουσιάζων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἕνεκα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἀναμένεται σήμερον. Ἀπόφασιν ἔχω, συνεννοηθεὶς περὶ τούτου καὶ μετὰ τῶν κκ. Δαμασκηνοῦ καὶ Βοερέσκου, νὰ ζητήσω εἰς πρώτην μετὰ τούτου συνέντευξίν μου νὰ διευκρινήσω τὰς διαθέσεις τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ προλάβωμεν οὕτως ἐπιζημίους ἡμῖν ἀποφάσεις. Ἐκ τῆς συνεντεύξεως ταύτης μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ θέλομεν γνωρίσει ἂν ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις ἀποδέχηται κατ' ἀρχὴν τὴν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ λύσιν τοῦ ζητήματος ἢ οὔ. Τὴν μὲν πρώτην περίπτωσιν θέλω θεωρήσει ὡς προοιωνίζουσαν εὐάρεστον ὑπὲρ ἡμῶν λύσιν, τὴν δὲ δευτέραν ὡς ἐνέχουσαν οὐχὶ καλὰς διαθέσεις.

Καθὰ τηλεγραφικῶς ἀνεκοίνωσα τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ὡς ἐκ τῆς μὴ ἀφίξεως τοῦ ἐν Σουλινᾷ Ὑποπροξένου καὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ ἀναπληροῦντός με κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων κ. Νικολοπούλου, ὁ κ. Δαμασκηνὸς εὑρέθη ἠναγκασμένος ὅπως ὑποβληθῇ εἰς τὸ οὐχὶ ἄμικτον ταλαιπωριῶν ταξείδιον τοῦτο μέχρι Βροσθενίου πρὸς ἄρσιν τῶν ἐπιτεθεισῶν σφραγίδων εἰς τὴν αὐτόθι οἰκίαν καὶ διευκόλυνσιν ἐπομένως τῆς ἐν ταύτῃ προσκαίρου ἐναποθέσεως τοῦ νεκροῦ. Ἡ ἐν ἄλλαις περιστάσεσιν ὁμοίας φύσεως τυπικὴ αὐτὴ πρᾶξις προσλαμβάνει ἐπὶ τοῦ προκειμένου λίαν σοβαρὸν χαρακτῆρα καθόσον μέγα εἶναι τὸ συμφέρον τῆς ἀποκρύψεως ἢ καταστροφῆς τῆς διαθήκης παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς τοῦτο καὶ δέον ἐπομένως πάντα τὰ ἐξασφαλιστικὰ μέτρα νὰ ληφθῶσι κατὰ τὴν ἄρσιν τῶν σφραγίδων καὶ τὴν ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας.

Τὸν κ. Δαμασκηνὸν ἀναχωροῦντα ἐφωδίασα δι' ἐγγράφου τῆς Β. Πρεσβείας ἐξουσιοδοτοῦντος αὐτὸν ὅπως ἄρῃ ἐν μέρει ἢ τελείως τὰς ἐπιτεθειμένας σφραγίδας καὶ προβῇ εἰς τὴν ἀπογραφὴν ἂν ἤθελε θεωρήσει ταύτην χρήσιμον ἐν τῷ ἅμα.

Μεγάλας δυσχερείας παρενέβαλεν ἐν τούτοις ἡμῖν τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουμανικὸν Ὑπουργεῖον εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἄνω πράξεων. Ἐνῷ ἀπεδέχθη τὰς πρώτας αἰτήσεις τῆς Β. Πρεσβείας περὶ ἐπιθέσεως σφραγίδων ἐφ' ὅλης τῆς περιουσίας ὡς καὶ δευτέραν περὶ μερικῆς ἄρσεως τούτων, αἴφνης μεταβαλὸν γνώμην ἀνεκοίνωσε τῇ Β. Πρεσβείᾳ διὰ τῶν ἐγκλείστων ἐν ἀντιγράφῳ ῥηματικῶν αὐτοῦ διακοινώσεων ὅτι δέον ἡ Πρεσβεία ν' ἀπευθύνῃ τὰς τοιαύτας αἰτήσεις της ἐνώπιον τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων. Δὲν ἐθεώρησα καλὸν νὰ ἀντεπεξέλθω κατὰ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἣν ζητεῖ νὰ ἐπιβάλῃ ἡμῖν τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἕνεκα τῆς λίαν κατεπειγούσης φύσεως τῶν ἄνω αἰτήσεων περὶ ὧν ἦλθον εἰς ἀπ' εὐθείας συνεννόησιν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου. Ἐκ τῶν αἰτήσεων τούτων τῆς Β. Πρεσβείας αἱ ὑπ' ἀριθ. 75 καὶ 99 ἀφορῶσι τὸν διορισμὸν κηδεμόνων ἐπὶ τῆς περιουσίας, ὅστις κατὰ τὰ ἤδη ἀποφασισθέντα ἀνακληθήσεται, ἡ ὑπ' ἀριθ. 135 τὴν καθόλου ἄρσιν τῶν σφραγίδων καὶ ἐνέργειαν ἀπογραφῆς καὶ τέλος τοῦ περιεχομένου τῆς ὑπ' ἀριθ. 137 αἰτήσεως ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης, εὐαρεστουμένη, θέλει λάβῃ γνῶσιν ἐκ τοῦ ἐγκλείστου ἀντιγράφου. Περὶ τῆς τε-

λευταίας ταύτης ὑποθέσεως τῶν βοῶν ἐλήφθησαν τὰ δέοντα μέτρα ὡς διὰ τηλεγραφήματός του μοὶ ἀνακοινοῖ τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ κ. Δαμασκηνὸς ἐξ Urziceni τετράωρον ἀπέχοντος τοῦ Βροσθενίου.

Εὐπειθέστατος

Α. Τομπάζης.

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 149 ἔκθεσιν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Πρεσβείας.

LA LÉGATION ROYALE DE GRÈCE

AU MINISTÈRE DES AFFAIRES ETRANGÈRES DE ROUMANIE

N° 137. Bucarest, le 4/16 Février 1892.

Dans la fortune de feu Constantin Zappa que le représentant de la Légation Royale d'accord avec le délégué du Tribunal de Yalomitza ont déjà mis sous scellés, se trouve aussi une fabrique d'alcool de céréales, dont les résidus servent à nourrir environ neuf cents bœufs appartenant au Sieur Trandafilescu qui avait pris en location les écuries de feu Constantin Zappas pour un droit de location de 30,000 fr. par an.

Pour que la nourriture de ce bétail ne fût brusquement interrompue, ce qui aurait eu en cette saison surtout de graves conséquences pour son propriétaire, le délégué de la Légation Royale d'accord toujours avec celui du Tribunal de Yalomitza ont laissé à l'ancien directeur de la fabrique de feu Constantin Zappas qu'ils ont nommé gardien judiciaire, préposé à la garde des scellés, une certaine quantité de céréales avec autorisation de continuer la fabrication de l'alcool autant qu'elle était nécessaire à l'entretien du dit bétail.

Comme cette quantité très-minime de céréales en rapport avec les besoins qu'elle doit satisfaire sera très-vite épuisée, la Légation Hellénique a l'honneur de prier le Ministère Royal des Affaires Etrangères de vouloir bien autoriser les Tribunaux compétents, afin que de concert avec le délegué de la Légation Royale, on puisse procéder à la levée des scellées apposés sur un des magasins de céréales, en laissant à la charge du gardien judiciaire l'obligation de rendre compte à qui de droit du résultat de son emploi.

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 149 ἔκθεσιν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Πρεσβείας.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES DE ROUMANIE

A LA LÉGATION ROYALE DE GRÈCE

N° 2306. Bucarest, le 4 Février 1892.

En réponse aux notes verbales de la Légation Royale de Grèce sous nos 135 et 137 du 3/15 et du 4/16 courant, le Ministère des Affaires Etrangères a l'honneur d'attirer la bienveillante attention de la Légation sur l'impossibilité où il se trouve de se faire auprès des Tribunaux roumains l'interprète des demandes contenues dans les notes précitées, les questions dont elles traitent étant par leur nature même en dehors de celles qui se règlent par la voie diplomatique.

Dans le cas d'une succession ouverte sur le territoire du Royaume, il appartient à l'autorité consulaire étrangère et à son défaut à la Légation respective de se mettre directement en relations avec l'autorité judiciaire roumaine compétente.

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 149 ἔκθεσιν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Πρεσβείας.

LE MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES DE ROUMANIE

A LA LÉGATION ROYALE DE GRÈCE

N° 1717. Bucarest, le 7 Février 1892.

En réponse aux notes verbales de la Légation Royale sous N°s 75 et 99 du 27 et du 29 Janvier courant, le Département Royal des Affaires Etrangères a l'honneur de Lui communiquer que la succession de feu Zappa étant ouverte devant les Tribunaux roumains, c'est à ceux-ci que la Légation Royale ainsi que tous les héritiers, successeurs, créanciers et autres intéressés devront adresser toutes leurs communications et requêtes concernant la dite succession.

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩι Β. ΠΡΕΣΒΕΙΑ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. 180. Ἐν Βουκουρεστίῳ, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1892.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακοινώσεών μου ἡ Υ. Ε. γνωρίζει ὅτι ἡ Β. Πρεσβεία πάντα ἔλαβε τὰ δυνατὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διαθήκης τοῦ Κωνστ. Ζάππα ἧς ἡ ὕπαρξις δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς γεγονὸς καθ' ἃς ἀρύομαι καθ' ἡμέραν πληροφορίας. Καίτοι ἡ στρατιωτικὴ φρουρά, ἡ ἀπὸ τῆς χθὲς αὐτόθι ἐγκαταστᾶσα, ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀρκοῦσα ἐγγύησις, οὐδὲν ἧττον ἀνέμενον τὸν ὑποπρόξενον ἐν Σουλινᾷ κ. Καμμένον ὅπως ἀμέσως δώσω αὐτῷ διαταγὴν νὰ μεταβῇ εἰς Βροσθένιον καὶ συντελέσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲν εἰς τὴν διαφύλαξιν τῶν σφραγίδων μετὰ τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀποσφραγίσεως καὶ συντάξεως ἀπογραφῆς. Ἀτυχῶς ὅμως ὁ κ. Καμμένος ἅμα φθάσας ἐνταῦθα ἠσθένησεν ἐξ ἐρυσιπέλατος καὶ ἡ ἐνταῦθα παρουσία του μέχρι τῆς ἰάσεώς του κατέστη ἀνωφελής.

Αἱ πληροφορίαι ἃς καθ' ἑκάστην ἀρυόμεθα περὶ τῶν διαθέσεων τῆς Ρουμουνικῆς Κυβερνήσεως ὅσον ἀφορᾷ εἰδικῶς τὴν περιουσίαν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἐμβάλλουσιν ἡμᾶς εἰς δικαίας ἀνησυχίας.

Κατὰ ταύτας ὁ δικηγόρος τοῦ Δημοσίου ὁ ἐπιφορτισθεὶς τὴν σύνταξιν τῆς αἰτήσεως ἐκ μέρους τούτου περὶ διακατοχῆς τῆς ἄνω περιουσίας, ἔχει ἤδη προπαρασκευάσει ταύτην καὶ ἀναμένει μόνον διαταγὴν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου ὅπως τὴν ὑποβάλῃ. Ἡ θέσις ἡμῶν εἶναι τοσούτῳ μᾶλλον δυσχερής, ὅσῳ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δυνάμεθα ἐπὶ τῇ ἁπλῇ ταύτῃ πληροφορίᾳ νὰ προβῶμεν παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ εἰς τὰ μέτρα ἐκεῖνα εἰς ἃ ἀμέσως θέλομεν προβῇ ἅμα ἡ πληροφορία αὕτη καταστῇ γεγονός. Δὲν εὕρομεν ὅμως ἀφ' ἑτέρου ὅτι καὶ ἡ ἀπραξία ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ εὐάρεστα ἀποτελέσματα, διὸ καὶ προέβημεν μετὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ πρῶτον μὲν εἰς διάβημα παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργῷ δεύτερον δὲ εἰς ὅμοιον παρὰ τῷ κ. Κὰρπ Ὑπουργῷ τῶν Δημοσίων κτημάτων καὶ κ. Μαργιλομὰν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ κ. Δαμασκηνὸς παρουσιασθεὶς ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὰ ῥηθέντα πρόσωπα ὡς καθηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστη-

μίου καὶ ἔχων εἰδικὴν ἐντολὴν παρὰ τῆς Β. Κυβερνήσεως ὅπως ἐξομαλύνῃ τὰ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, ἔτυχε λίαν εὐμενοῦς ἀκροάσεως, μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης δ' αὐτὸν ἑτοιμότητος καὶ σαφηνείας ἐξέθηκε τὰ τοῦ ζητήματος εἴς τε τὸν κ. Λαχωβάρην καὶ τοὺς λοιποὺς Ὑπουργούς. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς μετὰ σπουδῆς ἐποιήσατο ἡμῖν δήλωσιν ὅτι τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα θεωρεῖ φύσεως οὐχὶ διπλωματικῆς καὶ ἐξερχομένην ἐπομένως τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, ὡμίλησε δὲ καὶ περὶ ἐκθέσεως ὑποβληθείσης αὐτῷ παρὰ τοῦ κ. Ὀλλανέσκου συνεπείᾳ τῆς συνδιαλέξεως ἣν μετὰ τούτου ἔσχεν ἡ Υ. Ε., προσθεὶς ὅτι ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου ἀδυνατεῖ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ περιεχόμενον ταύτης. Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Λαχωβάρης δίδων τρόπον τινὰ συμβουλευτικὴν χροιὰν εἰς τοὺς λόγους του ἐπανέλαβε τὴν γνώμην ἣν καὶ ἄλλοτε ἐξέφρασεν ἐν συνομιλίᾳ ἣν ἔσχον μετ' αὐτοῦ, ὅτι δηλαδὴ ἂν ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας ἀπεβίωσε πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Κώδικος Κούζα, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ διατάξεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου θέλουσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐφαρμοσθῆ, ἀφοῦ ὁ ἐπακολουθήσας Κῶδιξ τοῦ Καρατζᾶ οὐδεμίαν περιέχει διάταξιν περὶ τῆς ἱκανότητος τῶν νομικῶν προσώπων. Σημειωτέον ὅτι ταῦτα λέγων ὁ κ. Λαχωβάρης ἔλαβε σημείωσιν περὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ θανάτου τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα.

Ἡ δήλωσις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ὅτι ἡ προκειμένη ὑπόθεσις δὲν τυγχάνει διπλωματικῆς φύσεως ἤθελεν εἶσθαι λίαν εὐχάριστος ἂν συνωδεύετο καὶ δι' ἑτέρας περὶ μὴ ἐπεμβάσεως εἰς τὸ μέλλον τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ βλάβῃ ἡμῶν.

Παραδεχόμενοι ὅτι σήμερον δὲν ὑφίσταται ζήτημα μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων καὶ ἐπομένως τοῦ δημοσίου διεθνοῦς δικαίου, δὲν θέλομεν παραδεχθῆ τοῦτο καὶ μετὰ τὴν ἐνδεχομένην ὑπεισέλευσιν τοῦ Ρουμανικοῦ Δημοσίου εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἥτις ἐν τῷ ἅμα θέλει γεννήσει διπλωματικὸν ζήτημα μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων. Δικαίως ἄρα ἐπέρχεταί μοι ἡ σκέψις ἂν ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις διὰ τῆς διαβεβαιώσεως αὐτῆς, ὅτι δὲν ὑφίσταται διπλωματικὸν ζήτημα ἐννοεῖ ὅτι δὲν θέλει ὑπάρξει καὶ εἰς τὸ μέλλον τοιοῦτον, ἢ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ζητεῖ νὰ ἀποφύγῃ τὰς παραστάσεις ἡμῶν τῆς σήμερον ἀδιαφοροῦσα διὰ τὰς τῆς αὔριον. Οὐδὲν ἀκριβὲς δυνάμεθα νὰ

γνωρίζωμεν ὡς πρὸς τοῦτο, ἤτοι περὶ τῆς μελλούσης πορείας τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως οὐδ' ἠδυνήθημεν νὰ ἐξαγάγωμεν καὶ ἐκ τῆς συνδιαλέξεως, ἣν ἔσχομεν μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, καθόσον ἡ διαβεβαίωσις ἣν οὗτος ἔδωκεν ἡμῖν ὅτι οὐδεὶς θὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὴν κληρονομικὴν περιουσίαν πρὸ τῆς ἄρσεως τῶν σφραγίδων καὶ τῆς συντάξεως ἀπογραφῆς οὐδόλως ἀποκλείει τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεως ἀπὸ τοῦδε τοῦ Ρουμανικοῦ δημοσίου περὶ διακατοχῆς. Τούτου γενομένου ἡ Β. Πρεσβεία θέλει ἀπευθύνει ἔντονον διακοίνωσιν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ὁποίας θέλουσιν ληφθῇ ὑπ' ὄψει αἱ ὁδηγίαι τῆς Υ. Ε. Ἐθεωρήσαμεν ἐν τούτοις μετὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ λίαν χρήσιμον ὅπως δι' ἡμιεπισήμου ἐπιστολῆς ὑπογεγραμμένης παρὰ τούτου προβῶμεν εἰς νέον σήμερον διάβημα παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῆς Δικαιοσύνης συνεπείᾳ νέων διαβεβαιώσεων παρὰ προσώπου δυναμένου καλῶς νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις θέλει ὑποβάλει αἴτησιν περὶ διακατοχῆς. Τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ὡς καὶ τῆς μελλούσης καθαρᾶς δικαστικῆς ἐνεργείας τῆς Β. Πρεσβείας ἡ Υ. Ε. θέλει λάβει γνῶσιν ἐκ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ.

Εὐπειθέστατος
Α. Τομπάζης.

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ Β. ΠΡΕΣΒΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀρ. 224. Ἐν Βουκουρεστίῳ, τὴν 21 Φεβρουαρίου 1892

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος κατόπιν τῆς ὑπ' ἀρ. 180 ἀπὸ 14 ἱσταμένου ἐκθέσεώς μου καὶ τῶν σχετικῶν μου τηλεγραφημάτων τῆς 17ης 18ης καὶ 19ης πρὸς τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον, ὅτι καίτοι ὁρισθείσης ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ τῆς παρελθούσης τετάρτης ὡς ἡμέρας πρὸς ἔναρξιν τῆς ἄρσεως τῶν ἐπιτεθεισῶν σφραγίδων καὶ συντάξεως ἀπογραφῆς τῆς κληρονομικῆς περιουσίας δὲν ἐπετεύχθη ὅμως ἡ ἐνέργεια τῶν ἄνω πράξεων, καθ' ὅσον ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου Ἰλφὸβ ἐθεώρησεν ὅτι ἔδει νὰ καλέσῃ ὅπως παραστῶσι πάντες οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας· καὶ ἀνέβαλεν ἐπομένως διὰ τὸ προσεχὲς Σάββατον 22 ἱσταμένου ὅπως πάντες οὗτοι ὦσι παρόντες. Οὕτω λοιπὸν ἐκλήθησαν πάντες οἱ ἀξιοῦντες κληρονομικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ μέχρι τοῦδε ἀντίδικοι τοῦ Κωνστ. Ζάππα, δεύτερον ὁ ἀνεψιὸς τοῦ τελευταίου τούτου Χρῆστος Ζάππας καὶ τρίτον ὁ δικηγόρος τοῦ Ρουμουνικοῦ δημοσίου κ. Μ. Σχινᾶς· ἤτοι ἐκλήθησαν πάντες οἱ ὑποβαλόντες αἰτήσεις περὶ διακατοχῆς.

Ἡ Β. Πρεσβεία, ἥτις ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Κ. Ζάππα προέβη εἰς τὴν σφράγισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ, παρισταμένης ἁπλῶς τῆς ἐγχωρίου δικαστικῆς ἀρχῆς διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς, οὐδόλως ἀνέμενεν ὅτι, προκειμένου ἤδη περὶ ἀποσφραγίσεως τῆς αὐτῆς περιουσίας καὶ συντάξεως ἀπογραφῆς, ἤθελε λάβει δευτερεύουσαν θέσιν, ἤτοι παρασταθῇ ἁπλῶς κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἄνω πράξεων ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου δικαστηρίου. Τοιαύτην ἐν τούτοις ἀπόφασιν ἔλαβεν ὁ πρόεδρος τοῦ ῥηθέντος Δικαστηρίου ὅπως οὗτος μὲν διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου του ἐνεργήσῃ τὰς αὐτὰς πράξεις, ἡ Προξενικὴ δ' ἡμῶν ἀρχὴ παραστῇ ἁπλῶς κατὰ ταύτας. Ἡ ἔλλειψις συμβάσεως μετὰ τῆς Ρουμανίας πολλῶν πάντοτε ἀνωμαλιῶν καὶ δυσχερειῶν ἐγένετο πρόξενος.

Ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις κατὰ συγκατάβασιν, ὡς πάντοτε ἐδήλωσεν, ἐφαρμόζει ὑπὲρ ἡμῶν τὰς διατάξεις τῆς

μετὰ τῆς Ἰταλίας συμβάσεως αὐτῆς, ὡρισμένως δὲ ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως καὶ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον κατέστησεν ἡμῖν γνωστὸν ὅτι θέλει ἐφαρμοσθῇ ἡ ἄνω σύμβασις. Ἀλλ' ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις ἥτις τὴν ἄνω αὐτῆς δήλωσιν περὶ ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως ἐποιήσατο ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Ζάππα καὶ τῇ σφραγίσει τῆς περιουσίας δὲν σκέπτεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σήμερον ὅτε πλέον διεκδικεῖ τὴν περιουσίαν τοῦ Εὐαγ. Ζάππα καὶ μέγα ἑπομένως ἔχει συμφέρον ὅπως ἡ ἀποσφράγισις καὶ ἀπογραφὴ ἐνεργηθῶσιν ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου δικαστικῆς ἀρχῆς ἥτις φυσικῷ τῷ λόγῳ μείζονας παρέχει δι' ἐκείνην ἐγγυήσεις. Ἡ ἁρμοδιότης τῆς Ἑλληνικῆς Προξενικῆς ἀρχῆς πρὸς σφράγισιν, ἀποσφράγισιν καὶ ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας ἕλληνος ὑπηκόου ἀπορρέει οὐ μόνον ἐκ τῶν διατάξεων τῆς Ἰταλορρουμουνικῆς συμβάσεως ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν γενικῶν τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἀρχῶν. Ἡ Ρουμανικὴ ὅμως κυβέρνησις τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐφήρμοσεν ὁσάκις ἐθεώρησεν ὅτι δὲν παραβλάπτονται ἴδια αὐτῆς συμφέροντα καὶ ἐν γένει προκειμένου περὶ πενιχρᾶς τινος κληρονομικῆς περιουσίας, εὗρε δὲ πάντοτε πρόφασιν ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς ταύτης ὁσάκις ἡ κληρονομικὴ περιουσία ἐτύγχανε σπουδαία ἢ περιελάμβανεν ἀκίνητα ἢ τέλος ὁσάκις Ρουμάνοι ὑπήκοοι ἠξίουν ἐπ' αὐτῆς κληρονομικὰ δικαιώματα. Ἰδίως ἐπὶ τῆς τελευταίας ταύτης περιπτώσεως, ἐστήριξεν ὁ πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου Ἰλφὸβ τὴν ἀπόφασίν του ὅπως ἀντιπρόσωπος τούτου ἐνεργήσῃ τὰς ῥηθείσας πράξεις ἀποσφραγίσεως καὶ ἀπογραφῆς, παρισταμένης ἁπλῶς τῆς Προξενικῆς ἡμῶν ἀρχῆς, οὐδεμία ὅμως ἀμφιβολία ὅτι ὁ πρόεδρος ἔλαβε τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν συνεπείᾳ ὁδηγιῶν ἃς ἔσχε παρ' αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεώς του.

Μὴ λαβόντες μέχρι τῆς σήμερον τὰς ὁδηγίας ἃς ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ ἐλάβομεν τὴν τιμὴν νὰ ζητήσωμεν παρὰ τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος διὰ τοῦ κρυπτογραφικοῦ τηλεγραφήματος τῆς προχθὲς 19 ἱσταμένου, ἐθεωρήσαμεν ἐν τούτοις ὅτι ἔδει νὰ μὴ ἀποδεχθῶμεν τὸ ληφθὲν μέτρον ὅπερ καὶ κακὴν ἀρχὴν ἤθελε καθιερώσει καὶ εἰδικῶς ἐπὶ τῆς κληρονομικῆς ταύτης περιουσίας τὰ συμφέροντα ἡμῶν παραβλάπτει.

Ὅθεν μεταβὰς σήμερον εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον καὶ μὴ εὑρὼν αὐτόθι τὸν κ. Λαχωβάρην ἐκτε-

νῶς ἐξέθηκα εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ Β. Πρεσβεία ἀδυνατεῖ ὅπως ἀποδεχθῇ ἵνα ἡ ἀποσφράγισις καὶ ἀπογραφὴ τῆς κληρονομικῆς ταύτης περιουσίας γένηται παρὰ τοῦ δικαστηρίου. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς κ. Λαχωβάρης μοὶ ἐφάνη παραδεχόμενος τὸ εὔλογον τῆς ἀπαιτήσεώς μου, ἐζήτησε δ' ὅπως καὶ ἐγγράφως ἐκθέσω εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰ περὶ τούτου ὅπερ καὶ αὐθημερὸν ἔπραξα ἀπευθύνας τὴν ἐν ἀντιγράφῳ ἐγκλειστον ῥηματικὴν διακοίνωσιν.

Ὡς καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 18 ἱσταμένου κρυπτογραφικοῦ μου τηλεγραφήματος ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσω τὸ Σ. Ὑπουργεῖον τὸ Ρουμουνικὸν δημόσιον προέβη εἰς αἴτησιν περὶ διακατοχῆς τῆς περιουσίας Εὐαγγέλη Ζάππα, ἡ αἴτησις δ' αὕτη μετ' ἐκείνης τῶν τέως ἀντιδίκων τοῦ Κωνστ. Ζάππα τῶν ἀξιούντων κληρονομικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἄνω περιουσίας, ὡς καὶ τῆς τοῦ Χρήστου Ζάππα ἥτις ἀφορᾷ τὴν ὅλην κληρονομικὴν περιουσίαν συζητηθήσεται τὴν $^2/_{14}$ προσεχοῦς Μαρτίου.

Ἡ αἴτησις τοῦ Ρουμανικοῦ Δημοσίου δὲν εἶναι ἠτιολογημένη καθόσον ἐπιφυλάσσεται τοῦτο ν' ἀναπτύξῃ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοὺς λόγους εἰς οὓς στηρίζει τὴν αἴτησίν του.

Ὡς ἠδυνήθην ὅμως νὰ πληροφορηθῶ ἐκ συνδιαλέξεως ἣν ἔσχον μετὰ τοῦ δικηγόρου τοῦ δημοσίου κ. Σχινᾶ τὸ Ρουμανικὸν δημόσιον θεωρεῖ τὴν περιουσίαν ταύτην ἀδέσποτον διὰ τοὺς ἑξῆς περίπου λόγους 1) διότι οἱ συγγενεῖς τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις ἐπὶ ταύτης, δὲν ἠδυνήθησαν μέχρι τῆς σήμερον ν' ἀποδείξωσι τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ὡς συγγενῶν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, 2) διότι ἡ διαθήκη οὐδόλως ποιεῖται λόγον περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ψιλῆς κυριότητος ἀλλὰ μόνον περὶ ἐπικαρπίας καὶ 3) διότι ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, τὸ νομικὸν τοῦτο πρόσωπον δὲν ἦτο εἰσέτι συγκεκροτημένον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ διαθέτου. Ἡ Β. Πρεσβεία ἔχουσα τὴν πολύτιμον σύμπραξιν τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ φρονεῖ ὅτι δέον καὶ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν. Καὶ διπλωματικῶς μὲν θέλομεν ἐνεργήσει ἀπευθύνοντες ἔντονον πρὸς τὸ Ρουμανικὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον διακοίνωσιν, ἣν ἤδη μετὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ προπαρεσκευάσαμεν, ἀπέσχομεν δὲ ν' ἀποστείλωμεν μέχρις οὗ τύχωμεν τῶν ὁδηγιῶν τῆς Ὑμετέρας Ἐξο-

χότητος. Διστάζω νὰ πιστεύσω ὅτι ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις θέλει ὑποστηρίξει καὶ μετὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεως περὶ διακατοχῆς, ὅτι δὲν ὑφίσταται ζήτημα δυνάμενον νὰ γίνῃ ἀντικείμενον διπλωματικῆς ἐνεργείας ἀφοῦ τοιοῦτο ὑφίσταται μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀντιποιουμένων κληρονομικὴν περιουσίαν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν δικαστικὴν ἐνέργειαν ὅ τε κ. Δαμασκηνὸς καὶ ὁ κ. Βοερέσκος φρονοῦσιν ὅτι δέον ὅσον τάχιον ἡ Β. Κυβέρνησις νὰ λάβῃ θέσιν ἐν τῇ διεξαχθησομένῃ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων πάλῃ. Ὡς ἐκ τούτου ἔσπευσα νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Σ. Ὑπουργείου διὰ τοῦ ἀπὸ 17 ἱσταμένου τηλεγραφήματός μου τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σκέψεις τῶν κκ. Δαμασκηνοῦ καὶ Βοερέσκου.

Ἡ κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἐν ἔτει 1865 περιουσία τοῦ Κωνσταντίνου δὲν εἶναι εὐχερὲς νὰ ἐξακριβωθῇ, κατὰ τὴν κοινῶς ὅμως ἐπικρατοῦσαν γνώμην ὁ Κωνστ. Ζάππας ἐστερεῖτο ἐντελῶς περιουσίας κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἀπέκτησε δὲ τοιαύτην διὰ τῶν ὅσων παρὰ τούτου ἐκληρονόμησε. Περὶ τῆς ἐγκαταλειφθείσης δὲ περιουσίας παρὰ τοῦ Κωνστ. Ζάππα, ὁ κ. Ζερλέντης μοὶ παρέσχε τὴν πληροφορίαν ὅτι μόνη ἡ ἐν Ρουμανίᾳ περιουσία αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 2 ἑκατομμυρίων καὶ 500 χιλ. φράγκων. Περὶ τῆς ἐξ 180 χιλ. φράγκων ἀποζημιώσεως διὰ τὸν καταληφθέντα πρὸ διετίας ὑπὸ τοῦ δημοσίου ξενῶνα ἔσχον παρὰ τοῦ ἰδίου κ. Ζερλέντη θετικὴν πληροφορίαν ὅτι τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην κατέθεσε μὲν ἐπί τινα καιρὸν εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν παρακαταθηκῶν, ἀλλ' ὅτι ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ Κωνστ. Ζάππας ἀποσύρας τὸ ποσὸν τοῦτο παρὰ τῆς ῥηθείσης Τραπέζης ἀπέστειλεν αὐτὸ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Τὴν πληροφορίαν ταύτην ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης εὐχερῶς ἤθελε δυνηθῇ νὰ ἐξακριβώσῃ.

Εὐπειθέστατος

Α. Τομπάζης

ΑΙΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐν Ἰλφώβ δικαστηρίου περὶ παραπομπῆς εἰς τὴν κατοχὴν τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγ. Ζάππα.

Συμφώνως τῇ διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων Κτημάτων ἐκδοθείσῃ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῶν νομικῶν Συμβούλων, παρακαλοῦμεν εὐσεβάστως ἵνα παρὰ τοῦ δικαστηρίου οὗ προΐστασθε παραπεμφθῇ τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο εἰς τὴν κατοχὴν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἤτοι τῶν γαιῶν τοῦ Βροσθενίου μετὰ τῶν μύλων, τῶν δασῶν, τῶν ἀποθηκῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτωμένων παραρτημάτων, τῆς Μπεράσκας μετὰ τῶν δασῶν τοῦ Στοινέστι καὶ ἄλλων γαιῶν, τοῦ Σλουζιτόρι καὶ τοῦ Βάλεα Μακρύσου μετὰ τῶν παραρτημάτων, τοῦ Τζεγκάνι καὶ Περζάνι μετὰ τῶν λιμνῶν δασῶν καὶ ἄλλων ἀκινήτων κτημάτων ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς Γιαλομίτσης, ἔτι δὲ καὶ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ οἰκίας, ὅπου νῦν τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Ἀθηνῶν, πρότερον δὲ τὸ χάνιον τῆς Τζερνίκας.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Δημοσίων κτημάτων στηρίζει ἐπὶ τῶν ἑπομένων λόγων τὴν αἴτησίν του.

Ὁ Εὐαγ. Ζάππας διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς 30 Νοεμβρίου 1860 κατελίμπανε τὴν ἐπικαρπίαν τῆς ἀκινήτου περιουσίας του εἰς τὸν ἐξάδελφόν του Κ. Ζάππαν καὶ τὴν ψιλὴν κυριότητα εἰς ἵδρυμα Ἑλληνικὸν σκοπὸν προτιθέμενον τὴν ἀνασύστασιν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἐπικαρπωτοῦ περιέρχεται εἰς τὸ Ρουμανικὸν Κράτος ἡ πλήρης κυριότης τῆς περιουσίας ταύτης. Ὄντως τὸ ἐν λόγῳ ἵδρυμα, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον ὠργανωμένον κατὰ τὴν ἰσχύουσαν ἐν Ἑλλάδι νομοθεσίαν, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ νομικὴν ὑπόστασιν ἐν Ρουμανίᾳ, καὶ ἑπομένως δὲν δύναται νὰ κληρονομήσῃ, καὶ κατὰ τὴν νομολογίαν τῶν δικαστηρίων ἡμῶν οὔτε δύναται νὰ παραστῇ πρὸ τῶν δικαστηρίων ἐν Ρουμανίᾳ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐπειδὴ οἱ ὑπάρχοντες κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς διαθήκης συγγενεῖς τοῦ ἀποβιώσαντος ἀπεκλείσθησαν τῆς κληρονομίας ὑπὸ τοῦ διαθέτου καὶ ἐπειδὴ τὸ Ὑπουργεῖον δὲν γινώσκει συγγενεῖς τοῦ Ε. Ζάππα κεκτημένους τὴν ἱκανότητα νὰ λάβωσι τὴν κληρονομίαν καὶ διαμφισβητήσωσι τὰ δικαιώματά του, παραδεκτέα ἐλέγχεται ἡ αἴτησις ἡμῶν περὶ παραπομπῆς τοῦ Κράτους εἰς τὴν κατοχήν.

Οἱ δικηγόροι τοῦ **Κράτους**
Μ. Ἀντωνέσκος
Μ. Σχενᾶς

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ Β. ΠΡΕΣΒΕΙΑ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἀριθ. 249. Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 28 Φεβρουαρίου 1892.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ἐγκλείστως ὧδε ἀντίγραφον τοῦ ὑπομνήματος, ὅπερ ὁ κ. Δαμασκηνὸς συνέταξε καὶ ἡ Β. Πρεσβεία ἀπηύθυνεν ἤδη σήμερον εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουμανικὸν Ὑπουργεῖον περὶ τῆς κληρονομικῆς ὑποθέσεως Ζάππα.

Καίτοι ἔχων λόγους νὰ ὑποθέτω ὅτι ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις δὲν θέλει ἀποδεχθῇ κατ' ἀρχὴν τὴν συζήτησιν καὶ ἐπίλυσιν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, θεωρῶ ἐν τούτοις ὅτι τὸ ὑποβληθὲν ὑπόμνημα δύναται νὰ ἐπιφέρῃ εὐάρεστα ἀποτελέσματα, καθόσον ἐπὶ τοιαύτης ὑποθέσεως τὸ φρόνημα τῆς Κυβερνήσεως ἅπαξ μεταβληθὲν ἀναμφίβολον τυγχάνει ὅτι καὶ τὰ ἐγχώρια δικαστήρια ἤθελον ἀκολουθήσει τὴν ἰδίαν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως.

Καίτοι μικρὰν ἀποδίδω σπουδαιότητα εἰς τὴν δήλωσιν ἣν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς κ. Λαχωβάρης ἐποιήσατό μοι κατὰ τὴν τελευταίαν μετ' αὐτοῦ συνέντευξίν μου λέγων μοι ὅτι ἡ ὑποβληθεῖσα παρὰ τοῦ Ρουμανικοῦ Δημοσίου αἴτησις περὶ δικκατοχῆς δὲν ἔχει σοβαρὸν σκοπὸν (elle n' est pas sérieuse) ὡς γενομένη μόνον ὅπως διαφυλάξῃ τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ μὲν διαθήκη τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἤθελε κηρυχθῇ παρὰ τῶν δικαστηρίων ἄκυρος, οἱ δὲ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι δὲν ἤθελον ἀποδείξει τὰ λόγῳ συγγενείας δικαιώματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς κληρονομίας, ἐν τούτοις ἡ πεποίθησις, ἣν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐμόρφωσα καὶ ἣν μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως ὑποβάλλω τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι εἶναι ὅτι ἐκ τῶν ἀντιδίκων ἡμῶν τὸ Ρουμανικὸν Δημόσιον κατέχει δευτερεύουσαν ὡς πρὸς τοὺς κινδύνους θέσιν, τὴν πρωτίστην δὲ κατέχουσιν οἱ ἀντίδικοι τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα οἱ ἤδη καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα συνενωθέντες μετὰ τοῦ Χρήστου Ζάππα.

Ἡ ἀποσφράγισις καὶ ἀπογραφὴ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας Κωνστ. Ζάππα δι' ἣν τὸ ἐγχώριον δικαστήριον εἶχεν ὁρίσει τὴν 25 ἱσταμένου ἀνεβλήθη διὰ τὴν αὔριον 29, ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς κλητεύσεως τοῦ Χρήστου Ζάππα, ὅστις ἐδή-

λωσεν ὡς κατοικίαν του τὸ Βροσθένιον καὶ ἁρμόδιον δικαστήριον τὸ ἐν Καλαρασίῳ.

Ἡ Β. Πρεσβεία δευτέραν ἀπηύθυνε ρηματικὴν διακοίνωσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου ὅπερ, ὡς καὶ διὰ τοῦ κρυπτογραφικοῦ μου τηλεγραφήματος τῆς χθὲς ἀνέφερον, ἐπιμένει θεωροῦν τὴν Προξενικὴν ἡμῶν ἀρχὴν ἀναρμοδίαν νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἄρσεως τῶν σφραγίδων καὶ τῆς συντάξεως ἀπογραφῆς ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ περιουσία δὲν εἶναι καθαρῶς κινητὴ καὶ ὅτι συμφέροντα Ρουμούνων ὑπηκόων θίγονται κατὰ ταύτην. Ἡ μέχρι τῆς ὥρας ταύτης ἔλλειψις ἀπαντήσεως ἐκ μέρους τοῦ Ρουμανικοῦ Ὑπουργείου εἰς τὴν δευτέραν ταύτην διακοίνωσιν εἰς μεγάλους δισταγμοὺς ἐνέβαλεν ἡμᾶς, ἂν ἔδει ἢ οὐ νὰ παρευρεθῶμεν εἰς τὴν αὔριον ἐνεργηθησομένην ἀποσφράγισιν καὶ ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας καθὰ ὥρισε τὸ ἐγχώριον δικαστήριον. Κατίσχυσεν ὅμως ἡ γνώμη τοῦ νὰ πέμψῃ ἡ Β. Πρεσβεία ἀντιπρόσωπον ὅστις ὅμως νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου περὶ τοῦ παρανόμου τούτου τρόπου τῆς ἐνεργείας καὶ ζητήσῃ νὰ καταχωρισθῇ ἐν τῷ συνταχθησομένῳ πρακτικῷ ἡ τοιαύτη διαμαρτύρησις.

Τὰ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁ κ. Δαμασκηνὸς διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐκθέσεως θέλει ἀναφέρει εἰς τὸ Β. Ὑπουργεῖον.

Εὐπειθέστατος
Α. Τομπάζης.

Annexe A.

MEMORANDUM

La Légation Royale Hellénique a l'honneur de soumettre à l'examen bienveillant du Ministère Royal des Affaires Étrangères ce qui suit :

I

Evanghéli Zappa, sujet Hellène, est décédé à Brosthéni, le 20 Juin 1865, date importante à retenir, parce qu'elle fixe la législation à appliquer, qui ne saurait être ni la Constitution actuelle, ni le Code Couza, car, incontestablement, la succession s'est ouverte sous l'empire du Code Caradja complété dans ses lacunes par le droit Romain.

En mourant, il a laissé un testament olographe et mystique, en date du 30 Novembre 1860.

Par ce testament :

1° Il a légué à son cousin Const. Zappa ses biens meubles (sauf les legs particuliers) et l'usufruit de ses immeubles ;

2) Il a laissé la nu-propriété de sa fortune immobilière à l'État Hellénique, pour être gérée par la Commission Olympique, ainsi que la pleine propriété de 400 actions de la société de navigation Hellénique, imposé à son dit cousin Const. Zappa de construire l'établissement des Olympies (Palais de l'Exposition) etc. ;

3) Il a fait le legs connu à l' Académie Roumaine ;

4) Il a légué 30,000 piastres à ceux de ses parents qui auraient pu avoir droit à sa succession ;

5) Il a nommé le dit Const. Zappa son exécuteur testamentaire et fait divers autres legs.

II

Après la mort d'Evanghéli Zappa, le tribunal consulaire Hellénique à Bucarest (il est notoire qu'à cette

époque-là et, même beaucoup plus tard, la juridiction des Consulats existait légalement en Roumanie) par sa décision N° 216 du 24 Juin 1865 a reconnu ledit testament du 30 Novembre 1860 et l'a déclaré valide.

A la date du 3 Juillet 1865, le Consulat Hellénique à levé les scellés dela succession d'Evang. Zappa et reconnu pour exécuteur testamentaire Const. Zappa.

De plus, S. E. M. le Ministre de l'Instruction Publique, à la date du 14 Juillet 1865, a ordonné qu'il fût publié dans le «Moniteur Roumain» que Const. Zappa devait être reconnu pour exécuteur du testament de feu son cousin Evanghéli; et cette publication a été faite, en effet, deux jours après.

A la date du 25 Mai 1866, S. E. M. le Ministre des Affaires Étrangères de Roumanie, par son office N° 2381 adressé au Consulat Hellénique de Bucarest (à cette date-là il n'y avait pas de Légation) lui communiqua qu'il s'était entendu avec le Ministère de la Justice afin que le règlement de la succession Zappa fût laissé aux autorités consulaires Helléniques, comme seules compétentes pour cette succession (Voir les offices n. 2381 du 25 Mai et 2783 du 13 Juin 1866 adressés par S. E. Mr le Ministre des Affaires Étrangères de Roumanie au Ministre de la Justice). De plus, le même Ministre par son office n° 3988, en date du 19/31 Août 1866, adressé au Consulat Hellénique, lui fit connaître qu'il avait provoqué un ordre du Ministère de la Justice afin que le Tribunal d'Ilfov se désistât de toute juridiction sur la dite succession. L'ordre fut en effet donné par le Ministère de la Justice (N° 8412 du 25 Août 1866) au Président du Tribunal d'Ilfov et cet ordre fut communiqué au Consulat Hellénique par l'office n° 4269 du Ministère des Affaires Étrangères, en date du 14 Septembre 1866, etc. etc.

Aux actes ci-dessus du Gouvernement Roumain on doit ajouter que le Ministère des Affaires Etrangères de Roumanie en adressant annuellement, depuis 1866, au Consulat Général de Grèce et à cette Légation Royale Hellénique (depuis la création de celle-ci) des offices portant réception et quittance du legs annuel laissé à l'Académie Roumaine par feu Evang. Zappas, et payé par le Consulat d'abord, et par cette Légation ensuite, audit Ministère, le Gouvernement Roumain a évidemment reconnu le testament d'Evang. Zappa et notamment sa disposition en

faveur de l'Etat Hellénique et, de plus, la possession de celui-ci, puisque c'est de cet Etat qu'il a reçu les annuités dudit legs; il a reconnu également les qualités de Const. Zappa comme exécuteur testamentaire et comme usufruitier. De tous les offices annuels en question, on se bornera ici à appeler spécialement l'attention sur les deux premiers sub n° 167 du 20 Janvier 1866 et n° 201 du 16/28 Janvier 1867 qui reconnaissent que le don annuel de l'Académie a été légué sur le revenu de la fortune immobilière, et qui mentioment les intentions dignes d'éloges du *testateur*, l'exactitude de l'exécuteur *testamentaire* à exécuter le *testament*, etc. etc.

Il est à mentionner aussi l'office adressé au Consulat Hellénique par le même Ministère, le 25 Septembre 1878, sub. n° 14,311, qui parle de *legs testamentaire*, d'*exécuteur testamentaire*, d'amnuités qui doivent être payées exactement *selon la volonté du testateur* et qui (à cause d'un retard dans le payement de l'annuité de l'an 1878) demande l'*exécution exacte* de la *disposition testamentaire*, autrement la volonté du *testateur ne serait pas remplie*.

La Légation Royale Hellénique est donc en droit de maintenir que non seulement le testament a toujours été exécuté jusqu'aujourd'hui, non seulement l'Etat Hellénique, par la Commision Olympique, est réellement entré en possession de la succession testamentaire d'Evanghéli Zappa et notamment des 400 actions, de la partie des revenus de ses immeubles qui a été nécessaire pour la construction de l'Etablissement Olympique (Palais de l'Exposition) ainsi que pour son entretien, de celle nécessaire au payement du legs annue à l'Académie et des autres legs; mais que son droit à ladite succession et sa possession ont été toujours reconnus, depuis l'an 1865 jusqu'à ce jour, c'est-à-dire *pendant 26 ans* par l'Etat Roumain, ainsi que cela résulte des susdits offices et d'autres actes de même nature que l'on croit inutile de relater ici.

III

En ce qui concerne la *Commission des Olympies et legs* à qui est confiée, pour le compte de l'Etat, l'administration de la fortune d'Evang. Zappa, il résulte des lois et Ordonnances qui la concernent:

1°) Que la dite Commission a son origine dans l'Ordonnance royale du 27 Janvier 1837 qui, ayant été rendue sous le Roi Othon avant la Constitution Hellénique, a force de loi, et qui l'a créée sous le nom de «Commission pour l'encouragement de l'industrie nationale»;

2°) Qu'Evang. Zappa ayant conçu l'idée de concours généraux de l'industrie et de l'agriculture en Grèce, sous le nom d'Olympies, *dès l'année* 1858, il a été rendu par le Roi Othon l'Ordonnance du 17 Août 1858 «Sur la création des Olympies» qui a confié la direction et la surveillance des Olympies, qui sont incontestablement une institution l'Etat, à la susdite Commission créée par la loi de 1837, en y ajoutant 4 membres nouveaux et en formant ainsi une Commission plus grande;

3°) Que le Gouvernement hellénique a accepté la succession testamentaire d'Evanghéli Zappa après sa mort par l'ordonnance du 11 Août 1865 et que cette acceptation a même été répétée par d'autres ordonnances et lois postérieures.

Par conséquent, la Commission mentionnée dans le testament d'Evang. Zappa a certainement son origine *dès l'année* 1837 et, en tout cas, elle a été organisée définitivement et pour le but qu'il se proposait *dès* 1858, c'est à dire deux années avant la date de son testament et 7 années avant sa mort.

De plus, il résulte des lois et ordonnances qui concernent la dite Commission qu'elle doit être considérée non seulement comme une personne morale publique créée, organisée et surveillée par l'Etat Hellénique, mais comme une branche de l'administration de cet Etat.

En effet:

L'article 1er de l'Ordonnance de l'année 1837 crée une Commission de 12 membres nommée «Commission pour l'encouragement de l'Industrie Nationale»; l'article 2 porte que ces membres seront nommés *par le Roi* et par Ordonnance Royale et seront pris parmi les *employés du Gouvernement*, etc; l'art. 7, que la Commission déterminera les prix qui seront accordés *au nom du Roi*, et que ces propositions seront préalablement soumises *au Roi*; l'article 13, que la Commission aura à s'entendre avec le Ministère des Finances pour *diminuer les droits de douane* au profit

des industriels qui se seront distingués; l'article 18, que la Commission recevra les *décisions et les ordres du Roi* par le canal du Ministère de l'Intérieur; l'article 21, que la Commission aura une *correspondance officielle* avec les autorités administratives de l'Etat; l'article 25, que la Commission peut *provoquer des crédits* du Ministère de l'Intérieur comme faisant partie du budget de l'Etat et *sans qu'on puisse refuser ces crédits*; l'article 35 ajoute que lorsque plus tard, une société privée sera formée dans le même but (chose qui n'a jamais eu lieu) les fonctions décrites dans le présent décret seront transmises à cette société-là.

L'Ordonnance du 17 Août 1858 a créé, tous les 4 ans, à Athènes, sous le nom d'Olympies, des concours généraux pour l'exposition de tous les produits de l'industrie, de l'agriculture, et de l'élève des bestiaux, et l'article 2 a confié la direction et la surveillance des Olympies à «*la Commission existant près le Ministère de l'Intérieur pour l'encouragement de l'industrie nationale*», en y ajoutant quatre nouveaux membres choisis par le Ministère de l'Intérieur et *sous la présidence du Ministre*.

Après la mort d'Evanghéli Zappas et l'ouverture de son testament, Sa Majesté le Roi George a rendu l'ordonnance du 11 Août 1865 portant que: 1°) la Commission des Olympies, qui doivent se réunir *d'après l'article 1 de l'Ordonnance du 19 Août 1858* tous les quatre ans, doit se composer d'une manière définitive de la Commission existant près du Ministère de l'Intérieur pour l'encouragement de l'Industrie Nationale et des quatre membres suivants: Christidis etc. 2°) cette Commission sera présidée par le Ministre de l'Intérieur; 3°) cette Commission nommée aussi *Commission des legs* devra prendre immédiatement soin d'exécuter les clauses du testament qui concernent les Olympies; 4°) le testament de feu Evanghéli Zappas sera publié avec la présente Ordonnance.

On peut aussi mentionner: 1°) la loi du 30 Novembre 1869 concernant la construction du Palais des Olympies conformément aux dispositions du testament d'Evanghéli Zappas; 2°) l'Ordonnance du 27 Septembre 1875 qui a réglé plus complètement les fonctions de la Commission des Olympies et legs et le contrôle de l'administration et de la gestion, et dont les disposi-

tions les plus importantes sont celles de l'article 26 qui lui applique les articles 34 et 35 de *la loi sur la comptabilité publique*, et celles de l'article 30 qui exige la *soumission des comptes au Ministère de l'Intérieur*, leur contrôle *par la Cour des Comptes*, leur publication dans le Journal du Gouvernement, etc. ; 3°) la loi du 38 Mai 1887 sur l'administration de la fortune laissée à l'Etat Hellénique par Evanghéli Zappa, qui a réorganisé la Commission d'une manière plus nette et plus complète.

C'est donc bien comme une branche de l'administration de l'État Hellénique que doit être très-certainement considérée la Commission des Olympies et des legs.

Or, l'État Hellénique est incontestablement une personne civile reconnue par l'État Roumain, puisque les deux Gouvernements entretiennent des rapports officiels entre eux. Il serait, d'ailleurs, non seulement contraire à la vérité, mais sans utilité de prétendre que la dite Commission ne serait qu'une personne morale, puisque les droits à la succession d'Evanghéli Zappa ont été ouverts, par sa mort, en Juin 1865, c'est à dire à une époque où il n'y avait aucune prohibition d'acquérir par testament ou autrement même les immeubles situés en Roumanie, comme les meubles, soit par les personnes physiques, soit par les personnes morales et soit Roumaines soit étrangères, car, ainsi qu'il a été dit au commencement de la présente note, en Juin 1865 ni la Constitution actuelle, ni le Code Couza n'étaient en vigueur. Aussi n'est-il pas nécessaire de prouver ici que même si, ce qui n'est pas, il y avait lieu d'appliquer cette législation nouvelle, même si l'article 7 § 5 de la Constitution n'exceptait pas formellement les droits acquis, même alors, le droit d'aubaine n'existant pas en Roumanie et la confiscation étant prohibée par la Constitution nouvelle non moins que par les principes du droit moderne et de l'éternelle morale, les questions dont il s'agit devraient recevoir les mêmes solutions, avec ce correctif peut-être que l'étranger à qui est dévolue une succession comprenant auss des immeubles sis en Roumanie devrait les vendre, ce que d'ailleurs le Gouvernement Grec pourrait accepter.

Dans cet état de choses, il est aisé de comprendre

quel a été l'étonnement de la Légation Royale, en apprenant que l'État Roumain avait décidé de demander l'envoi en possession de la succession d'Evanghéli Zappa comme vacante ! Elle a hésité à croire à la realité d'une telle demande, d'autant plus que, dans les entretiens qu'elle a eu l'honneur d'avoir avec ce Département, rien ne pouvait le lui faire pressentir. Mais elle a dû se rendre à l'évidence, lorsqu'elle a vu la dite demande soumise au greffe du Tribunal d'Ilfov et su que ce Tribunal avait fixé au 2 Mars pour se prononcer!

En présence de ce fait, la légation Royale se voit dans la pénible nécessité d'appeler toute l'attention bienveillante de ce Département sur le contenu de la présente, bien convaincue qu'un nouvel examen de l'affaire ne pourra qu'amener le retrait ou le désistement de ladite demande.

Bucarest, le 28 février 1892.

Μετάφρασις

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ἡ Β. Ἑλληνικὴ πρεσβεία λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν εὐμενῆ ἐξέτασιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Β. ὑπουργείου τὰ ἑπόμενα·

I.

Ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας, ἕλλην ὑπήκοος, ἐτελεύτησεν ἐν Βροσθενίῳ τὴν 20 Ἰουνίου 1865. Ἡ χρονολογία αὕτη εἶναι σπουδαία διότι καθορίζει τὴν ἐφαρμοστέαν νομοθεσίαν, ἥτις δὲν δύναται νὰ ᾖ οὔτε τὸ ἐν ἰσχύϊ Σύνταγμα, οὔτε ὁ Κώδηξ Κούζα, διότι ἀναμφισβητήτως ἡ κληρονομία ἐπήχθη ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ κώδηκος Καρατζᾶ, συμπληρουμένων τῶν ἐλλείψεων αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου. Κατὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ κατέλιπε μυστικὴν διαθήκην αὐτόγραφον φέρουσαν χρονολογίαν ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1860, δι᾽ ἧς

1ον) ἐκληροδότησεν εἰς τὸν ἐξάδελφόν του Κωνσταντῖνον Ζάππαν τὴν κινητὴν αὐτοῦ περιουσίαν (ἐκτὸς εἰδικῶν κληροδοτημάτων) καὶ τὴν ἐπικαρπίαν τῆς ἀκινήτου,

2ον) κατέλιπε εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κράτος τὴν ψιλὴν κυριότητα τῆς ἀκινήτου περιουσίας του, ὅπως διοικῆται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, ὡς καὶ τὴν πλήρη κυριότητα 400 μετοχῶν τῆς ἑταιρίας τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας· καὶ ὑπεχρέωσε τὸν ῥηθέντα ἐξάδελφόν του Κωνσταντῖνον νὰ οἰκοδομήσῃ τὸ κατάστημα τῶν Ὀλυμπίων,

3ον) κατέλιπε τῇ ῥωμουνικῇ Ἀκαδημίᾳ τὸ γνωστὸν κληροδότημα,

4ον) κατέλιπε 30,000 γρ. εἰς τοὺς συγγενεῖς του, ὅσοι ἠδύναντο νὰ ἔχωσι δικαιώματα ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ,

5ον) διώρισε τὸν εἰρημένον Κωνσταντῖνον Ζάππαν ἐκτελεστὴν τῆς διαθήκης του καὶ ἀφῆκε καὶ διάφορα ἄλλα κληροδοτήματα.

II.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ Ἑλληνικὸν Προξενικὸν δικαστήριον (εἶναι γνωστὸν ὅτι τότε καὶ μάλιστα πολὺ βραδύτερον ὑφίστατο ἐν

Ρωμουνίᾳ νομίμως ἡ δικαιοδοσία τῶν Προξενείων) διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 216 ἀποφάσεώς του ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1865 ἀνεγνώρισε τὴν ῥηθεῖσαν διαθήκην τῆς 30 Νοεμβρίου 1860 κηρύξαν αὐτὴν κῦρος ἔχουσαν.

Τὴν 3 Ἰουλίου 1865 τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον ἀπεσφράγισε τὴν περιουσίαν Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ ἀνεγνώρισεν ἐκτελεστὴν τῆς διαθήκης τὸν Κωνσταντῖνον Ζάππαν.

Πρὸς δὲ, ἡ Α. Ε. ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργὸς τὴν 14 Ἰουλίου 1865 διέταξε νὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ «Ρωμουνικῷ Μηνύτορι», ὅτι ὁ Κωνστ. Ζάππας ἔδει ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης τοῦ ἐξαδέλφου του Εὐαγγέλη, ἡ δὲ δημοσίευσις αὕτη ἐγένετο τῷ ὄντι μετὰ δύο ἡμέρας.

Τὴν 25 Μαΐου 1866, ἡ Α. Ε. ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς τῆς Ρωμουνίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2381 ἐγγράφου του πρὸς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον (μὴ ὑπαρχούσης τότε Πρεσβείας) ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ ὅτι συνενοήθη μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὅπως ἡ διακανόνισις τῆς περιουσίας Ζάππα ἀφεθῇ εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Προξενικὰς ἀρχὰς, ὡς μόνας ἁρμοδίας διὰ τὴν κληρονομίαν ταύτην. (Ἴδε ἔγγραφα ὑπ' ἀριθ. 2381 ἀπὸ 25 Μαΐου καὶ 2783 ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1866 ἀποσταλέντα ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ τῆς Ρωμουνίας, πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης). Πρὸς τούτοις ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3988 ἐγγράφου του ἀπὸ 19/31 Αὐγούστου 1866 πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον ἐγνωστοποίησεν αὐτῷ ὅτι προὐκάλεσε διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ὅπως τὸ δικαστήριον Ἰλφὼβ παραιτηθῇ πάσης δικαιοδοσίας ἐπὶ τῆς ῥηθείσης κληρονομίας. Πράγματι δὲ ἡ διαταγὴ αὕτη ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8412 ἐγγράφου τῆς 25 Αὐγούστου 1866 τῷ Προέδρῳ τοῦ δικαστηρίου Ἰλφὼβ, καὶ ἐκοινοποιήθη εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4269 ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1866 ἐγγράφου του.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω πράξεις τῆς ῥωμουνικῆς κυβερνήσεως προσθετέον ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ῥωμουνικὸν Ὑπουργεῖον διαβιβάζον ἐτησίως ἀπὸ τοῦ 1866 πρὸς τὸ Γενικὸν Προξενεῖον καὶ τὴν Β. Πρεσβείαν τῆς Ἑλλάδος, ἅμα συνέστη αὕτη, ἔγγραφα φέροντα παραλαβῆς ἐξόφλησιν τοῦ εἰς τὴν ῥωμουνικὴν Ἀκαδημίαν ἐτησίου κληροδοτήματος τοῦ

μακαρίτου Εὐαγγέλη τοῦ πληρωνομένου κατ' ἀρχὰς διὰ τοῦ Προξενείου, εἶτα δὲ διὰ τῆς Πρεσβείας εἰς τὸ ῥηθὲν Ὑπουργεῖον, ἡ Ρωμουνικὴ Κυβέρνησις ἀριδήλως ἀνεγνώρισε τὴν διαθήκην τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα. Ἰδίως δὲ τὴν διάταξιν αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, πρὸς δὲ καὶ τὴν ὑπὸ τούτου κατοχήν, διότι παρὰ τοῦ Κράτους τούτου ἔλαβε τὰς ἐτησίας δόσεις τοῦ κληροδοτήματος, ἀνεγνώρισε δὲ ὡσαύτως καὶ τὰς ἰδιότητας τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης καὶ ὡς ἐπικαρπωτοῦ. Ἐκ πάντων δὲ τῶν ἐτησίων τούτων ἐγγράφων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας περιοριζόμεθα νὰ ἐπιστήσωμεν εἰδικῶς τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν δύο πρώτων ὑπ' ἀριθ. 167 ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1866 καὶ 201 ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1867, ἅτινα ἀναγνωρίζουσιν ὅτι τὸ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἐτήσιον δῶρον ἐκληροδοτήθη ἐκ τῆς προσόδου τῆς ἀκινήτου περιουσίας, καὶ ἅτινα μνημονεύουσι τὰς ἀξιεπαίνους πράξεις **τοῦ διαθέτου**, τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς **διαθήκης πρὸς ἐκτέλεσιν ταύτης** κλπ.

Μνηστέον πρὸς τούτοις τοῦ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον διαβιβασθέντος ὑπ' ἀριθ. 14,311 ἐγγράφου ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1878 **ὅπερ ἀναφέρει περὶ κληροδοτήματος, περὶ ἐκτελεστοῦ διαθήκης, περὶ ἐνιαυσίων χορηγιῶν αἵτινες δέον νὰ πληρώνωνται ἀκριβῶς κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου**, καὶ ὅπερ (ἕνεκα βραδύτητος τῆς ἐτησίας δόσεως τοῦ 1878) **ἀπαιτεῖ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ ὅρου τῆς διαθήκης, ἄλλως ἡ τοῦ διαθέτου θέλησις δὲν ἐκπληροῦται.**

Ἄρα ἡ Β. Ἑλληνικὴ Πρεσβεία δικαιοῦται νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὸ ὅτι οὐ μόνον ἡ διαθήκη ἐξετελέσθη πάντοτε μέχρι τῆς σήμερον, οὐ μόνον τὸ Ἑλληνικὸν κράτος διὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων ὑπεισῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς ἐκ διαθήκης κληρονομίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἰδίᾳ δὲ τῶν 400 μετοχῶν, τοῦ μέρους ἐκ τῶν προσόδων τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ τοῦ ἀναγκαίου πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Καταστήματος τῶν Ὀλυμπίων (ἐκθέσεως), καὶ τὴν συντήρησιν τούτου, καθὼς καὶ τῶν ἀπαιτουμένων ποσῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐτησίου εἰς τὴν Ἀκαδημίαν κληροδοτήματος καὶ τῶν λοιπῶν κληροδοτημάτων, ἀλλ' ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς εἰρημένης κληρονομίας καὶ νομῆς αὐτῆς δικαιώματα τοῦ Ἑλ-

ληνικοῦ Κράτους ἀνεγνωρίσθησαν πάντοτε ἀπὸ τοῦ 1865 μέχρι σήμερον, ἤτοι ἐπὶ 26 ἔτη ὑπὸ τοῦ Ρωμουνικοῦ κράτους, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν διαληφθέντων ἐγγράφων καὶ ἄλλων πράξεων τῆς αὐτῆς φύσεως, ἃς περιττὸν θεωροῦμεν ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα.

III

Περὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημήτων, εἰς ἣν ἀνετέθη διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας Εὐαγγέλη Ζάππα,ἐξάγονται ἐκ τῶν ἀφορώντων αὐτὴν νόμων καὶ διατάξεων τὰ ἑξῆς·

1ον) Ὅτι ἡ ῥηθεῖσα Ἐπιτροπὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 27 Ἰανουαρίου 1837 ὅπερ ἐκδοθὲν ἐπὶ βασιλέως Ὄθωνος πρὸ τοῦ Ἑλλην. Συντάγματος ἔχει ἰσχὺν νόμου, καὶ ὅπερ ἵδρυσεν αὐτὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς Ἐθνικῆς βιομηχανίας».

2ον) Ὅτι τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα συλλαβόντος τὴν ἰδέαν δημοσίων ἀγώνων βιομηχανίας καὶ γεωργίας ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τὸ ὄνομα Ὀλύμπια ἀπὸ τοῦ 1858 ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ὄθωνος τὸ διάταγμα τῆς 17 Αὐγούστου 1858 περὶ ἱδρύσεως τῶν «Ὀλυμπίων», δι' οὗ ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις καὶ ἐποπτεία τῶν Ὀλυμπίων, ἅτινά εἰσιν ἀναμφισβητήτως θεσμὸς τοῦ Κράτους, εἰς τὴν ῥηθεῖσαν Ἐπιτροπὴν συστηθεῖσαν διὰ τοῦ νόμου τοῦ 1837, προστεθέντων τεσσάρων νέων μελῶν καὶ οὕτως ἡ Ἐπιτροπὴ κατηρτίσθη πολυαριθμοτέρα

3ον) Ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐδέχθη τὴν ἐκ διαθήκης καταλειφθεῖσαν αὐτῇ κληρονομίαν τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα μετὰ τὸν θάνατόν του διὰ Διατάγματος τῆς 11 Αὐγούστου 1865 καὶ ὅτι ἡ ἀποδοχὴ ἐπανελήφθη δι' ἄλλων μεταγενεστέρων νόμων καὶ διαταγμάτων. Ἐπομένως ἡ μνημονευομένη ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα Ἐπιτροπή, χρονολογεῖται βεβαίως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1837 καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει διωργανώθη ὁριστικῶς καὶ πρὸς ὃν ἐπεδίωκε σκοπὸν ἀπὸ τοῦ 1858, ἤτοι δύο ἔτη πρὸ τῆς χρονολογίας τῆς διαθήκης καὶ 7 ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου του.

Πρὸς δὲ ἐκ τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ῥηθεῖσαν Ἐπιτροπὴν ἐξάγεται ὅτι αὕτη θεωρητέα οὐ μόνον ὡς δημόσιον νομικὸν πρόσωπον δημιουργηθέν, ὀργανωθὲν καὶ ἐποπτευόμενον ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ

Κράτους, ἀλλὰ καὶ ὡς κλάδος τῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους τούτου.

Τῷ ὄντι τὸ α΄ ἄρθρον τοῦ Διατάγματος τοῦ 1837 συνιστᾷ Ἐπιτροπὴν δωδεκαμελῆ καλουμένην «Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς Ἐθνικῆς βιομηχανίας». Τὸ β΄ ἄρθρον ἀναφέρει ὅτι τὰ μέλη αὐτῆς θὰ διορίζωνται παρὰ τοῦ Βασιλέως Βασιλικῷ Διατάγματι καὶ ὅτι θὰ λαμβάνωνται ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως κλπ. Τὸ 7ον ἄρθρον ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ὁρίζῃ τὰ ἀπονεμητέα βραβεῖα, ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως καὶ ὅτι αἱ προτάσεις αὗται θὰ προϋποβάλλωνται τῷ Βασιλεῖ· τὸ 13ον ἄρθρον ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει συνεννοεῖσθαι μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ἐλάττωσιν τῶν τελωνειακῶν δασμῶν ὑπὲρ τῶν διακριθησομένων βιομηχάνων· τὸ 18ον ἄρθρον ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ λαμβάνῃ τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν· τὸ 21ον ἄρθρον ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ ἐπίσημον ἀνταπόκρισιν μετὰ τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους· τὸ 25ον ἄρθρον ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ προκαλῇ πιστώσεις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὡς ἀποτελούσας μέρος τοῦ προυπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, χωρὶς νὰ δύναταί τις ν' ἀρνηθῇ αὐτάς· καὶ τὸ 35ον ἄρθρον προστίθησιν ὅτι ὅταν βραδύτερον σχηματισθῇ ἰδιωτικὴ ἑταιρία πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν, ἥτις (οὐδέποτε συνέστη) τὰ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι καθήκοντα αὐτῆς μεταβιβασθήσονται εἰς τὴν εἰρημένην ἑταιρίαν.

Τὸ Διάταγμα τῆς 17ης Αὐγούστου 1858 συνέστησεν ἀνὰ τετραετίαν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ὀλύμπια» γενικὰ διαγωνίσματα πρὸς ἔκθεσιν πάντων τῶν βιομηχανικῶν καὶ γεωργικῶν προϊόντων καὶ τῆς κτηνοτροφίας, τὸ δὲ 6΄ ἄρθρον ἀνέθετο τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐποπτείαν τῶν Ὀλυμπίων «εἰς τὴν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς βιομηχανίας ὑπάρχουσαν Ἐπιτροπήν, προστιθεμένων τεσσάρων ἔτι μελῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα καὶ τὴν ἀποσφράγισιν τῆς διαθήκης του ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐξέδοτο τὸ διάταγμα τῆς 11ης Αὐγούστου 1865 φέρον·

1ον) Ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων ἥτις δέον νὰ

συνέρχηται συμφώνως τῷ 6' ἄρθρῳ τοῦ Διατάγματος τῆς 17 Αὐγούστου 1858 ἀνὰ τετραετίαν, θ' ἀποτελῆται ὁριστικῶς ἐκ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς Ἐθνικῆς βιομηχανίας καὶ τῶν ἀκολούθων τεσσάρων μελῶν Χρηστίδου κλπ.

2ον) Ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ προεδρεύηται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

3ον) Ὅτι αὕτη κληθεῖσα καὶ Ἐπιτροπὴ τῶν Κληροδοτημάτων ὀφείλει ἀμέσως νὰ φροντίσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν περὶ Ὀλυμπίων διατάξεων τῆς διαθήκης.

4ον) Ὅτι ἡ διαθήκη τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλη δημοσιευθήσεται διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος.

Δυνάμεθα ἐπίσης νὰ ὑπομνήσωμεν α') τὸν νόμον τῆς 30 Νοεμβρίου 1869 περὶ ἀνεγέρσεως τοῦ Μεγάρου τῶν Ὀλυμπίων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα, 6') τὸ διάταγμα τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1875 τὸ διακονονίσαν πληρέστερον τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως, οὗτινος δὲ αἱ σπουδαιότεραι διατάξεις εἶναι αἱ τοῦ 26 ἄρθρου τοῦ ἐφαρμόζοντος τὰ ἄρθρα 34 καὶ 35 τοῦ λογιστικοῦ νόμου καὶ τοῦ 30 ἄρθρου ὅπερ ἀπαιτεῖ νὰ ὑποβάλλωνται οἱ λογαριασμοὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐξελέγχωνται παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δημοσιεύωνται ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως κτλ. γ') τὸν νόμον τῆς 28 Μαΐου 1887 περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος κληροδοτηθείσης ὑπὸ τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα περιουσίας, δι' οὗ ἀνεδιωργανώθη ἡ ἐπιτροπὴ σαφέστερον καὶ πληρέστερον

Ἐπομένως ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων δέον νὰ θεωρηθῇ ἀδιστάκτως ὡς κλάδος τῆς διοικήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Τὸ δὲ Ἑλληνικὸν Κράτος εἶναι ἀναμφισβητήτως ἀστικὸν πρόσωπον ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ Ρωμουνικοῦ Κράτους, ἀφ' οὗ ἀμφότεραι αἱ Κυβερνήσεις διατηροῦσι πρὸς ἀλλήλας ἐπισήμους σχέσεις. Ἄλλως οὐ μόνον ἀναληθὴς ἀλλὰ καὶ ἀνωφελὴς θὰ ἦτο ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι ἡ εἰρημένη Ἐπιτροπὴ ἦν ἁπλοῦν ἠθικὸν πρόσωπον, διότι τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς κληρονομίας Εὐαγγέλου Ζάππα ἐπήχθη ἅμα τῷ θανάτῳ αὐτοῦ κατὰ Ἰούνιον 1865, ἤτοι εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν οὐδεμία ἀπαγόρευσις κτήσεως διὰ διαθήκης ἢ ἄλλως,

οὐ μόνον κινητῶν ἀλλὰ καὶ ἀκινήτων ἐν Ρωμουνίᾳ ὑπῆρχεν, εἴτε παρ' ἠθικῶν εἴτε παρὰ φυσικῶν προσώπων, Ρωμούνων ἢ ξένων.

Διότι, ὡς ἐλέχθη ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης διακοινώσεως, τὸν Ἰούνιον τοῦ 1865 οὔτε τὸ παρὸν Σύνταγμα οὔτε ὁ Κώδηξ τοῦ Κούζα ἴσχυον. Δι' ὃ δὲν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀποδειχθῇ ἐνταῦθα ὅτι καὶ ἂν ἔτι (ὅπερ ἀνύπαρκτον) ὑπῆρχε λόγος νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ νεωτέρα αὕτη νομοθεσία καὶ ἂν ἔτι τὸ 7ον ἄρθρον § 5 τοῦ Συντάγματος δὲν ἐξῄρει ῥητῶς τὰ κεκτημένα δικαιώματα, καὶ τότε ἀκόμη, τοῦ δικαιώματος τῆς ξενηλασίας, μὴ ὑφισταμένου ἐν Ρωμουνίᾳ, τῆς δὲ δημεύσεως ἀπαγορευομένης ὑπό τε τοῦ νέου Συντάγματος καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ νεωτέρου δικαίου καὶ τῆς αἰωνίας ἠθικῆς, τὰ ῥηθέντα ζητήματα ἔπρεπε νὰ λάβωσι τὴν αὐτὴν λύσιν μετὰ τῆς τροποποιήσεως ταύτης ἴσως, ὅτι ὁ ξένος εἰς ὃν κατελείφθη κληρονομία ἐν ᾗ συμπεριλαμβάνονται καὶ ἀκίνητα κτήματα ἐν Ρωμουνίᾳ ὤφειλε νὰ τὰ πωλήσῃ, ὅπερ ἄλλως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἠδύνατο ἴσως νὰ παραδεχθῇ.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων εἶναι εὔκολον νὰ ἐννοήσῃ τις, ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξις τῆς Βασ. Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, μαθούσης ὅτι τὸ Ρουμανικὸν Κράτος ἀπεφάσισε νὰ αἰτήσῃ τὴν κατοχὴν τῆς περιουσίας Εὐαγγέλου Ζάππα ὡς δῆθεν σχολαζούσης! Ἐδίστασε νὰ πιστεύσῃ ὡς πραγματικὴν τὴν πραγματοποίησιν τοιαύτης αἰτήσεως τόσῳ μᾶλλον, ὅτῳ κατὰ τὰς συνεντεύξεις ἃς ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ ἔχῃ μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν (τῆς Ρωμουνίας) οὐδὲν ἠδύνατο νὰ γεννήσῃ εἰς αὐτὴν τοιαύτην ὑπόνοιαν.

Ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ πεισθῇ περὶ τούτου ὅτε εἶδε τὴν ῥηθεῖσαν αἴτησιν ὑποβληθεῖσαν εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ δικαστηρίου Ἰλφώβ καὶ ἔμαθεν ὅτι τὸ δικαστήριον τοῦτο ὥρισε τὴν 2 Μαρτίου ὅπως ἀποφανθῇ.

Ἔναντι τοῦ γεγονότος τούτου ἡ Βασ. Πρεσβεία τῆς Ἑλλάδος ἀναγκάζεται μετὰ λύπης νὰ ἐπιστήσῃ ὅλην τὴν εὐμενῆ προσοχὴν τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς παρούσης, πεποιθυῖα ὅτι ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως θέλει βεβαίως προκαλέσει τὴν ἀνάκλησιν ἢ τὴν παραίτησιν τῆς ῥηθείσης αἰτήσεως.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 28 Φεβρουαρίου 1892.

LA LÉGATION ROYALE HELLÉNIQUE

AU MINISTÈRE DES AFFAIRES ETRANGÈRES DE ROUMANIE

N° 223. Bucarest, le 21/4 Février 1892.

La Légation Royale Hellénique a l'honneur d'attirer la bienveillante attention du Ministère Royal des Affaires Etrangères sur le procédé illégal de la 2me Chambre du Tribunal d'Ilfov, relativement à l'affaire de la levée des scellés apposés par le Consulat Royal conjointement avec l'autorité locale compétente sur la succession de feu Constantin Zappa.

Le défunt étant sujet grec, sa succession étant entièrement mobilière et deux de ses plus proches parents étant absents, l'art. 22 de la convention Italo-Roumaine, dont les dispositions ont été toujours appliquées en pareille matière et spécialement à cette succession, indique assez clairement, d'accord d'ailleurs avec les usages internationaux, que c'est au Consulat Royal que revient la charge de procéder à la levée des scellés et la confection de l'inventaire d'autant plus que c'est lui qui a apposé ces scellés avec l'assistance du délégué de l'autorité judiciaire.

La Légation Royale, en portant ce qui précède à la connaissance du Ministère Royal des Affaires Etrangères, est persuadée que par l'aimable entremise de ce Département des ordres seront donnés à l'autorité compétente pour que les droits du Consulat Royal soient maintenus.

TOMBAZIS

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ Β. ΠΡΕΣΒΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἀριθ. 270. Ἐν Βουκουρεστίῳ, τὴν 6/18 Μαρτίου 1892.

Ὡς διὰ τοῦ ἀπὸ 2 ἱσταμένου κρυπτογραφικοῦ μου τηλεγραφήματος ἀνέφερον τῇ Ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι τὴν παρελθοῦσαν τρίτην ἤρξατο ἡ ἀποσφράγισις καὶ ἀπογραφὴ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας Ζάππα ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα οἰκίας ἣν κατῴκει ὁ μακαρίτης. Ἡ ἀποσφράγισις ἥτις ἔδει νὰ λάβῃ χώραν τὸ παρελθὸν Σάββατον 29 ἱσταμένου, καθ' ἃ εἶχεν ὁρίσει τὸ δικαστήριον, ἀνεβλήθη διὰ τὴν παρελθοῦσαν τρίτην ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ παραστὰς κατὰ ταύτην ἀντιπρόσωπος τοῦ Β. Προξενείου κ. Καμμένος, καθ' ἃς εἶχε λάβει ὁδηγίας, ἠρνήθη νὰ παραδώσῃ τὰς κλεῖδας τῶν ἐσφραγισμένων δωματίων καὶ χρηματοκιβωτίων ἃς ἐπιμόνως ἐζήτει ὁ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐθεωρήσαμεν μετὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ ὡς ἐπιβαλλόμενον ἡμῖν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἀποδειχθῇ καὶ διὰ τούτου εἰσέτι τοῦ μέσου ὅτι ἡ Β. Πρεσβεία δὲν ἀναγνωρίζει τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἐγχωρίου ἀρχῆς πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἄνω πράξεων. Μετὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο, ὅπερ εἰς σύγχυσιν ἐνέβαλε τὴν δικαστικὴν ἀρχήν, ἡ Β. Πρεσβεία θετικῶς ἐπληροφορήθη ὅτι ἀπόφασιν ἔλαβε τὸ δικαστήριον ὅπως, πρῶτον μὲν παραβιάσῃ τὰς θύρας τῆς οἰκίας καὶ τὰς σφραγῖδας τῆς Προξενικῆς ἡμῶν ἀρχῆς, δεύτερον δὲ ἀποκλείσῃ τὸν ἡμέτερον ἀντιπρόσωπον τοῦ νὰ παραστῇ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἄνω πράξεων ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν παρέδιδε τὰς κλεῖδας τῆς οἰκίας. Ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων τούτων τοῦ δικαστηρίου ἤθελεν ἐπέλθει ἀφ' ἑνὸς μὲν διπλωματικὸν ἐπεισόδιον ἐπὶ παρεμπίπτοντος ζητήματος, οὗτινος τὰς συνεπείας δὲν ἠδύνατό τις νὰ προΐδῃ ἐκ τῶν προτέρων, ἀφ' ἑτέρου δὲ πραγματικὴ ἡμῖν ζημία καθόσον ἐκ τῆς ἀπουσίας ἡμῶν εἶναι πολὺ βέβαιον ὅτι ἤθελεν ἐπωφεληθῇ τὸ παριστάμενον σμῆνος τῶν ἀντιδίκων μας ὅπως ἀποκρύψῃ ἔγγραφα ὑψίστης σημασίας. Ἔχουσα ἄλλως τε ὑπ' ὄψει ἡ Β. Πρεσβεία τὰς διὰ τοῦ ἀπὸ 21 παρελθόντος τηλεγραφήματος δοθείσας αὐτῇ παρὰ τοῦ Β. Ὑπουργείου ὁδηγίας, ὅπως παραστῇ διαμαρτυρομένη ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, οὐδὲν ἄλλο ὑπελείπετο αὐτῇ νὰ πράξῃ ἢ νὰ ζητήσῃ τὴν κατα-

χώρισιν ἐν τῷ συνταχθέντι πρακτικῷ ὅτι παρίσταται μὲ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων της. Ἐκ τῆς ἐγκλείστου καὶ ἐν ἀντιγράφῳ, ὑπ' ἀριθ. 3734 ῥηματικῆς διακοινώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουμανικοῦ Ὑπουργείου, ἣν ἀπηύθυνε τῇ Β. Πρεσβείᾳ εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 223 τῆς 21 παρελθόντος (ἀντίγραφον ταύτης ὑπεβλήθη ἤδη εἰς τὸ Β. Ὑπουργεῖον) καὶ ἐκ τῆς ἐγκλείστου ἐπίσης ἐν ἀντιγράφῳ ῥηματικῆς ἀπαντήσεως ὑπ' ἀριθ. 235 τῆς Β. Πρεσβείας, ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης εὐαρεστουμένη θέλει λάβει γνῶσιν τῆς μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου διαμειφθείσης ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀλληλογραφίας. Καίτοι ἡ τελευταία τῆς Β. Πρεσβείας διακοίνωσις χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς 27 παρελθόντος, τὸ Ρουμανικὸν Ὑπουργεῖον οὐδεμίαν ἔδωκεν ἀπάντησιν μέχρι τῆς ὁρισθείσης παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἡμέρας πρὸς ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας, ἐπὶ τῷ προδήλῳ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπέλθῃ ἀφ' ἑαυτοῦ ἡ λύσις τοῦ ζητήματος. Ἡ κακὴ ἄλλως τε πίστις ἥτις χαρακτηρίζει τὴν ὅλην ἐνέργειαν τοῦ Ρουμανικοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς προκειμένης περιστάσεως ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3734 ῥηματικῆς αὐτοῦ διακοινώσεως ἐξ ἧς ἠδύνατό τις νὰ προέλθῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπιλαμβάνεται ἁρμοδίως ἡ Προξενικὴ ἡμῶν ἀρχὴ τῆς ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας ἀποβιώσαντος Ἕλληνος ὑπηκόου.

Ὡς καὶ διὰ τῶν προηγουμένων μου ἐκθέσεων ἀνέφερον εἰς τὸ Β. Ὑπουργεῖον ἐκ τῆς ἐλλείψεως συμβάσεως μετὰ τῆς Ρουμανίας μεγάλαι προσγίνονται ἡμῖν ζημίαι, καθόσον αὕτη εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπωφελῆται ἐκ τῆς ἀορίστου ταύτης καταστάσεως καὶ διαρρυθμίζῃ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ τὰ ἀναφυόμενα ζητήματα, ἀφοῦ ἐν Ἑλλάδι, ἔνθα οὐδὲ συμφέροντα οὐδὲ ὑπηκόους κέκτηται, οὐδένα διατρέχει κίνδυνον ὅπως ὑποστῇ τὰ ἀντίποινα.

Ὡς ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς παρούσης μου ἀνέφερον, τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἤρξατο ἡ ἀποσφράγισις καὶ ἀπογραφὴ τῆς περιουσίας, ὡς δὲ αὐθημερὸν ἀνήγγειλα τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι διὰ τηλεγραφήματός μου αἱ δύο διαθῆκαι, αἵτινες εὑρέθησαν ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ, ἦσαν ἠκυρωμέναι διὰ χειρὸς τοῦ Κωνστ. Ζάππα. Ἐν τῇ τελευταίᾳ τούτων, φερούσῃ χρονολογίαν 12 Νοεμβρίου 1890, εὑρέθη σημείωσις τοῦ ἰδίου Ζάππα τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1891, ἐξ ἧς ἐναργῶς ἀποδεικνύεται ὅτι συνέταξε νεωτέραν διαθήκην, ἥτις

δέον νὰ ὑπάρχῃ εἰς Βροσθένιον. Ἀμφότεραι αἱ ἠκυρωμέναι αὗται διαθῆκαι φέρουσι πολλὰς διορθώσεις καὶ μεταβολὰς δι᾽ ἰδίας χειρὸς τοῦ Ζάππα, εἰσὶ δὲ συντεταγμέναι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωστῆς τῷ Β. Ὑπουργείῳ διαθήκης τοῦ 1883 πλὴν μικρῶν τροποποιήσεων.

Τὴν προσεχῆ δευτέραν 9 ἱσταμένου θέλει γείνει ἡ ἀποσφράγισις καὶ ἀπογραφὴ τῆς περιουσίας ἐν Καλαρασίῳ καὶ Βροσθενίῳ, ἐκ ταύτης δὲ θέλομεν ἀκριβῶς διαφωτισθῆ περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ οὐ ἐγκύρου διαθήκης.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀφορῶσι τὴν ἐνέργειαν τῆς Β. Πρεσβείας ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀποσφραγίσεως καὶ ἀπογραφῆς τῆς κληρονομικῆς ταύτης περιουσίας. Ἤδη δ᾽ ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως ἔλαβον τὴν τιμὴν ν᾽ ἀναγγείλω τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι διὰ τοῦ ἀπὸ 2/14 ἱσταμένου τηλεγραφήματός μου ὅτι τὸ Δικαστήριον Ἰλφὸβ ἀνέβαλε νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν αἰτήσεων περὶ διακατοχῆς εἰς τὴν 20 προσεχοῦς Μαρτίου, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αἱ αἰτήσεις αὗται ἔφερον τυπικάς τινας ἐλλείψεις.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς 28ης λήξαντος, ὡς ἀνέφερον τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι διὰ τῆς τελευταίας μου ἐκθέσεως, ἡ Β. Πρεσβεία ἀπηύθυνε πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουμανικὸν Ὑπουργεῖον τὸ παρὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ συνταχθὲν ὑπόμνημα ἐπὶ τῆς κληρονομικῆς ὑποθέσεως Εὐαγγέλη Ζάππα. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς κ. Λαχωβάρης, παρ᾽ ᾧ προσκληθεὶς ἐγευμάτισα δύο μετὰ τοῦτο ἡμέρας, λαβών με κατὰ μέρος πρῶτος μοὶ ὡμίλησε περὶ τοῦ ὑπομνήματος τούτου λέγων μοι ὅτι ἔχομεν κατὰ πάντα δίκαιον, ἀλλ᾽ ὅτι οἱ δικηγόροι τοῦ δημοσίου οἱ ὑποβαλόντες τὴν αἴτησιν περὶ διακατοχῆς δὲν ἐβασίσθησαν εἰς τὸ ἕβδομον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, περὶ οὗ λόγον ποιεῖται τὸ ὑπόμνημα, ἀλλ᾽ εἰς τὸ ἄκυρον τῆς διαθήκης καὶ τὴν ἔλλειψιν κληρονόμων, καθόσον οἱ ὡς τοιοῦτοι παρουσιασθέντες δὲν ἀπέδειξαν μέχρι τοῦδε τὴν τοιαύτην αὐτῶν ἰδιότητα λόγῳ συγγενείας. Εἰς ταῦτα ἀπήντησα τῷ κ. Λαχωβάρῃ, ὅτι πολὺ χαίρω ὅτι ἀναγνωρίζει τὸ δίκαιον τῶν ἀξιώσεων ἡμῶν, ἀλλ᾽ ὅτι δέον ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις νὰ δώσῃ ἐμπράκτους τούτου ἀποδείξεις ἀποσύρουσα τὴν ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν περὶ διακατοχῆς τῆς περιουσίας, ἥτις, προσέθηκα αὐτῷ, χειρίστην ὡς ἐγνώριζον ἐποίησεν ἐντύπωσιν ἐν Ἑλλάδι ἔνθα ἡ αἴτησις αὕτη ἐχαρακτηρίσθη ὡς προετοιμάζουσα τὴν δήμευσιν

περιουσίας ἀδιαφιλονεικήτως αὐτῇ ἀνηκούσης. Καὶ ἄλλα πολλὰ ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο εἶπον τῷ κ. Λαχωβάρῃ, πρὸς τούτοις δ' ὅτι τὸ ἔγκυρον ἢ μὴ τῆς διαθήκης ἠδύνατο ν' ἀπασχολήσῃ τοὺς ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἀντιδίκους ἡμῶν, οὐχὶ δὲ τὸ Ρουμανικὸν δημόσιον, ὅπερ ἔδει μᾶλλον νὰ συνδράμῃ τὴν Β. Κυβέρνησιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν διατάξεων τοῦ διαθέτου. Ἐπειδὴ δὲ τελευτῶν ὑπέδειξα αὐτῷ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀποσύρῃ ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις τὴν ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν, ὁ κ. Λαχωβάρης εἰς τοῦτο ἀπαντῶν, εἶπέ μοι ὅτι ἡ αἴτησις ἐγένετο κατὰ γνωμοδότησιν τῶν νομικῶν συμβούλων τοῦ Κράτους παρ' οἷς δὲν εἶνε δυνατὸν αὐτῷ νὰ ἐπεμβῇ καὶ τέλος ὅτι οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι τὰ δικαστήρια τοῦ τόπου θέλουσιν ἀποδώσει δικαιοσύνην.

Ἐκ τῆς συνδιαλέξεως ταύτης ἣν ἔσχον μετὰ τοῦ κ. Λαχωβάρη ἀποκομίζει τις τὴν ἐντύπωσιν ἣν ἔτι μᾶλλον κατάδηλον κατέστησαν αἱ ἀποκαλύψεις ἃς ἔσχεν ὁ κ. Δαμασκηνὸς περὶ τοῦ προγράμματος οὕτως εἰπεῖν τῆς ἐνεργείας τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἃς διὰ τοῦ τηλεγραφήματός μου τῆς προχθὲς ἔφερον εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος. Οὐδεμία ἀπομένει ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις ζητεῖ νὰ ἐφησυχάσῃ ἡμᾶς παριστῶσα ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι πλῆρες ἔχομεν δίκαιον, ὅπερ θὰ εὕρωμεν καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι τὴν αἴτησιν περὶ διακατοχῆς ὑπέβαλεν ἄνευ σοβαροῦ σκοποῦ. Ἀποπλανωμένη οὕτως ἡ Β. Πρεσβεία ἐκ τῆς τοιαύτης ψευδοῦς τῶν πραγμάτων παραστάσεως καὶ προστρέχουσα ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων θέλει διὰ παντὸς ἀπολέσει τὸ δικαίωμα τῆς διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ λύσεως τῆς διαφορᾶς. Ἐνώπιον τοιαύτης δυσχεροῦς θέσεως τοῦ ζητήματος ὁ κ. Δαμασκηνὸς ὅστις λίαν ἐπιτηδείως ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰργάσθη, ἔσχε δὲ συνεννοήσεις μετὰ προσώπων ὑψηλὴν κατεχόντων θέσιν, ὑπέβαλε τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι τὰς σκέψεις του διὰ τοῦ ἀνωτέρω τηλεγραφήματός μου τῆς προχθές.

Δὲν θεωρῶ ἄσκοπον νὰ ἀπασχολήσω τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα φέρων εἰς γνῶσιν αὐτῆς τὰς περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου σκέψεις τοῦ ἐγχωρίου τύπου. Ἡ «Liberté» φύλλον ἀνῆκον εἰς τὴν ἀντιπολιτευομένην τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν μερίδα, σφοδρῶς κατὰ ταύτης ἐπιτίθεται διὰ τοῦ ἐγκλείστου τῇ παρούσῃ ἄρθρου προασπι-

ζομένη τὰ ἐπὶ τῆς περιουσίας Ζάππα Ρουμανικὰ συμφέροντα ἅτινα ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις δῆθεν ἐγκαταλείπει ἀνυποστήρικτα. Τὸ ἡμιεπίσημον ὄργανον τῆς Κυβερνήσεως «Indépendance Roumaine» ἀπαντῶσα εἰς ταῦτα, εἰδικῶς δὲ περὶ τοῦ ἐπεισοδίου τῆς ἀποσφραγίσεως καὶ ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας ποιουμένη λόγον, εὐκρινῶς ἀποκαλύπτει τὰς ἰδέας τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως, περὶ ὧν ἐν τῇ παρούσῃ μου ἐκθέσει ἀνωτέρω ἐγένετο λόγος.

Εὐπειθέστατος

Α. Τομπάζης.

LA LÉGATION ROYALE DE GRÈCE

AU MINISTÈRE ROYAL DES AFFAIRES ETRANGÈRES

N° 235 Bucarest, le 27 Février (10 Mars) 1892.

La légation Royale se référant à sa Note verbale sub N° 223 en date du 21 courant et en réponse à celle du Ministère Royal des Affaires Etrangères N° 3734 du 22 du même mois, a l'honneur de lui faire connaître qu'elle persiste dans sa manière de voir au sujet de la levée des scellés et de la confection de l'inventaire de l'avoir de feu Const. Zappa, convaincu que c'est le Consulat Royal qui doit procéder aux dites opérations en présence d'un délégué de l'autorité locale.

En effet :

1° La Légation Royale n'a jamais soutenu que l'avoir successoral propre de C. Zappa et celui de feu Evanghély Zappa ne soient pas distincts. Constantin avait en vertu du testament d'Evanghély l'usufruit des immeubles de celui-ci et la pleine propriété de sa fortune mobilière, sauf les legs particuliers. Il est absolument certain que Constantin n'a acquis aucun immeuble; donc toute sa succession se compose de meubles, quoique la distinction soit peu importante :

a. parce que la succession forme un tout.

b. parce que la Convention entre la Roumanie et l'Italie que le Ministère Royal s'est déclaré prêt à appliquer à la Grèce ne fait aucune distinction entre les meubles et les immeubles : l'article 22 § 2 de la Convention accorde en effet au Consulat le droit de former l'inventaire *de tous les biens et effets.*

2° Le fait que C. Zappa peut avoir par un testament laissé des sujets de l'Etat roumain ou d'une Puissance tierce comme héritiers ou légataires est une simple supposition, et sur le terrain des suppositions il serait plus naturel de supposer que Const. Zappas, étant sujet hellène, ait laissé sa fortune à l'Etat Grec ou à des sujets hellènes.

3° Si Const. Zappa n'a pas laissé de testament ses plus proches parents seraient ses neveux enfants de son frère, Christos et Apostoli Zappa et Marie Zousti tous trois sujets hellènes.

4° La Convention d'Italie, en ce qui concerne la levée des scellés et l'inventaire et même l'administration des biens, ne distingue pas entre le cas où les héritiers seraient sujets italiens ou non; la circonstance

qu'il y aurait des héritiers étrangers (non supposée, mais prouvée) donnerait seulement aux autorités locales le droit de se prononcer sur les contestations entre les intéressés et non pas de faire les actes prévus par les §§ 1 et suivants de l'article 22 de la Convention.

5° Pour l'application de l'article 22 § 1 et suivants de la Convention Italienne il suffit que le défunt soit sujet hellène.

Il est à remarquer que le Ministère Royal après avoir déclaré à cette Légation qu'il était prêt à appliquer à la Grèce la Convention avec l'Italie, veuille en éviter l'application par sa note N° 3734 du 22 courant.

Pour terminer ce qui a rapport à la question qui précède, la Légation Royale croit devoir rappeler au Ministère Royal que d'après l'article 49 du Traité de Berlin les droits acquis restent en vigueur tant qu'ils n'ont pas été modifiés d'un commun accord entre les deux Gouvernements. Or, le droit invoqué par la Légation par sa note N° 223 et par la présente en faveur du Consulat Royal lui a toujours été reconnu jusqu'à présent.

La Légation a aussi l'honneur d'informer le Ministère Royal que M. le Président du Tribunal de Yalomitza a cru pouvoir s'adresser directement à la Légation Royale pour lui communiquer que ce Tribunal a reconnu Christo Zappa en qualité d'héritier du défunt C. Zappa et que l'inventaire aurait lieu le 9 Mars, et a en même temps invité le Chargé d'Affaires de Grèce d'y assister en cette qualité. Cet acte du Président du dit Tribunal surprendra sans doute le Ministère Royal autant qu'il a étonné la Légation de Grèce, les autorités locales ne pouvant en aucun cas correspondre avec les représentants des pays étrangers que par le canal du Ministère Royal des Affaires Etrangères.

Quant au contenu du dit acte du Tribunal, la Légation Royale est convaincue que le Ministère Royal appréciera à sa juste valeur cet acte de reconnaître Christo Zappa comme héritier ab intestat de la succession de Const. Zappa avant la levée des scellés et l'inventaire, opérations qui auraient fait connaître si le défunt a laissé un testament, comme cela est presque certain.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES DE ROUMANIE

A LA LÉGATION ROYALE DE GRÈCE

N° 3734. Bucarest, le 22 Février 1892.

Le Ministère Royal des Affaires Etrangères a l'honneur d'accuser réception a la Légation de Grèce de la note N° 223 en date du 21 Février et de lui communiquer les motifs qui empêchent les autorités judiciaires roumaines de donner suite à la demande relativement à la levée des scellés et à la confection de l'inventaire de l'avoir de feu C. Zappa.

1° La succession de feu C. Zappa s'est ouverte en Roumanie où le défunt a toujours eu son domicile légal;

2° L'avoir successoral propre de C. Zappa et celui de feu Evanghély Zappa ne sont pas encore absolument distincts, ainsi que cela ressort de la note verbale de la Légation de Grèce N° 76 du 27 Janvier dernier;

3° La Légation Royale a bien voulu informer ce département par les notes N°s 74 et 75 du 27 Janvier et 137 du 4 Février que la succession de C. Zappa comprenait des immeubles. Cette succession ne saurait dès lors être considérée comme purement mobilière;

4° C. Zappa peut avoir laissé un testament qui change totalement l'ordre de succession habituel et dans lequel pourraient être intéressés des sujets de l'Etat roumain ou d'une puissance tierce;

5° Il n'est pas prouvé que les héritiers naturels soient sujets hellènes ni que les absents dont parle d'une manière très-vague la note verbale de la Légation N° 223 du 21 courant soient en ordre successoral utile;

6° L'académie roumaine, personne morale relevant de l'Etat roumain, est notoirement intéressée à la succession d'Evanghély Zappa;

7° Les principes généraux du droit international

que les Conventions consulaires ne font que reproduire et consacrer, autorisent les Consulats étrangers à procéder à la formalité de l'inventaire et autres mesures conservatoires dans certains cas exceptionnels seulement qui ne trouvent pas leur application dans l'espèce ;

8° Les autorités consulaires n'ont en effet mission de représenter d'office que les droits nés et actuels des héritiers naturels ou institués par testament lorsque les héritiers légataires ou exécuteurs testamentaires, se trouvent dans l'impossibilité d'exercer eux-mêmes leurs droits pour cause d'incapacité, de minorité ou d'absence ;

9° La compétence des Consulats étrangers étant de nature purement gracieuse, doit évidemment cesser en matière successorale, lorsque des contestations s'élèvent qu'il appartient aux tribunaux seuls de juger;

10° Les tribunaux du pays où la succession s'est ouverte ont seuls compétence en cas de litige pour régler cette succession, et ils appliquent suivant les cas, les lois du Statut personnel ou du Statut réel des parties ;

11° C'est dans les pays de capitulations seulement que les Consulats étrangers peuvent, dans certains cas, régler les successions de leurs nationaux et possèdent la juridiction contentieuse.

Pour ces motifs, le Tribunal d'Ilfov qui est appelé à régler la succession de C. Zappa et devant lequel se trouvent déjà pendantes plusieurs demandes de mise en possession, ne saurait se dessaisir du droit qu'il a d'instrumenter lui-même et de prendre les mesures conservatoires qu'il pourra juger nécessaires.

Il reste bien entendu que l'autorité consulaire hellénique est autorisée, conformément à l'invitation spéciale qu'elle a reçue à cet effet, d'assister à la levée des scellés et à la confection de l'inventaire par les délégués du Tribunal d'Ilfov et de représenter devant ce Tribunal et en général devant toutes instances judiciaires roumaines les droits de ses ressortissants qui seraient mineurs, interdits ou absents.

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ ΠΡΕΣΒΕΙΑ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἀρ. 297. Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 14|26 Μαρτίου 1892

Ὡς ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος διὰ τῶν ἀπὸ 9, 10 καὶ 11 ἱσταμένου κρυπτογραφικῶν μου τηλεγραφημάτων ἡ ἀποσφράγισις τῆς ἐν Βροσθενίῳ περιουσίας Κωνστ. Ζάππα ἤρξατο τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν ἱσταμένου, κατὰ ταύτην δὲ παρέστη οὐ μόνον ὁ κ. Καμμένος ἀλλὰ καὶ ὁ κ. Δαμασκηνός. Ἡ ἀπογραφὴ ἅμα ἀρξαμένη διεκόπη ὡς ἐκ τῆς ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ τοῦ μακαρίτου Ζάππα ἀνευρέσεως τῆς ἐσφραγισμένης αὐτοῦ διαθήκης ὑπὸ χρονολογίαν τῆς 18 Ἰανουαρίου 1891. Ἡ διαθήκη αὕτη, φέρουσα ἰδιόχειρον σημείωσιν τοῦ Ζάππα ὅπως ἀνοιχθῇ παρὰ τοῦ Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος ἐν Βουκουρεστίῳ, παρελήφθη παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐγχωρίου δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ κατετέθη εἰς τὸ δικαστήριον Καλαρασίου. Ἐν τῷ ἰδίῳ χρηματοκιβωτίῳ ἀνευρέθησαν πρὸς τούτοις τὸ πρωτότυπον τῆς διαθήκης τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῆς διαθήκης ταύτης παρὰ τοῦ Ἀναστασίου Ζάππα. Τὰ σπουδαιότατα ταῦτα ἔγγραφα ἅτινα ἀποτελοῦσι τοὺς τίτλους τῆς κυριότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ δημοσίου ἐπὶ τῆς περιουσίας ταύτης, παρελήφθησαν ἐπίσης ὑπὸ τοῦ ρουμούνου δικαστοῦ καὶ κατετέθησαν εἰς τὸ δικαστήριον. Ὡς ἀνέφερον εἰς τὸ Β. Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ἀπὸ 11 ἱσταμένου τηλεγραφήματός μου οἱ κ. κ. Δαμασκηνὸς καὶ Καμμένος διεμαρτυρήθησαν ἐνώπιον τοῦ ρουμούνου δικαστοῦ 1) κατὰ τῆς ἐνεργείας παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῆς ἀποσφραγίσεως καὶ ἀπογραφῆς 2) κατὰ τῆς παρουσίας τῶν ἀντιδίκων ἡμῶν συγγενῶν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα 3) κατὰ τῆς παρὰ τοῦ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου λήψεως τῶν διαθηκῶν Κωνσταντίνου καὶ Εὐαγγέλη καὶ τῶν ἄνω μνημονευομένων ἐγγράφων καὶ 4) κατὰ τῆς ἀρνήσεως παρὰ τοῦ δικαστοῦ ὅπως ἐπιθέσωμεν ἐκ νέου τὰς σφραγίδας ἡμῶν παραπλεύρως ἐκείνων τοῦ δικαστηρίου ἅμα ὡς διεκόπη ἡ ἀπογραφή.

Πλὴν τῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου γενομένης διαμαρτυρίας περὶ τῆς παρανόμου ταύτης ἐνεργείας τοῦ ἐν Καλαρασίῳ δικαστηρίου, ἔσπευσα νὰ ἀπευθύνω τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 281 ἀπὸ 12 ἱσταμένου διακοίνωσιν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουμανικὸν Ὑπουργεῖον τοῦ περιεχομένου τῆς ὁποίας ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης εὐαρεστουμένη θέλει λάβει γνῶσιν ἐκ τοῦ ἐγκλείστου ἀντιγράφου.

Εἰς μάτην μέχρι τῆς σήμερον ἡ Β. Πρεσβεία ἀνέμεινεν ἀπάντησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουμανικοῦ Ὑπουργείου εἰς τὰς τρεῖς τελευταίας αὐτῆς διακοινώσεις. Τὸ Ρουμανικὸν Ὑπουργεῖον εὗρεν, ὡς φαίνεται, ἐν τῷ συμφέροντι αὐτοῦ νὰ παύσῃ πλέον ἀνταποκρινόμενον μετὰ τῆς Β. Πρεσβείας περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως. Ὁ κ. Λαχωβάρης, ὃν καὶ χθὲς ἑσπέρας ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ συναντήσω, προσεποιήθη ὅτι ἠγνόει εἰσέτι τὸ περιεχόμενον τῆς τελευταίας μου διακοινώσεως, καίτοι πρὸ δύο ἡμερῶν ἀποσταλείσης, ἔσπευσε δὲ καὶ πάλιν νὰ μοὶ παράσχῃ διαβεβαιώσεις περὶ τοῦ ὅτι οὐδένα διατρέχομεν κίνδυνον ἐκ μέρους τοῦ ρουμανικοῦ δημοσίου, οὗτινος ὡς προσέθηκε τὰ ἐπιχειρήματα εἰσὶ λίαν ἀσθενῆ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐν Καλαρασίῳ δικαστηρίου ἀπηύθυνέ μοι τηλεγραφικὴν πρόσκλησιν ὅπως παραστῶ κατὰ τὴν χθὲς γενομένην ἀποσφράγισιν τῆς διαθήκης τοῦ Κ. Ζάππα. Κατὰ τὴν πρόσκλησιν ταύτην οὐδ' ἡ οὐσία ἐτηρήθη οὐδ' οἱ ἀπαιτούμενοι τύποι. Ἐνῷ καθ' ἣν ἔφερεν ἐπιγραφὴν ἡ διαθήκη, διὰ χειρὸς τοῦ ἰδίου Ζάππα ἔδει ν' ἀποσφραγισθῇ παρὰ τοῦ Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος, τὸ δικαστήριον Καλαρασίου μὲ προσεκάλεσεν ὅπως παραστῶ κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν. Τὴν πρόσκλησιν ἄλλως τε ταύτην οὐδόλως ἠδυνάμην νὰ λάβω ὑπ' ὄψει ἀπευθυνθεῖσάν μοι οὐχὶ ὡς ἔδει διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, ἀλλ' ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Δικαστηρίου. Ἔσπευσα ἐν τούτοις νὰ δώσω ἐντολὴν τῷ κ. Καμμένῳ ὅπως παραστῇ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Προξενικῆς ἡμῶν ἀρχῆς.

Τὸ δικαστήριον ἐν τούτοις Καλαρασίου, ὡς ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος διὰ τοῦ χθεσινοῦ μου τηλεγραφήματος, προέβη τὴν χθὲς εἰς τὴν ἀποσφράγισιν τῆς διαθήκης, περὶ τοῦ περιεχομένου δὲ ταύτης μέχρι τῆς ὥρας τηλεγραφικὰς μόνον ἔχω πληροφορίας. Ὁ ἀοίδιμος Ζάππας ἐγκαθιστᾷ κληρονόμον του τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος διὰ τῶν λέξεων «ἐγκαθιστῶ κληρονόμον μου καὶ διάδοχόν μου τὸ Κράτος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου». Μετὰ τοῦτο δ' ἕπονται πολλὰ κληροδοτήματα ὑπὲρ τῶν ἀνεψιῶν καὶ συγγενῶν του ἀγαθοεργῶν καταστημάτων καὶ σχολῶν. Τῆς ὅλης διαθήκης ἀπαρτιζομένης ἐκ 15 σελίδων θέλω ὅ,τι τάχιον ὑποβάλει εἰς τὸ Β. Ὑπουργεῖον ἀντίγραφον.

Εὐπειθέστατος
Α. Τομπάζης

LA LÉGATION ROYALE HELLÉNIQUE

AU MINISTÈRE DES AFFAIRES ETRANGÈRES DE ROUMANIE

Nº 281. Bucarest, 12/24 Mars 1892.

Me référant à la note verbale de la légation Royale sub Nº 235, concernant la succession de Const. Zappa, en date du 17 Février (10 Mars), et restée sans réponse, ainsi qu'au Mémorandum concernant la succession d'Evanghély Zappa, j'ai l'honneur de porter à la connaissance de Votre Excellence que les tribunaux d'Ilfov et de Yalomitza continuent à procéder directement par un délégué à la levée des scellés et à la confection de l'inventaire de la succession de Const. Zappas avec la simple assistance des délégués du Consulat Royal, malgré la protestation de ces derniers.

Avant hier même à Brosténi le délégué du tribunal de Yalomitza ayant après la découverte du testament de Const. Zappa interrompu la confection de l'inventaire et apposé les scellés du tribunal, a refusé aux délégués hellènes d' apposer les scellés du Consulat Royal. Cet acte méconnait non seulement le droit du Consulat de procéder aux dites opérations, droit sur lequel la Légation Royale insiste fortement, mais même celui d'agir conjointement avec les autorités locales!

De plus, quoique la suscription du testament de feu Const. Zappa en date du 18 Janvier 1891 dise formellement que son testamnet doit être ouvert par le Ministre de Grèce à Bucarest, afin que celui-ci exécute ses dispositions, le Tribunal de Yalomitza a cru pouvoir m'inviter télégraphiquement *à assister à son ouverture* demain 13 courant; or, une telle invitation adressée directement par un tribunal au représentant d'une nation étrangère est contraire au droit non seulement au fond mais en la forme.

En outre, le délégué du tribunal de Yalomitza après s'être concerté avant-hier avec l'avocat du do-

maine, a pris pour les déposer au Tribunal le testament d'Evanghély Zappa et quelques actes très-importants qui concernent la succession de celui-ci et qui, appartenant au Consulat Royal, avaient été confiés provisoirement au défunt Const. Zappa pour le procès que lui avaient fait les prétendus parents d'Evanghély Zappa. Ces papiers, ayant toujours appartenu aux archives du Consulat Royal ne peuvent rester plus longtemps au tribunal où ils ons été déposés, et j'ai recours à l'entremise de Votre Excellence pour que tous les dits papiers reviennent à qui de droit, retenant jusqu'à leur remise au Consulat Hellénique le Gouvernement Royal comme responsable non seulement moralement, mais en droit.

C'est avec un bien vif regret que je me vois dans la nécessité de signaler au Ministère Royal les faits ci-dessus, persuadé que Votre Excellence ne manquera pas de les prendre en très-sérieuse considération, et voudra bien donner au contenu de cet office la suite nécessaire.

Veuillez agréer, etc.

TOMBAZIS.

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ Β. ΠΡΕΣΒΕΙΑ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἀριθ. 311. Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 20 Μαρτίου 1892.

Ἐκ τοῦ ἐγκλείστου ἀντιγράφου τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου Ζάππα ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης, εὐαρεστουμένη, θέλει λάβει πλήρη γνῶσιν τῶν τελευταίων διατάξεων τοῦ ἀοιδίμου ἀνδρός. Καίτοι διὰ τῆς διαθήκης του ταύτης ὁ μεταστὰς γενναῖα ἐγκαταλείπει κληροδοτήματα εἰς τοὺς πλησιεστέρους αὐτοῦ συγγενεῖς, φήμη ἐν τούτοις διατρέχει ὅτι οὗτοι θέλουσιν ἐπιδιώξει τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαθήκης ταύτης. Ἀπέχων ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ παράσχω πίστιν εἰς τὰς διαδόσεις ταύτας, θεωρῶ ἐν τούτοις εὐτύχημα ὅτι μέγα μέρος τῆς περιουσίας ταύτης εὕρηται ἐν Ἑλλάδι καὶ οὐδένα ἑπομένως διατρέχει κίνδυνον.

Μεγάλης ὅμως προσοχῆς εἶναι ἀξία ἡ στάσις ἣν ὁ ρουμανικὸς τύπος καὶ οἱ διέποντες τὰ τῆς Ρουμανίας ἔλαβον ἅμα ὡς ἐγνώσθη ὅτι ὁ Ζάππας ἐγκατέστησε κληρονόμον αὐτοῦ τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον. Τὸ ἡμιεπίσημον φύλλον τῆς Κυβερνήσεως «Ρουμανικὴ Ἀνεξαρτησία» ἐν τῷ ἅμα διεκήρυξεν ὅτι ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις θέλει ζητήσει τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαθήκης ταύτης καὶ ὁ ἐπίλοιπος δὲ ἐγχώριος τύπος πλεῖστα ἐδημοσίευσε καὶ ἐξακολουθεῖ δημοσιεύων ἄρθρα λίαν δυσμενῆ καὶ κατὰ τοῦ τεθνεῶτος καὶ κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐν γένει στοιχείου. Τὰ ἀνέκαθεν δυσμενῶς καθ' ἡμῶν διατεθειμένα ρουμανικὰ δικαστήρια ἀναντίρρητον εἶναι ὅτι θέλουσιν ἔτι δυσμενέστερον διατεθῆ ὑπὸ τοιαύτης κοινῆς γνώμης καὶ Κυβερνήσεως ἀμφισβητούσης ἡμῖν καὶ αὐτὸ τὸ δικαίωμα τοῦ διαθέτειν μετὰ θάνατον τὴν περιουσίαν.

Ἐκ τοῦ ἐγκλειομένου ἀποσπάσματος ἐφημερίδος ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης, εὐαρεστουμένη, θέλει λάβει γνῶσιν τῆς γενομένης χθὲς παρὰ τοῦ κ. Θεοδώρου Βακαρέσκου ἐπερωτήσεως ἐν τῇ Γερουσίᾳ, περὶ ἧς δι' ὀλίγων ἀνέφερον ἐν τῷ τηλεγραφήματί μου τῆς σήμερον. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ κ. Βακαρέσκος, ὅστις ἀνήκει εἰς τὴν κυβερνητικὴν μερίδα, προέβη εἰς τὴν ἐπερώτησιν ταύτην κατ' εἰσήγησιν αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις συμφέρον ἔχει ν' ἀποδείξῃ ὅτι οὐ μόνον οὐδὲν ἠμέλησε νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν προσβληθέντων δῆθεν κυριαρχικῶν αὐτῆς δικαιωμάτων

ἀλλ' ὅτι καὶ ὑπερέβη κατὰ τοῦτο τὰς προσδοκίας τῆς καταχρινούσης αὐτὴν ἀντιπολιτεύσεως.

Ὡς ἀνέφερον τῷ Β. Ὑπουργείῳ, διὰ τοῦ ἀπὸ 17 ἱσταμένου τηλεγραφήματός μου, τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουμανικὸν Ὑπουργεῖον μετὰ παρέλευσιν ὁλοκλήρου εἰκοσαημέρου ἀπεφάσισε ν' ἀπευθύνῃ ἀπάντησιν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 235 τῆς 27 Φεβρουαρίου ῥηματικὴν διακοίνωσιν τῆς Β. Πρεσβείας τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἀποσφράγισιν καὶ ἐνέργειαν τῆς ἀπογραφῆς τῆς κληρονομικῆς ταύτης περιουσίας. Τοιουτοτρόπως ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις, ἀφοῦ ἀπέσχε νὰ δώσῃ ἡμῖν ἐν καιρῷ ἀπάντησιν εἰς ζήτημα τοσοῦτον κατεπειγούσης φύσεως καὶ ἐπέβαλεν ἡμῖν διὰ τῶν δικαστηρίων τὴν συμφέρουσαν αὐτῇ λύσιν, ἤδη διὰ τῆς ἐν ἀντιγράφῳ ἐγκλείστου αὐτῆς ἀπαντήσεως οὐδεμίαν μνείαν ποιεῖται τῆς Ἰταλικῆς συμβάσεως ἥτις ἀνέκαθεν διεκανόνισε τὰς μεθ' ἡμῶν σχέσεις αὐτῆς, ἀποκλειστικῶς δὲ πραγματεύεται τὸ 49 ἄρθρον τῆς Βερολινείου συνθήκης περὶ οὗ ἐν παρόδῳ μᾶλλον ἐγένετο λόγος ἐν τῇ διακοινώσει τῆς Β. Πρεσβείας. Ἐκ τούτου ἔτι μᾶλλον καταδηλοι καθίστανται αἱ προθέσεις τῆς Ρουμουνικῆς Κυβερνήσεως ὅπως παύσῃ εἰς τὸ μέλλον ἐφαρμόζουσα ὑπὲρ ἡμῶν τὴν μετὰ τῆς Ἰταλίας Προξενικὴν σύμβασιν. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὅπερ ὡς προβλέπω μεγάλας δυσχερείας θέλει παράσχει εἰς τὸ μέλλον εἰς τὰς ἐν Ρουμανίᾳ Προξενικὰς ἡμῶν ἀρχὰς ἐπιθυμοῦν νὰ τύχω τῶν ὁδηγιῶν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 5559 ῥηματικὴ διακοίνωσις τοῦ Ρουμανικοῦ Ὑπουργείου δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἁρμοδιότητος τῆς προξενικῆς ἡμῶν ἀρχῆς ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων κατὰ τὴν ἀποβίωσιν ὑπηκόου Ἕλληνος, ἀλλὰ λόγον ποιεῖται καὶ περὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 248 ὑπομνήματος τῆς Β. Πρεσβείας ὅπερ, ὡς λέγει, παρέπεμψεν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου μετὰ τῶν ἄλλων σχετικῶν τῆς ὑποθέσεως ἐγγράφων. Διὰ τῆς δηλώσεως ταύτης τὸ Ρουμανικὸν Ὑπουργεῖον ἐπιζητεῖ ὅπως ἀποκλείσῃ ἡμῖν τὴν ὁδὸν τῆς διπλωματικῆς λύσεως τῆς διαφορᾶς καὶ περιορίσῃ πᾶσαν ἡμῶν τὴν ἐνέργειαν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καίτοι ἡ προκειμένη ὑπόθεσις φέρει πάντα τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα ἅτινα κατὰ τὰ διεθνῆ ὁμιμα ἐπαρκοῦσιν ὅπως ἐπιλυθῇ διὰ διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων. Τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἣν πρὸ και-

ροῦ ἐχάραξεν ἡ Ρουμουνικὴ Κυβέρνησις, πεποίθησιν ἔχω ὅτι δὲν θέλει ἐξέλθει εὐκόλως.

Διὰ τοῦ τηλεγραφήματός μου τῆς χθὲς ἔσπευσα νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος τὴν ἐπελθοῦσαν ἀναβολὴν τῆς ἐκδικάσεως τῆς κληρονομικῆς ὑποθέσεως τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἤτοι τῶν ὑποβληθεισῶν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου αἰτήσεων περὶ διακατοχῆς τῆς περιουσίας ταύτης.

Εὐπειθέστατος
Α. Τομπάζης.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES DE ROUMANIE

A LA

LÉGATION ROYALE HELLÉNIQUE

N° 5559. Bucarest, le 17 Mars 1892.

Par sa note verbale sous N° 235, en date du 27 Février dernier, la Légation Royale de Grèce a cru devoir faire observer au département des Affaires Etrangères que l'art. 49 du Traité de Berlin a maintenu, pour ceux qui en jouissaient, tous les droits en vigueur en Roumanie à l'époque de la Conclusion du Traité de Berlin cet état de choses pouvant être modifié du consentement des parties intéressées La Légation Royale ajoutait que les droits ausquels elle fait allusion, ont été de tout temps reconnus par le Gouvernement roumain à la Légation Royale.

Le département Royal des Affaires Etrangères se permet de rappeler à son tour à la Légation Royale la correspondance suivie à ce sujet entre ce département et le Consulat Hellénique, notamment depuis 1869, ainsi que les règles établies en matière de successions et de privilèges consulaires en Roumanie depuis cette époque et acceptées de part et d'autre (voir entre autres la note du Ministère des Affaires Etrangères de Roumanie sous le N° 243 du 20 Janvier 1869, qui établit d'une façon très nettre la procédure qui était alors suivie).

En outre, la Légation Royale n'a certainement pas oublié les stipulations de la Convention de commerce conclue entre la Grèce et la Roumanie à Bucarest le 6/18 Avril 1878, dont les ratifications ont été échangées le 15/27 Avril 1880, c'est-à-dire après la conclusion du Traité de Berlin, et qui a expiré en 1887. Cette convention établissait sur le pied d'une parfaite réciprocité et égalité de traitement les droits et les avantages reconnus aux sujets de l'une des deux parties contractantes sur le territoire de l'autre. Aucune clause de cette convention ne mentionne ni ne réserve d'une manière quelconque des droits autres que ceux qui y sont inscrits.

Le département des Affaires Etrangères a toute raison de croire qu'en l'absence même des précédents plus haut mentionnés, le fait de la conclusion et de l'application de la susdite convention de commerce serait suffisant pour déterminer l'état légal de la question, indiquer à la Légation Royale ses droits en l'espèce et l'empêcher de revendiquer des droits et des prérogatives exceptionnels.

La Légation Royale de Grèce, en rappelant l'art. 49 du Traité de Berlin, a voulu sans doute faire allusion à de prétendus droits acquis en vertu du régime des Capitulations. Il est utile qu'elle se souvienne que jamais la Roumanie n'a accepté en fait ce régime et que jamais non plus elle n'y a été soumise en droit.

Aussi le Ministère Royal des Affaires Etrangères n'a-t-il pas été sans éprouver une pénible surprise en présence d'une prétention aussi peu justifiée et ne peut-il qu'exprimer à la Légation Royale de Grèce son étonnement et ses regrets à cet égard.

En ce qui concerne les appréciations de la Légation Royale sur la manière dont la succession Zappa doit être réglée et sur l'autorité à laquelle il appartiendrait de la liquider, le Département des Affaires Etrangères ne peut qu'attendre la décision des autorités judiciaires royales, lesquelles ayant été déjà saisies de l'affaire, ne manqueront pas de se prononcer sous peu.

En attendant, le Département des Affaires Etrangères a fait parvenir au Ministère Royal de la Justice pour être envoyées aux Tribunaux compétents, à titre d'information, des copies de la correspondance échangée avec la Légation Royale Hellénique ainsi que du Memorandum sub N° 248 que cette Légation a bien voulu lui remettre. Il n'appartient pas au Gouvernement Royal de préjuger la solution du litige pendant devant ces Tribunaux, ni l'accueil qui sera fait par eux aux demandes de mise en possesion de la fortune de Zappa de la part de différents demandeurs.

Quoi qu'il en soit, la dévolution d'immeubles sis en Roumanie ne saurait échapper l'examen des Tribunaux roumains, seuls compétents en matière réelle immobilière autrefois aussi bien qu'aujourd'hui encore.

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον τῆς Βλαχίας

Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 25 Μαΐου 1866

Τὸ ἔντιμον Γ. Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 846 διακοινώσεώς του διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ 2ου τμήματος τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἰλφώβ διότι ἐπεμβαῖνον ἐπιμένει νὰ συζητήσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἀποβιώσαντος ὑπηκόου ἕλληνος Εὐαγ. Ζάππα παρουσιασθεῖσαν εἰς ἐκεῖνον ἀγωγήν.

Ἀντικείμενον ταύτης εἶναι ἡ ἀκύρωσις τῆς διαθέσεως τοῦ τελευταίου καὶ τῶν ὅσα ἐπράχθησαν ἐν πλήρει δικαιώματι ὑπὸ τοῦ προξ. Δικαστηρίου συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῆς διαθήκης καὶ τῇ νομοθεσίᾳ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐθνικότης τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζάππα κατέστη ἤδη ἀναμφισβήτητος μεθ' ὅσα ἔλαβον χώραν πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῆς καὶ μετὰ τὰς περὶ τούτου ἀποφάνσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὰς ἐν τῇ πρὸς τὸ ἔντιμον Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διαβιβασθείσῃ διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 5913 ἐγγράφου πράξει τοῦ εἰρημένου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὴν 30 Ἰανουαρίου 1865.

Δὲν δύναμαι κατὰ συνέπειαν ἢ νὰ ἐκφράσω τὴν ἀπορίαν μου, πῶς τὸ 2ον τμῆμα τοῦ δικαστηρίου Ἰλφώβ παρεγνώρισε τοσοῦτον τὴν ὑπὸ τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν καθιερωθεῖσαν ἀρχήν, ὅτι τὰ περὶ τοῦ ἀτόμου τοῦ πολίτου νενομισμένα ἀκολουθοῦσιν αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του, ὥστε ἀπεφάσισε νὰ ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως τῆς ἀγωγῆς τοῦ εἰρημένου ἀντὶ τοῦ νὰ τὸν παραπέμψῃ εἰς τὰς ἁρμοδίας ἑλληνικὰς ἀρχάς, ὅπως καθυποβάλλῃ εἰς αὐτὰς ὁποιανδήποτε ἤθελεν ἔχει ἀπαίτησιν, καθότι τὸ ἐπαναλαμβάνω, αἱ τὴν περιουσίαν ξένου τινὸς ἀφορῶσαι πράξεις ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς ἀρχὰς ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται ὁ ξένος.

Ὅθεν διὰ τὸν λόγον τοῦτον, περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ ὁποίου δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλετε συμφωνήσει μετ' ἐμοῦ, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω ὑμῖν ἐπισυνημμένως τὰς πρὸς τὸ Γ. Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν ἐκτελεστὴν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Ζάππα κλήσεις τοῦ εἰρημένου δικαστηρίου, σταλείσας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο διὰ τῆς προμνησθείσης διακοινώσεως τοῦ εἰρημένου Γ. Προξενείου, παρακαλῶ ὑμᾶς Κύριε Ὑπουργέ, ὅπως εὐαρεστούμενοι προσκαλέσητε τὸ 2ον τμῆμα τοῦ δικαστηρίου Ἰλφώβ, ἵνα ὡς ἀναρμόδιον ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν τοῦ πληρεξουσίου τῆς ἀδελφῆς τοῦ μακαρίτου ὑπηκόου ἕλληνος Εὐαγγέλη Ζάππα.

Δέξασθε κλπ.

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ Β. ΠΡΕΣΒΕΙΑ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἀριθ. 347. Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 27 Μαρτίου 1892.

Ἅμα τῇ ἀφίξει μου ἐνταῦθα τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν 23 ἱσταμένου, ἀνέλαβον τὰ τῆς ὑπηρεσίας καθήκοντά μου καθὰ ἔσπευσα ν' ἀνακοινώσω τηλεγραφικῶς τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι.

Αὐθημερὸν ἔσχον μακρὰν συνέντευξιν περὶ τῆς ἀπασχολούσης τὴν τοῦ Βασιλέως Κυβέρνησιν ὑποθέσεως Ζάππα μετά τε τοῦ καθηγητοῦ κ. Δαμασκηνοῦ καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Πρεσβείας τέως ἐπιτετραμμένου κ. Τομπάζη, ἔλαβον δὲ ταὐτοχρόνως γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῶν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως διαμειφθέντων ἐγγράφων μετά τε τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Β. Ὑπουργείου καὶ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως, ἐξ ὧν ἐγένετό μοι καταφανὴς ἡ εὔστοχος, δραστηρία καὶ νοήμων ἐνέργεια ἀμφοτέρων τῶν ἀντιπροσώπων τούτων τῆς Β. Κυβερςήσεως, ταὐτοχρόνως δέ, οὐχὶ μόνον ἡ ἀθέτησις τῶν κατὰ τὸ κοινὸν διεθνὲς δίκαιον διεπόντων τοὺς μεταξὺ Κρατῶν εἰς φιλίας σχέσεις διατελούντων, ἀλλὰ καὶ ἡ ὅλως ἀνευσεβὴς ἐκ μέρους τῶν τε διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν Ρουμανίας συμπεριφορὰ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἐνταῦθα ἀρχὴν κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας καὶ τὴν ἀποσφράγισιν τῆς διαθήκης τοῦ ἀοιδίμου Κ. Ζάππα. Ταῦτα δὲ πάντα διεπράχθησαν βεβαίως ἐν γνώσει καὶ κατ' ἐντολὴν τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως τῆς προσποιουμένης διαθέσεις φιλίας, ἐπιζητούσης δὲ πᾶσαν εὐκαιρίαν ὅπως ἐμπράκτως καταστήσῃ καταφανεῖς τὰς ἐχθίστας αὐτῆς διαθέσεις καθὰ καὶ ἐκ παλαιᾶς πείρας γνωρίζω, καὶ τοῦτο ἴσως ὄχι τόσον ἐξ ἀτομικῶν κακῶν διαθέσεων τῶν Ὑπουργῶν τοῦ Βασιλέως Καρόλου, ἀλλὰ ὅπως μὴ φανῶσιν ἀπέναντι τῆς μισέλληνον κοινῆς γνώμης ἐν Ρουμανίᾳ καὶ τοῦ Ρουμανικοῦ κοινοβουλίου ὅτι τὰ αἰσθήματα ταῦτα δὲν συμμερίζονται οἱ Ρουμοῦνοι Ὑπουργοί, ὅπερ δίδει ἀφορμὴν πάντοτε νὰ ἐπιτίθηται κατ' αὐτῶν ἡ κοινοβουλευτικὴ ἀντιπολίτευσις.

Ἐπιφυλάσσομαι νὰ λαλήσω τῷ κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργῷ κατὰ τὴν πρώτην μετ' αὐτοῦ συνέντευξίν μου,

καίτοι οὐδὲν δύναμαι σχεδὸν νὰ ἐλπίσω περὶ μεταβολῆς τῶν ὑφισταμένων διαθέσεων ἰδίως ἕνεκα τῆς ἐπικρατούσης καθ' ἡμῶν κοινῆς γνώμης, ἣν δυσκόλως θὰ θελήσῃ νὰ δυσαρεστήσῃ οἱαδήποτε κυβέρνησις, θέλω δὲ σπεύσει ν' ἀνακοινώσω τηλεγραφικῶς τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι τὸ πόρισμα τῆς μετὰ τοῦ κ. Λαχωβάρη συνδιαλέξεώς μου.

Θεωρῶ ἐν τούτοις καθῆκόν μου ἐκ τῶν προτέρων νὰ ὑποβάλω τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι εὐσεβάστως τὴν γνώμην, ὅτι συμφώνως πρὸς τὰ παρὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ ἀνακοινωθέντα ὑμῖν, τὸ ὠφελιμώτερον καὶ πρακτικώτερον μέτρον ἔσται, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις ἤθελεν ἐπιμείνει εἰς τὰς παραλόγους αὐτῆς ἀξιώσεις καὶ τὴν ἐχθρικὴν αὐτῆς πολιτείαν, νὰ ἐπέλθῃ βαθμηδὸν διακοπὴ σχέσεων, ἐμοῦ μὲν διατασσομένου ν' ἀναχωρήσω ἀμέσως εἰς τὴν ἐν Πετρουπόλει θέσιν μου διὰ λόγους ὑπηρεσίας, ὅπερ ὅμως ἤθελε παραχρῆμα κατανοηθῇ ἐνταῦθα ὅτι προέρχεται ἕνεκα τῆς ὡς ἀνωτέρω πολιτείας τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως, ἂν δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου, μένοντος τοῦ κ. Τομπάζη ὡς ἐπιτετραμμένου, δὲν μεταβάλῃ γνώμην ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις καὶ ἐξακολουθῇ ἐπιμένουσα εἰς τὰς ἑαυτῆς ἀξιώσεις, νὰ διαταχθῇ ὁ ἐπιτετραμμένος τὰ τῆς Πρεσβείας νὰ προβῇ εἰς τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων μεθ' ἣν δυνατὸν νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν διαιτησίαν τῶν Δυνάμεων ἡ μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν διαφορά.

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ.

Εὐπειθέστατος
Μ. Παππαρηγόπουλος

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ Β. ΠΡΕΣΒΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἀριθ. 348. Ἐν Βουκουρεστίῳ, τὴν 27 Μαρτίου 1892

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ὅτι χθὲς τὸ ἑσπέρας ἔλαβον τὰ ὑπ' ἀριθ. 3409 ἀπὸ 18 καὶ 20 τοῦ λήγοντος ἔγγραφα αὐτῆς περὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, τὸ περιεχόμενον τῶν ὁποίων θέλω μελετήσει μετὰ τῆς ὀφειλομένης ἐπιστασίας, θέλω δὲ συμμορφωθῆ πρὸς τὰς Ὑμετέρας ὁδηγίας

Λαμβάνω ἐπίσης τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω συνημμένως ᾧδε τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 6062 ἀπὸ 24 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς διακοινώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ῥουμανικοῦ Ὑπουργείου ἣν ἀπηύθυνε τῇ Β, Πρεσβείᾳ εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 281 καὶ ἀπὸ 12)24 Μαρτίου ἐγγράφου της.

Διατελῶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ.

Εὐπειθέστατος

Μ. Παππαρηγόπουλος

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 348 ἔκθεσιν Πρεσβείας Βουκουρεστίου.

LE MINISTRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES DE ROUMANIE
AU CHARGÉ D'AFFAIRES DE GRÈCE

N° 6062 Bucarest, le 24 Mars 1892.

Vous avez cru devoir, par votre note N° 281 du 12/24 Mars courant, vous plaindre de la procédure suivie par les autorités judiciaires roumaines dans l'affaire Zappa.

Le texte même du testament de feu Const. Zappa qui mentionne dans la fortune du défunt des propriétés immobilières sises en Roumanie et qui institue des légataires et des exécuteurs testamentaires, montre assez combien à tous les points de vue était peu fondée la prétention de la Légation Royale de procéder aux opérations du règlement de cette succession.

Pour ce qui est des actes trouvés à Brosthéni (testament d'Evanghély Zappa et autres papiers importants), le Tribunal ne pouvait faire autrement, me semble-t-il, que de les conserver en dépôt au greffe, conformément aux dispositions des art. 662 et 664 du code de procédure civile qui sont d'ordre public et ne peuvent, par conséquent, souffrir aucune atteinte.

Du reste, je ne puis que répéter ce que mon Département a eu maintes fois l'occasion de vous exposer, c'est que la loi roumaine prévoit dans quels cas et sous quelles formes il peut être fait opposition par les parties aux opérations relatives à l'ouverture des successions.

Des voies de recours sont ouvertes aux intéressés qui estimeraient illégal ou simplement irrégulier tel ou tel acte émané du juge délégué ou du Tribunal tout entier. Je n'ai pas besoin d'ajouter que parmi ces voies de recours il ne peut être question d'une intervention diplomatique.

En ce qui concerne l'invitation qui vous a été adressée directement par le Tribunal de Yalomitza d'assister à l'ouverture du testament, je ne vois pas ce qu'on

pourrait trouver à y reprendre, du moment que votre intervention dans le règlement de la succession Zappa et votre assistance aux opérations précédentes se fondaient sur les attributions consulaires que vous exercez en Roumanie en l'absence d'un Consulat de Grèce à Bucarest. Il y avait d'autant plus lieu à une invitation directe et non par la voie diplomatique, que par vos précédentes démarches auprès de mon Département, vous aviez vous même fait connaître que vous aviez été spécialement chargé par le Gouvernement hellène de la défense de ses intérêts auprès des instances compétentes.

Agréez, je vous prie, Monsieur le Chargé d'Affaires, l'assurance de ma considération très-distinguée.

Al. Lahovary.

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ ΠΡΕΣΒΕΙΑ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. 368. Ἐν Βουκουρεστίῳ, τὴν 18 Ἀπριλίου 1892.

Καθὰ ἔσπευσα νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν διὰ τοῦ ἐν συνημμένῳ ἀντιγράφῳ διαβιβαζομένου κρυπτογραφικοῦ τηλεγραφήματός μου, ὅπερ ἔσχον τὴν τιμὴν ν' ἀπευθύνω τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι εἰς ἀπάντησιν τοῦ τηλεγραφήματος Αὐτῆς τῆς 4 τοῦ ἱσταμένου, ἡ Β. Πρεσβεία ἐγκαίρως καὶ ἡμιεπισήμως ἐζήτησε παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουμανικοῦ Ὑπουργείου ἀντίγραφα καὶ μεταφράσεις ἐπικεκυρωμένας τῶν διαθηκῶν τοῦ Εὐαγγέλη καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα, ὡς καὶ ἁπάντων τῶν ἐγγράφων τῶν εὑρεθέντων μετὰ τῆς διαθήκης τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα καὶ κατατεθέντων εἰς τὸ Δικαστήριον. Ὡς συνήθως, οἱ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ ἀπήντησαν δι' ὑπεκφυγῶν ὅτι δὲν κατεῖχον τὰ ἔγγραφα ταῦτα καὶ ὅτι ἔδει νὰ τὰ ζητήσωμεν παρὰ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης, ἐνῷ κάλλιστα ἐγνώριζον ὅτι εὑρίσκονται παρακατατεθειμένα ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Ἰδίως μετὰ τὰς λαβούσας χώραν πρωτοφανεῖς καταχρήσεις παρά τε τῶν δικαστικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν τῆς Ρουμανίας, ὤφειλον οἱ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ἐξ ἁβρότητος καὶ κατὰ τὰ μεταξὺ εὐνοουμένων καὶ ἐν φιλίαις σχέσεσι διατελούντων κρατῶν καθιερωμένα, νὰ προθυμοποιηθῶσι, νὰ προμηθευθῶσι καὶ ἀποστείλωσιν ἡμῖν ἅπαντα τὰ ἀντίγραφα τὰ ὁποῖα δικαιοῦται ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ ζητήσῃ, ἀντὶ δὲ τούτου παρέπεμψαν τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἰς τὰ γραφεῖα τῶν δικαστηρίων. Ἅμα τῇ ἀφίξει μου ἐνταῦθα πληροφορηθεὶς περὶ τῶν ἀνωτέρω, παρεκάλεσα τὸν ἡμέτερον δικηγόρον Ganesco νὰ φροντίσῃ νὰ προμηθεύσῃ ἡμῖν ὅ,τι τάχιον ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα καὶ μεταφράσεις ἐπικεκυρωμένας, ἐλπίζω δὲ οὗτος νὰ κατορθώσῃ νὰ λάβῃ ταῦτα εὐθὺς μετὰ τὰς διακοπὰς τοῦ Πάσχα, ἤτοι τὴν 14 τοῦ ἱσταμένου, καθόσον τὴν στιγμὴν ταύτην ἅπασα ἡ ρουμανικὴ ὑπαλληλία ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου μέχρι τοῦ κατωτέρου λειτουργοῦ τοῦ Κράτους ἀργεῖ, αἱ δ' ἐργασίαι θὰ ἐπαναληφθῶσι τὴν 12 τοῦ ἱσταμένου.

Καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἀπεδείχθη ἡ καθιερωθεῖσα ἤδη συστηματικὴ ἐχθρότης, ἔλλειψις ἁβροφροσύνης καὶ τῆς ὀφειλομένης λεπτότητος καὶ εἰς τὰς ἐλαχίστας τῶν

δικαίων καὶ νομίμων ἀξιώσεων καὶ αἰτημάτων τῆς Β. Κυβερνήσεως.

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

Εὐπειθέστατος

Μ. Παππαρηγόπουλος

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ Β. ΠΡΕΣΒΕΙΑ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἀριθ. 369. Ἐν Βουκουρεστίῳ, τὴν 11 Ἀπριλίου 1892.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσω τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ἐν συνημμένοις ἀντιγράφοις τὰ πρὸς Αὐτὴν κρυπτογραφικὰ τηλεγραφήματά μου τῆς 6 καὶ 8 τοῦ ἱσταμένου ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα. Ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων μου τούτων καὶ τῶν διαφόρων προηγουμένων πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ἀνακοινώσεών μου περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, γίνεται δῆλον, ὅτι ἐξήντλησα ἅπαντα σχεδὸν τὰ μέσα, ὧν ἠδυνάμην νὰ κάμω χρῆσιν ἐπισήμως καὶ ἰδιαιτέρως ἐνεργῶν, ὅπως πείσω τὴν Ῥουμανικὴν κυβέρνησιν νὰ μεταβάλῃ τὴν ἐχθρικήν, ἄδικον καὶ ἀντιβαίνουσαν πρὸς τὰς διεθνεῖς διατάξεις καθ' ἡμῶν πορείαν της, ἐξ ἧς ἀναφανδὸν ἐκδηλοῦται ἡ συστηματικὴ αὐτῆς ἐχθροπάθεια καὶ ἡ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καταδίωξις ἐν Ῥουμανίᾳ. Ἅπαντες σχεδὸν οἱ ἐν τέλει ἐδράξαντο νῦν τοῦ ζητήματος τῶν κληρονομιῶν Ζάππα, ὅπως ἐκδηλώσωσι τὴν κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν γένει ἑαυτῶν ἀντιπάθειαν. Ἠναγκάσθην νὰ εἴπω εἰς ἕνα τῶν πρωτευόντων ἐνταῦθα, ὅστις ἐζήτησε κάπως νὰ δικαιολογήσῃ τὴν δυσαρέσκειαν τῆς Ῥουμανικῆς Κυβερνήσεως, διότι ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας οὐδὲν ἀφῆκε αὐτῇ ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων, ὅτι ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ κάλλιστα ὅτι, χωρὶς οὐδόλως νὰ ὦσιν ὑποχρεωμένοι, ἅπαντες οἱ ἐν Ῥουμανίᾳ Ἕλληνες, ἀφῆκαν καὶ ἀφίνουσιν ἀπαύστως ποσὰ ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων, ὡς ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας διὰ τῆς διαθήκης του, ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ζῶν ἔτι ἔπραξεν· κατέληξα δ' εἰπὼν αὐτῷ, ὅτι ὁ κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ διεξαγόμενος ἐξοντώσεως ἐν Ῥουμανίᾳ πόλεμος ἔφθασεν εἰς τὸ ἔπακρον, καὶ ὅτι δὲν ἐναπολείπεται ἢ ἡ ἐν τῷ μισελληνικωτάτῳ ῥουμανικῷ κοινοβουλίῳ ψήφισις νόμου διωγμοῦ τῶν Ἑλλήνων ἐκ Ῥουμανίας, ὅτι τὸ τοιοῦτον θέλει πολλαχῶς ὠφελήσει τὴν Ἑλλάδα, ὅπως οἱ ἀγαθοὶ φιλόνομοι καὶ ἐργατικώτατοι οὗτοι πολῖται μεταναστεύσωσι, καθόσον θέλουσι φανῇ ἔτι μᾶλλον χρήσιμοι εἰς τὴν ἑαυτῶν μητέρα Πατρίδα.

Καθὰ μετ' ἀκριβείας ἐπληροφορήθην καὶ αὐτὴ ἡ αὐλὴ συμμερίζεται νῦν τὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων διαθέσεις τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῆς ἐν Ῥουμανίᾳ κοινῆς γνώμης, ἰδίως ἀφοῦ

ἐγένετο γνωστὸν τὸ περιεχόμενον τῆς διαθήκης τοῦ ἀοιδίμου Κ. Ζάππα, ὅστις, καθὰ βεβαιοῦται, κατὰ τὴν τελευταίαν ἀκρόασιν ἣν ἔσχε πρὸ μηνῶν παρὰ τῷ Βασιλεῖ Καρόλῳ, εἶχεν ὑποσχεθῆ τῇ Α. Μ., ὅτι ἤθελεν ἀφήσει ἐν τῇ διαθήκῃ του ποσὸν σημαντικὸν ὑπὲρ τῆς δαπάναις τοῦ Βασιλέως ἀνεγειρομένης ἐθνικῆς βιβλιοθήκης.

Ἡ κοινὴ ἐν Ῥουμανίᾳ τῶν Ἑλλήνων γνώμη ἀποφαίνεται, ὅτι ἂν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐνδώσῃ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς Ῥουμανικῆς καὶ δεχθῇ τὴν διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ διαρρύθμισιν τῆς διαφορᾶς ἀντὶ τῆς διπλωματικῆς, τὸ τοιοῦτον ἔσται προηγούμενον καταστρεπτικὸν διὰ τὰ ἑλληνικὰ ἐν Ῥουμανίᾳ συμφέροντα, οἱ ἔγκριτοι δὲ τῶν ἡμετέρων μεθ' ὧν ὡμίλησα, ἀποφαίνονται, ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ῥουμανικὴ Κυβέρνησις ἐπιμείνῃ εἰς τὴν δικαστικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς, ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀξιοπρεποῦς καὶ γενικοῦ συμφέροντος προτιμητέα εἶναι ἡ διακοπὴ τῶν μετὰ τῆς Ῥουμανίας διπλωματικῶν σχέσεων.

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

Εὐπειθέστατος
Μ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

LA LÉGATION ROYALE DE GRÈCE

AU MINISTÈRE DES AFFAIRES ETRANGÈRES DE ROUMANIE

N° 353 Bucarest, le 2/14 Avril 1892.

J'ai l'honneur d'accuser réception de la Note verbale sub. N° 5559 du 17 courant ainsi que de la Note de Votre Excellence sub. N° 6062 du 24 courant concernant l'affaire Zappa.

C'est avec un vif regret que je vois votre département persister dans sa manière de voir sur les questions qui ont fait l'objet des Notes précédentes de la Légation Royale.

En présence d'une pareille situation,je crois de mon devoir de soumettre à mon gouvernement le contenu des deux Notes susmentionnées et de demander ses instructions,que je ne manquerai pas de faire connaître à Votre Excellence, aussitôt qu'elles me seront parvenues.

Veuillez agréer etc.

PAPPARIGOPOULO.

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩι Β. ΠΡΕΣΒΕΙΑ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἀριθ. 392. Ἐν Βουκουρεστίῳ, τὴν 18 Ἀπριλίου 1892.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσω συνημμένως ὧδε τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 7483 διακοινώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας Ὑπουργοῦ, δι' ἧς διεβίβασέ μοι πρόσκλησιν τοῦ δικαστηρίου Ἰαλομίτσης ὅπως παραστῶ τὴν 25ην ἱσταμένου εἰς τὴν περὶ κατοχῆς τῆς περιουσίας Ζάππα συζήτησιν, ὡς καὶ ἀντίγραφον τῆς πρὸς τὸν κ. Λαχωβάρην ἀπαντήσεώς μου.

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ.

Εὐπειθέστατος

Μ. Παπαρρηγόπουλος

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 392 ἔκθεσιν Πρεσβείας Βουκουρεστίου.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
A LA
LÉGATION ROYALE HELLÉNIQUE

N° 7483. Bucarest, le 15 Avril 1892.

Le Département Royal de la Justice me charge d'envoyer à Votre Excellence la citation ci-jointe du Président du Tribunal de Yalomitza N° 5164 ainsi que la copie d'une pétition par laquelle la Légation Royale est citée pour le 25 Avril courant au sujet de la contestation faite par l'avocat de l'État Roumain contre la demande de mise en possession de la fortune de feu Const. Zappa.

Votre Excellence voudra bien m'envoyer un accusé de réception de ces actes avant le 20 courant et je profite de cette occasion pour Lui renouveler etc.

Pour le Ministre
A. E. Lahovary.

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀρ. 392 ἔκθεσιν Πρεσβείας Βουκουρεστίου.

LA LÉGATION ROYALE

AU MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

N° 392. Bucarest, le 17/29 Avril 1892.

J'ai l'honneur d'accuser réception de la Note de Votre Excellence N° 7483 en date du 15 courant.

Je ne puis pas m'empêcher, Monsieur le Ministre, d'exprimer de nouveau en cette occasion à Votre Excellence mon grand étonnement de voir que l'État Roumain persiste à vouloir faire juger par les Tribunaux locaux les conflits qui pourraient surgir ou que le Gouvernement Roumain croit s'être déjà produits entre les deux Gouvernements.

Comme j'ai eu l'honneur de dire à Votre Excellence par ma Note en date du 1 courant, j'en ai déjà saisi le Gouvernement Royal et j'espère être bientôt en état de Vous communiquer sa réponse.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, l'assurance de ma haute considération.

PAPPARIGOPOULO.

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ Β. ΠΡΕΣΒΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἀριθ. 394. Ἐν Βουκουρεστίῳ, τὴν 4 Ἀπριλίου 1892.

Διὰ τοῦ προχθεσινοῦ κρυπτογραφικοῦ τηλεγραφήματός μου ἔσπευσα ν' ἀνακοινώσω τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι τὰ κατὰ τὴν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐμπιστευτικὴν ὅλως καὶ φιλικὴν συνδιάλεξίν μου.

Ἀδυνατῶ νὰ εἰκάσω ἂν ὁ κ. Γερμάνης προσεποιήθη ὅτι ἠγνόει ἢ πράγματι ἠγνόει μετ' ἀκριβείας τὰ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν δημοσίων κτημάτων συναδέλφου του ἐνεργηθέντα καὶ τὴν περὶ κατοχῆς αἴτησιν τῶν περιουσιῶν Εὐαγγέλη καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα. Ὑπέθετε, καθὰ ἐβεβαίωσέ με, ὅτι ἐπρόκειτο ἁπλῶς περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος.

Ἀφοῦ μετὰ πολλὰς λεπτομερείας ἐξήγησα αὐτῷ τὰ κατὰ τὴν ἐπασχολοῦσαν τὴν τοῦ Βασιλέως Κυβέρνησιν ὑπόθεσιν Ζάππα, παραπονεθεὶς κατὰ τῶν αὐθαιρέτως ἐνεργηθέντων παρά τε τῶν δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν τῆς Ρουμανίας ἀρχῶν καὶ ἐξηγήσας αὐτῷ τὸ πρωτοφανὲς τῆς κλητεύσεως τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως παρὰ τῆς ῥουμανικῆς, ἐνώπιον τῶν ῥουμανικῶν δικαστηρίων ὅπως δικάσωσι τὴν ὑφισταμένην μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων διαφοράν, ὅπερ ἐπανέλαβον πρωτοφανὲς εἰς τὰ χρονικὰ τοῦ διέποντος τὰ πεπολιτισμένα κράτη διεθνοῦς δικαίου, χωρὶς νὰ ἐξετάσω κατὰ πόσον αἱ ἀπαιτήσεις τῆς ῥουμανικῆς κυβερνήσεως βασίζονται ἐπὶ τοῦ δικαίου, ὅπερ μόναι αἱ ἐνδιαφερόμεναι κυβερνήσεις δύνανται νὰ συζητήσωσι μεταξύ των, ἐν ἀσυμφωνίᾳ δὲ νὰ ζητήσωσι τὴν διαιτησίαν τρίτης δυνάμεως, ἐπεῖπον ὅτι ἂν ἡ ῥουμανικὴ κυβέρνησις δὲν ἀποφασίσῃ ν' ἀποσύρῃ τὴν περὶ διακατοχῆς αἴτησίν της, ἡ τοῦ Βασιλέως Κυβέρνησις θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν λίαν δυσάρεστον θέσιν τῆς διακοπῆς καὶ αὐτῶν τῶν διπλωματικῶν μετὰ τῆς Ρουμανίας σχέσεών της, οὐδεμία δ' ἀμφιβολία ὅτι ἅπαντα τὰ πεπολιτισμένα καὶ εὐνομούμενα κράτη θέλουσιν ἀναγνωρίσει τὸ δεδικαιολογημένον τοῦ ἡμετέρου διαβήματος.

Ἀφοῦ καὶ πολλὰ ἄλλα εἶπον τῷ κ. Γερμάνῃ ὅπως παραστήσω αὐτῷ τὴν ἄδικον καὶ αὐθαίρετον πολιτείαν τῆς

Κυβερνήσεώς του, τῶν ἀξιώσεών της εἰς οὐδὲν βασιζομένων δίκαιον, ἀφοῦ μάλιστα ἐπὶ ὁλόκληρον εἰκοσιεπταετίαν ἀνεγνώρισε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὡς κληρονόμον τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, τὰ ὁποῖα μετὰ πλείστης προσοχῆς ἠκροάσατο, μοὶ ἀπήντησεν ὅτι θὰ ἐξετάσῃ.

Βεβαίως οὐδὲν ἐλπίζω ἐκ τοῦ κ. Γερμάνη, ἀλλ' ἐνόμισα ὅτι καὶ πρὸς αὐτὸν ἔδει ν' ἀποταθῶ ὅπως ἐξαντλήσω πᾶσαν δυνατὴν ἐνέργειαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων συμφερόντων.

Εὐπειθέστατος

Μ. Παππαρηγόπουλος

Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως τοῦ δικηγόρου τοῦ Κράτους ὑπ' ἀριθ. 314/92 πρὸς τὸ δικαστήριον Ἰαλομίτσης.

Ἐπειδὴ ἡ διακανόνισις τῶν περιουσιῶν τοῦ τε Εὐαγγέλη καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, περὶ ὧν διαπραγματεύεται τὸ ὑπ' ἀριθ. 3138/92 ὑμέτερον ἔγγραφον τυγχάνει τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου Ἴλφωβ, τοῦθ' ὅπερ βεβαιοῦται διὰ τοῦ ὧδε συνημμένου πιστοποιητικοῦ τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου ὑπ' ἀριθ. 4755/92, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστούμενος διατάξητε ἵνα τὸ δικαστήριον Ἰαλομίτσης κηρυχθῇ ἀναρμόδιον νὰ δικάσῃ τὴν εἰς κατοχὴν παραπομπὴν τῆς περιουσίας τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, ἣν ᾐτήσατο ὁ κ. Χρῆστος Ζάππας, καθ' ὅσον ἡ ἐν λόγῳ περιουσία ἠνεώχθη ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου Ἴλφωβ Τμῆμα 2, πρὸς ὃ ἀπηυθύνθησαν καὶ αἱ περὶ ἀπογραφῆς καὶ εἰς κατοχὴν παραπομπῆς αἰτήσεις, ὧν συμμετεῖχε καὶ τὸ Κράτος ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ συνημμένου καὶ κεκυρωμένου ἀντιγράφου ὑπ' ἀριθ. 593/92 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀπαιτήσεών του ἐπὶ τῆς κληρονομίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἥτις τυγχάνει συγκεχωνευμένη μετὰ τῆς τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα ὅστις εἶχε καταλάβει καὶ τὴν περιουσίαν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς αἰτήσεως ταύτης θέλει ἐπιφέρει τὴν ἄρσιν τῆς συγκρούσεως τῆς ἁρμοδιότητος τῶν δύο δικαστηρίων πρὸς τὸ συμφέρον ἁπάντων τῶν διαδίκων μερῶν.

Ὁ δικηγόρος τοῦ Κράτους
Πρεδέσκος

Ἀριθ. 11542 Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 11 Μαΐου 1892

Πρόεδρος
τοῦ Δικαστηρίου Ἴλφοβ
Π. τμῆμα.

Κλῆσις

Ὁ κ. Ἀλ. Τομπάζης ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀξιοτ. Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους παρακαλεῖται ἵνα εὐαρεστηθῇ νὰ παρουσιασθῇ πρὸ τοῦ Δικαστηρίου τούτου τὴν 18ην Μαΐου 1892 τὴν 11ην ὥραν π.μ. διὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἣν ἔχει μὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἀκινήτων διὰ τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα περὶ τῆς δικαστικῆς κατασχέ-

σεως, κοινοποιεῖται δ' αὐτῷ καὶ ἀντίγραφον τῆς κατασχέσεως.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. Α. Μαυροδῆς

Τὴν 4 Μαΐου 1892

Οἱ Δικηγόροι τῆς Κυβερνήσεως
ἐν Βουκουρεστίῳ

Ἀριθ. 1236.

Κύριε Πρόεδρε,

Συνεπείᾳ τῆς δοθείσης μοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἀκινήτων ἀδείας ὑπ' ἀριθ. 20979 καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ 1623 ἄρθρου τῆς Πολ. Δικονομίας, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ Σᾶς παρακαλέσω, ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ κλητεύσητε κατεπειγόντως πρὸ τοῦ Δικαστηρίου ὅλους ἐκείνους, οἵτινες διεκδικοῦσι δικαιώματα κατοχῆς ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζάππα, καὶ τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἀναφέρονται ἐν τῇ ἀπέναντι σελίδι, ἵνα ἐπιβάλλητε δικαστικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τῆς περιουσίας ταύτης, διότι εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ μὴ καταστραφῇ ἢ συγκομιδή, νὰ ἐνεργήσητε δὲ συγχρόνως καὶ τὰς λοιπὰς πράξεις περὶ τῆς διευθύνσεως ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ περὶ κατοχῆς δίκη ἡ εὑρισκομένη πρὸ τοῦ Δικαστηρίου Ἴλφοβ ΙΙ τμῆμα (Δικογραφία ἀριθ. · · · ·)

Ἐπισυνάπτω ἐνταῦθα · · ἀντίγραφα τῆς παρούσης αἰτήσεως καὶ παρακαλῶ ἵνα κλητεύσητε τοὺς διαδίκους διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους.

Οἱ Δικηγόροι τοῦ Κράτους
Μ. Ἀντωνέσκος
Μ. Σχινᾶς

Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως τοῦ δικηγόρου τοῦ Κράτους ὑπ' ἀριθ. 322/92 πρὸς τὸ δικαστήριον Ἰαλομίτσης.

Κατὰ τῆς εἰς κατοχὴν παραπομπῆς τῆς κληρονομικῆς περιουσίας τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, ἥτις ἐζητήθη παρὰ διαφόρων προσώπων ἀξιούντων ἐπ' αὐτῆς κληρονομικὰ δικαιώματα, προβάλλω ἔνστασιν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ Κράτος κέκτηται κληροδότημα ἐκ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἥτις τυγχάνει συγκεχωνευμένη μετὰ τῆς τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα. Τούτου ἕνεκα ἡ εἰς κατοχὴν παραπομπὴ δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ παρ' ὅταν δικαστικῶς ἀποφασισθῇ ὅτι αἱ περιουσίαι τοῦ Εὐαγγέλη καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα εἰσὶ κεχωρισμέναι.

Ἀφ' ἑτέρου καὶ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐν τῇ περιουσίᾳ τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα καίτοι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀποβιώσαντος δὲν παρουσιάσθησαν κληρονόμοι οὔτε ἐκ διαθήκης οὔτε ἐξ ἀδιαθέτου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 679 τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ ἑπόμενα, παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ διατάξητε τὴν εἰς κατοχὴν παραπομπὴν τοῦ Κράτους ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ περιουσίας, ἥτις ὑπόκειται εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὅρους. Παρακαλῶ συγχρόνως ὑμᾶς νὰ καλέσητε σήμερον πάντας τοὺς ἐπ' αὐτῆς ἔχοντας ἀπαιτήσεις ὅπως δικασθῶσι κατ' ἀντιμωλίαν.

Ὁ δικηγόρος τοῦ Κράτους

Πρεδέσκος

Ἀριθ. 6312. Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 6 Μαΐου 1892

Κλῆσις

Ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ ἑδρεύουσα Ἑλληνικὴ Πρεσβεία ἀντιπροσωπεύουσα τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν συμφώνως πρὸς τὸ πρακτικὸν τῆς 25ης Ἀπριλίου ὑπ' ἀρ. 1399 κλητεύεται διὰ τῆς παρούσης ἵνα παρουσιασθῇ τὴν 8ην προσεχοῦς Ἰουνίου τὴν 2 ὥραν μ. μ. πρὸ τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἵνα δικασθῇ μετὰ τοῦ Κράτους περὶ τῆς ὑποθέσεως, ἀντίγραφα τῆς ὁποίας ἐπισυνάπτονται ἐνταῦθα, κατ' αἴτησιν τοῦ δικηγόρου τῆς Κυβερνήσεως ἀποταθεῖσαν πρὸς τὸ Δικαστήριον ὑπ' ἀριθ. 347/92 φέρουσαν ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 3368/1892, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δικασθήσεται κατὰ τὸν νόμον κατ' ἐρήμην.

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου Ἰαλομίτσης

. . . .

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ Β. ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἀριθ. 486. Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 16 Μαΐου 1892

Καθ' ἃ ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος διὰ τοῦ ἀπὸ 12 ἱσταμένου κρυπτογραφικοῦ τηλεγραφήματός μου, ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός, ὅν, καίτοι διατηρῶν μετ' αὐτοῦ φιλίας σχέσεις, ἀπέσχον νὰ ἐπισκεφθῶ ἐπὶ τέσσαρας συνεχεῖς ἑβδομάδας, καὶ πρὸς ὃν ἐθεώρησα καλὸν νὰ μεταβῶ τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν, ἡμέραν τῆς ὑποδοχῆς τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετηρίδος τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τοῦ Βασιλέως Καρόλου, ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησιν, ἣν ἀπηύθυνα αὐτῷ, ὅλως ἐξωδίκως, καθ' ἣν στιγμὴν τὸν ἀπεχαιρέτων, ἂν σκοπεῖ ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν γενομένην ἐν τῇ γερουσίᾳ ἐπερώτησιν παρὰ τοῦ γερουσιαστοῦ κ. Βακαρέσκου, πρώην πρεσβευτοῦ ἐν Βιέννῃ, περὶ τοῦ ζητήματος τῆς κληρονομίας Ζάππα, ἧς διαβιβάζω συνημμένως (ἀριθ. 1) τὸ κείμενον, μοὶ εἶπεν ὅτι θέλει ἐν ὀλίγοις τῷ ἀπαντήσει, ἄλλως τε προσέθετο, «c'est une question purement de la compétence des tribunaux». Ἀπεκρινάμην τῷ κ. Λαχωβάρῃ, ὅτι μετὰ πολλῆς μου δυσαρεσκείας ἔβλεπον αὐτὸν ἐπιμένοντα εἰς τὴν αὐτὴν πάντοτε ὁδόν, τὴν ἀπᾴδουσαν πρὸς τὰ διεθνῆ δίκαια, ἡ Ἑλληνικὴ ὅμως Κυβέρνησις, συμφώνως πρὸς τὰ παραδεδεγμένα μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων Κρατῶν, ἐδήλωσεν ἐξ ἀρχῆς ἐπισήμως, ἐπαναλαμβάνω δὲ καὶ αὖθις, προκαλούμενος, τὴν δήλωσιν, ὅτι ἁρμοδίαν ὁδὸν πρὸς διευθέτησιν οἱασδήποτε διαφορᾶς μεταξὺ δύο Κρατῶν θεωρεῖ μόνην τὴν διπλωματικήν, ἀποκλίνουσα τὴν δικαστικήν, προσθείς, ὅτι ἀφ' ἡμέρας κατὰ πρῶτον ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ συζητήσω μετὰ τῆς Ἐξοχότητός του περὶ τοῦ ἀπασχολοῦντος ἡμᾶς ζητήματος Ζάππα, ἠρεύνησα πανταχοῦ ἐν διπλωματικαῖς βιβλιοθήκαις, ἠρώτησα διαφόρους τῶν συναδέλφων μου, καί τινας ἐκ τῶν διακεκριμένων πολιτευτῶν καὶ νομολόγων τῆς Ρωμουνίας ὅπως μὲ φωτίσωσιν, ἂν τυχόν ποτε διαφορά τις ἐγερθεῖσα μεταξὺ δύο Κρατῶν, ἐλύθη δικαστικῶς, παρὰ πάντων δ' ἤκουσα, ὅτι μόνη δυνατὴ ὁδὸς εἶνε ἡ διπλωματική, ἐν περιπτώσει δ' ἐντελοῦς ἀσυμφωνίας ἐναπολείπεται ἡ διαιτησία τρίτης Δυνάμεως. Βλέπων

δ' ὅτι μ' ὅλα τ' ἀνωτέρω ὁ κ. Λαχωβάρης ἐπέμενεν ὑποστηρίζων τὴν δικαστικὴν ὁδὸν, ἐθεώρησα καλὸν, ἀφοῦ αὖθις ἐπανέλαβον, ὅτι ἡ τοῦ Βασιλέως Κυβέρνησις οὐδέποτε ἤθελε συναινέσει νὰ λύσῃ τὰς διαφορὰς αὐτῆς πρὸς ἄλλην Δύναμιν ἢ διὰ τῆς διπλωματικῆς καὶ ὅτι τὰ ἡμέτερα δίκαια ἐπὶ τῆς κληρονομίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἀνεγνωρίσθησαν ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὁλόκληρον παρὰ τῆς Ρωμουνικῆς Κυβερνήσεως, ἀποχαιρετίσας αὐτὸν ἀνεχώρησα.

Καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, κ. Ὑπουργὲ, ἡ Ρωμουνικὴ Κυβέρνησις ἤθελε πεισθῇ ἐπὶ τέλους περὶ τῆς στρεβλῆς ὁδοῦ, ἣν ἐχάραξεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς κληρονομίας Ζάππα, παρακινηθεῖσα ἐν μέρει πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐχθρικοῦ ρεύματος, πρὸς πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν Ἑλλάδα παρά τε τῇ κοινῇ γνώμῃ καὶ τῷ Κοινοβουλίῳ, δὲν θ' ἀποσύρῃ βεβαίως τὴν ἑαυτῆς αἴτησιν περὶ διακατοχῆς.

Ἐν τούτοις ἡ παράτασις τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος καθίσταται λίαν δυσχερὴς, ἀπᾴδουσα εἴς τε τὴν ἡμετέραν ἀξιοπρέπειαν καὶ εἰς τὴν ἀτομικὴν τοῦ ἐπισήμου ἀντιπροσώπου φιλοτιμίαν, ὡς μὴ δυναμένου νὰ διατελῇ εἰς ὁμαλὰς σχέσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, παρ' ᾗ τυγχάνει διαπεπιστευμένος· νομίζω συμφέρον ἑπομένως καὶ ἀξιοπρεπὲς, ὡς ἐκ τοῦ σύνεγγυς βλέπων τὰ πράγματα, ἐγὼ μὲν νὰ λάβω ἐντολὴν νὰ ἀπέλθω λόγῳ ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐν Πετρουπόλει θέσιν μου, ἡ δὲ διεύθυνσις τῆς Β. Πρεσβείας ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸν Γραμματέα αὐτῆς, ἂν δὲ τὸ καλέσῃ ἡ ἀνάγκη, δύναμαι νὰ ἐπανέλθω βραδύτερον. Τὴν γνώμην ταύτην ἐξέφρασάν μοι καί τινες τῶν συναδέλφων μου, πρὸς οὓς ἐμπιστευτικῶς ἐξήγησα τοὺς λόγους, ὧν ἕνεκα ἡ τοῦ Βασιλέως Κυβέρνησις θεωρεῖ καλὸν ν' ἀναβάλῃ ἐπί τινα χρόνον τὴν διακοπὴν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ρουμανίας. Παρακαλῶ ἑπομένως εὐσεβάστως τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὅπως εὐαρεστουμένη μὲ διατάξῃ περὶ τοῦ πρακτέου.

Συνημμένως διαβιβάζω τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι τὸ κείμενον τῆς ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Βακαρέσκου ὡς καὶ τὴν σημερινὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Λαχωβάρη, ἧς περίληψιν ἀπέστειλα ἤδη ὑμῖν διὰ τοῦ σημερινοῦ κρυπτογραφικοῦ τηλεγραφήματός μου. Ἡ ὑμετέρα Ἐξοχότης δύναται νὰ κρίνῃ ἔκ τε τοῦ ὕφους τοῦ ἐπερωτήσαντος κ. Βακαρέσκου καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτε-

ρικῶν Ὑπουργοῦ μέχρι τίνος σημείου παρεξετράπη τό τε ρωμουνικὸν Κοινοβούλιον καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως Καρόλου, ἀναφανδὸν καὶ ἀπροκαλύπτως διαστρέφουσα τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐπιζητοῦσα διὰ παρανόμου ὁδοῦ ν' ἀπεκδύσῃ τὴν τοῦ Βασιλέως Κυβέρνησιν τῶν κεκτημένων ἑαυτῆς δικαιωμάτων.

Ἐπίσης διαβιβάζω ὑμῖν συνημμένως ἀπόσπασμα τῆς ἡμιεπισήμου «Indépendance Roumaine», ἐν ᾗ ὑπὸ τὸν τίτλον «Une question de droit» ἐδημοσιεύθη γνωμοδότησις τοῦ δικηγόρου κ. Marjesco περὶ τοῦ ἂν νομικὸν ξένον πρόσωπον δικαιοῦται νὰ κληρονομήσῃ ἐν Ρουμανίᾳ. Ὡς θέλετε ἴδει, ἐπιμόνως διαστρέφουσι τὰ πράγματα καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἐπειδὴ δὲν πρόκειται περὶ νομικοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ὑποθέσει προσώπου, ἀλλὰ περὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, τῆς ἀποτελούσης μέρος ἀναπόσπαστον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, καθ' ἃ ἐδήλωσα, δοὺς τὰς δεούσας ἐξηγήσεις πρὸς πάντας τοὺς μετ' ἐμοῦ συνδιαλεχθέντας, περὶ τούτου δὲ καθὼς καὶ περὶ τοῦ ἐν γένει ζητήματος, νομίζω ὅτι ἐφώτισα ἀρκούντως τὴν κοινὴν γνώμην.

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

Εὐπειθέστατος

Μ. Παππαρηγόπουλος.

Annexe B

LE MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES

AU MINISTRE DE GRÈCE

à Bucarest

Nº 3409. Athènes, le 13/25 Juillet 1892.

Après votre dépêche télégraphique du 14/26 Mai qui annonçait au Ministère Royal que le Gouvernement Roumain, persistant dans la voie des compétitions avait procédé à une demande de séquestre judiciaire de la succession immobilière d'Ev. Zappa; votre rapport sub. nº 486 en date du 16/28 du même mois, et vos offices subséquents, il ne reste plus au Gouvernement Royal qu'à prendre une décision de nature à mettre un terme à l'œuvre ingrate, à laquelle se voit condamnée la Légation Royale en présence du refus réitéré et opiniâtre du Gouvernement Roumain de faire justice à nos revendications basées sur un droit sacré et indiscutable et jusqu'à ce jour reconnu d'une manière constante et ininterrompue par ce même Gouvernement Roumain durant toute une longue période de vingt sept ans.

Nous n'avons pas à revenir ici sur ce qui a été surabondamment exposé et prouvé dans les notes adressées par la légation Royale au Ministère des Affaires Étrangères de S. M. le Roi Charles. Il nous suffira de faire une simple mention de vos offices sub nos 223, 235, 281 et 353, et de rappeler les arguments irréfutables et laissés sans réponse du *Memorandum* remis par la Légation le 28 Février à S. E. M. Lahovary.

A toutes les représentations faites par la Légation au nom du Gouvernement Hellénique, le Gouvernement Roumain n'a pas manqué d'opposer un refus formel en se retranchant derrière une fin de non recevoir qu'il lui a été loisible de se créer.

Après avoir médité de porter la main sur une suc-

cession immobilière dévolue au Gouvernement Hellénique, conformément au droit et à la volonté du testateur, il s'est adressé à ses propres tribunaux pour se faire envoyer par eux à la possession de ces immeubles.

Au Gouvernement Royal qui, fort de ses droits depuis longtemps établis, reconnus et respectés, est venu se plaindre de ce procédé, le Gouvernement Roumain ne se mit pas en peine de répondre que la question échappait à sa compétence: elle était du ressort des tribunaux du pays auxquels il avait déjà eu recours, devant lesquels il nous invitait à porter nos plaintes.

En présence d'une situation pareille, il me paraît, monsieur le Ministre, que notre ligne de conduite est toute indiquée. Nous devons nous adresser solennellement et pour la dernière fois aux Ministres de Sa Majesté Roumaine pour les prier de vouloir se rendre à l'évidence et d'accueillir une demande fondée sur le bon droit.

Il n'est pas dans les règles de la justice, et le Gouvernement Royal ne consentirait jamais qu'un différend pendant entre les deux Etats soit déféré devant les tribunaux de l'une des Parties.

Par contre nous serions disposés à traiter directement avec le Gouvernement Roumain la question qui nous sépare, dans le but d'arriver à une solution amiable basée sur le droit. Nous ne serions pas moins disposés à soumettre notre différend à un arbitrage à l'imitation d'autres Etats qui nous ont précédé dans cette voie utile et recommandée par la bonne foi.

Nous aimons à espérer que le Gouvernement auprès duquel vous êtes accrédité, inspiré par un sentiment de justice et animé au même degré que nous du désir d'arriver à l'aplanissement des difficultés qui ont surgi entre les deux Etats, ne se refusera pas d'accepter l'alternative que nous venons lui proposer. Dans cet espoir nous venons vous prier, Monsieur le Ministre, de faire auprès de lui la démarche nécessaire à cet effet, en donnant lecture de cet office au Ministre des Affaires Etrangères et lui en laissant copie s'il le désire.

Veuillez etc.

E. DRAGOUMIS.

Μετάφρασις.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Πρὸς τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ Βασιλικὴν. Πρεσβείαν.

Ἀρ. 3409. Ἐν Ἀθήναις τῇ 13|25 Ἰουλίου 1892.

Μετὰ τὸ τηλεγράφημα ὑμῶν τῆς 14|26 Μαΐου τὸ ἀναγγέλλον τῷ Β. Ὑπουργείῳ ὅτι ἡ Ρωμουνικὴ Κυβέρνησις, ἐμμένουσα ἐν τῇ ὁδῷ τῶν ἀντιποιήσεων, προῆλθεν εἰς αἴτησιν περὶ δικαστικῆς μεσεγγυήσεως τῆς ἀκινήτου κληρονομίας τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα· τὴν ὑμετέραν ἔκθεσιν ὑπ' ἀρ. 486 τῆς 16|28 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ τὰς ἐπακολούθους ἀναφορὰς ὑμῶν, οὐδὲν ἄλλο ὑπολείπεται τῇ Βασ. Κυβερνήσει ἢ νὰ ἔλθῃ εἰς ἀπόφασιν τιθεῖσαν τέρμα εἰς τὸ ἄχρηστον ἔργον εἰς ὃ βλέπει ἑαυτὴν δεδεμένην ἡ Βασ. Πρεσβεία ἀπέναντι τῆς ἐπανειλημμένης καὶ πείσμονος ἀρνήσεως τῆς Ρωμουνικῆς Κυβερνήσεως ν' ἀποδώσῃ δικαιοσύνην εἰς τὰς ἡμετέρας ἀξιώσεις, ἀξιώσεις θεμελιουμένας ἐπὶ ἱεροῦ καὶ ἀδιαφιλονεικήτου δικαίου μέχρι τῆς σήμερον σταθερῶς καὶ ἀδιακόπως ἀναγνωριζομένου ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς Ρωμουνικῆς Κυβερνήσεως ἐφ' ὅλην μακρὰν εἰκοσιεπταετῆ περίοδον.

Οὐδόλως σκοποῦμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν ἐνταῦθα τὰ ἐν ταῖς πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Καρόλου διακοινώσεσι τῆς Βασ. Πρεσβείας περισσῶς ἐκτεθειμένα καὶ ἀποδεδειγμένα. Ἀρκεῖ δ' ἡμῖν ἁπλῆ μνεία τῶν ὑπ' ἀρ. 223, 235, 281 καὶ 353 ὑμετέρων ἀναφορῶν καὶ ἡ ὑπόμνησις τῶν ἀκαταμαχήτων, ἀλλὰ καὶ ἄνευ ἀπαντήσεως ἀφεθέντων ἐπιχειρημάτων τοῦ ὑπὸ τῆς Πρεσβείας τῇ 28 Φεβρουαρίου τῇ Α. Ε. τῷ Κ. Λαχωβάρῃ ἐπιδοθέντος ὑπομνήματος.

Εἰς πάσας τὰς παραστάσεις τῆς Πρεσβείας, τὰς ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως γενομένας, ἡ Ρωμουνικὴ Κυβέρνησις ἀτεχνῶς ἀντέταξε ρητὴν ἄρνησιν προβάλλουσα ἀπαράδεκτον ὅπερ εὔκολον ὑπῆρξεν ὑπὲρ ἑαυτῆς νὰ πλάσῃ.

Ἀφ' οὗ ἐμελέτησε νὰ θέσῃ χεῖρα ἐπὶ ἀκινήτου κληρονομίας περιελθούσης εἰς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν, κατὰ τὸ δίκαιον καὶ τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου, ἐστράφη πρὸς τὰ

ἴδια αὐτῆς δικαστήρια ζητήσασα παρ' αὐτῶν ἵνα παραπεμφθῇ εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἀκινήτων.

Πρὸς δὲ τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν ἥτις, θαρροῦσα ἐπὶ δικαίοις ἀπὸ πολλοῦ ἠμπεδωμένοις, ἀνεγνωρισμένοις κα σεβαστοῖς ἦλθε καταγγέλλουσα τὸν τρόπον τοῦτον, ἡ Ρωμουνικὴ Κυβέρνησις ἀκόπως ἀπήντησεν ὅτι τὸ ζήτημα διαφεύγει τὴν ἁρμοδιότητα αὐτῆς ἀνῆκεν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων τῆς χώρας, εἰς ἃ εἶχεν ἤδη αὐτὴ προσδράμει, ὧν ἐνώπιον προσεκάλει ἡμᾶς ἵνα κομίσωμεν τὰς ἡμετέρας καταγγελίας.

Πρὸ τοιαύτης καταστάσεως πραγμάτων, Κύριε Πρέσβυ' κατάδηλος ἡ ὑφ' ἡμῶν τηρητέα πορεία. Ὀφείλομεν ν' ἀποτανθῶμεν ἐπισήμως τὸ τελευταῖον πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς τῆς Αὐτοῦ Ρωμουνικῆς Μεγαλειότητος ὅπως παρακαλέσωμεν αὐτοὺς ἵνα στέρξωσιν εἰς τὰ προφανῆ καὶ ἀποδεχθῶσιν αἴτησιν ἐστηριγμένην ἐπὶ τοῦ δικαίου.

Οὔτε οἱ κανόνες τῆς δικαιοσύνης ὑπαγορεύουσιν, οὔτε ἡ Βασ. Κυβέρνησις δύναταί ποτε νὰ συγκατανεύσῃ ὅπως διαφορὰ ἐκκρεμὴς μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ὑπαχθῇ εἰς τὰ δικαστήρια τῶν διαφερομένων μερῶν.

Ἀντὶ τούτων ὅμως προθύμως δεχόμεθα νὰ συζητήσωμεν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Ρωμουνικὴν Κυβέρνησιν τὸ διαιροῦν ἡμᾶς ζήτημα, ἐπὶ τῷ τέλει φιλικῆς λύσεως θεμελιουμένης ἐπὶ τοῦ δικαίου. Ἀλλ' οὐχ ἧττον προθύμως ἔχομεν καὶ εἰς ὑποβολὴν τῆς διενέξεως ἡμῶν εἰς διαιτητάς, κατὰ μίμησιν ἄλλων Κρατῶν προηγηθέντων ἡμῶν ἐν τῇ ὠφελίμῳ ταύτῃ καὶ ὑπὸ τῆς καλῆς πίστεως ὑποδεικνυομένῃ ὁδῷ.

Εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, παρ' ᾗ ἐστὲ διαπεπιστευμένος, ἐμπνεομένη ὑπὸ πνεύματος δικαιοσύνης καὶ ἐλαυνομένη ὑπὸ ἴσης καὶ ἡμεῖς ἐπιθυμίας ὅπως καταντήσωμεν εἰς ἐξομάλισιν τῶν δυσχερειῶν, αἵτινες ἐξήνθησαν μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν, δὲν θέλει ἀποκρούσει δι' ἀρνήσεως τὴν αἵρεσιν ἣν προτείνομεν αὐτῇ. Ἐπὶ δὲ τῇ τοιαύτῃ ἐλπίδι παρακαλοῦμεν, Κύριε Πρέσβυ, νὰ προέλθητε εἰς τὰς ἀναγκαίας πρὸς αὐτὴν παραστάσεις, ἀναγινώσκοντες τὸ ἔγγραφον τοῦτο τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργῷ καὶ καταλείποντες αὐτῷ ἀντίγραφον ἂν ἐπιθυμῇ.

Δέξασθε κλπ.

Σ. Δραγούμης.

Η ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ Β. ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἀριθ. 745. Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 8 Αὐγούστου 1892.

Διὰ τοῦ τῆς 2/14 ἱσταμένου κρυπτογραφικοῦ μου τηλεγραφήματος, οὗτινος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω συνημμένως ἀντίγραφον, ἔσπευσα νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος τὰ ἐμπιστευτικῶς ἀνακοινωθέντα μοι περὶ τῆς ἀπαντήσεως ἣν ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἀπεφάσισεν ἡ Ρουμανικὴ κυβέρνησις ν' ἀπευθύνῃ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3409 πρός με ἔγγραφον τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, οὗτινος τῇ ἐντολῇ Αὐτῆς ἀνεκοίνωσα τὸ περιεχόμενον τῷ κ. Καταρτζῇ, καθὰ ἔσπευσα νὰ πληροφορήσω ὑμᾶς διὰ τοῦ ἀπὸ 24 παρελθόντος τηλεγραφήματός μου καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 706 ἐκθέσεώς μου. Ἡ ῥουμανικὴ κυβέρνησις, ἥτις καθὰ ἀνέφερον ἤδη ἐν δέοντι τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ἐννοήσασα τὴν ἀρχῆθεν χαραχθεῖσαν παρ' αὐτῆς σφαλερὰν πορείαν, ἤτοι τὴν διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἐξομάλισιν τῆς ἐπὶ τῆς κληρονομικῆς ὑποθέσεως Εὐαγ. Ζάππα ἀναφυείσης διαφορᾶς, μέτρον ὅπερ δὲν ἤθελεν τύχει τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν Δυνάμεων, ἂν ἐζητεῖτο ἡ ἑαυτῶν γνώμη, σκοπὸν εἶχε καθὰ εἶχον βεβαιωθῆ ν' ἀποσυρθῇ εὐσχήμως ἅμα ὡς οἱ διεκδικοῦντες τὴν περιουσίαν τοῦ Εὐαγγ. Ζάππα συγγενεῖς του ἤθελον ἀναγνωρισθῆ ὡς τοιοῦτοι παρὰ τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων, ἐλπίζουσα ὅτι ἡ ὑπομονὴ τῆς Β. Κυβερνήσεως δὲν ἤθελεν ἐξαντληθῆ, ἀναμένουσα τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων, αἵτινες βεβαίως θέλουσιν ἐπὶ πολὺν χρόνον βραδύνει, κατελήφθη ὅμως ὅλως ἀπροσδοκήτως καὶ παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ κ. Ὀλανέσκου ἐκ τῆς ἀνωτέρω διακοινώσεως τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ἧς τὸ περιεχόμενον, καθὰ ἐβεβαιώθην, ἐτάραξεν αὐτήν, ἐν ὑπουργικῷ δὲ συμβουλίῳ καταφεύγουσα εἰς τὴν συνήθη αὐτῆς παλιμβουλίαν καὶ τὸ χαρακτηρίζον αὐτὴν στρεζόδικον, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα διαφορὰς καὶ σχέσεις αὐτῆς, νέαν διενοήθη διέξοδον ὡς ἀσφαλεστέραν, ἤτοι νὰ προβάλῃ τὴν ἀπαγόρευσιν κατοχῆς ἀκινήτων παρὰ ξένου Κράτους, ἐπομένως μὴ ἀναγνωριζομένου τοῦ ἐκ διαθήκης δικαιώματος ἰδιοκτησίας τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει, ἀποκλείεται αὐτῇ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκποιήσεως ταύτης, τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἐφαρμοζομένου,

κατὰ τὴν διδομένην παρ' αὐτῆς ἑρμηνείαν, μόνον εἰς ἰδιώτας. Τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας μου ἐπεβεβαίωσάν μοι τὰ λεχθέντα μοι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων κτημάτων κ. Ὑπουργοῦ Κάρπ, ὅστις ἐν ζωηρᾷ συζητήσει, ἣν ἔσχον τυχαίως μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν, προσέθετό μοι ἔτι, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἡ περὶ διπλωματικῆς συνεννοήσεως ἢ περὶ διαιτησίας πρότασις τῆς Β. Κυβερνήσεως, ὡς οὐδὲν δυναμένη νὰ φέρῃ τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα θ' ἀποκρουσθῇ, ἐπειπὼν ὅτι καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ ῥουμανικὰ δικαστήρια ἤθελον ἀποφανθῆ ὑπὲρ ἡμῶν, αὐτός, ὁ τῶν δημοσίων κτημάτων Ὑπουργὸς οὐδέποτε ἤθελεν ἐπιτρέψει ν' ἀναγνωρισθῇ εἰς ξένον Κράτος κληρονομικὸν δικαίωμα ἐπὶ ἀκινήτων, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν οἱ διεκδικοῦντες τὴν περιουσίαν τοῦ Εὐαγγ. Ζάππα συγγενεῖς του ἤθελον δι' ἕνα ἢ ἄλλον λόγον δικαστικῶς ἀποκλεισθῇ, ἡ ἀκίνητος αὕτη περιουσία θέλει θεωρηθῆ ὡς ἀδέσποτος, ἑπομένως καὶ αἱ περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων προτάσεις τῆς ἑλληνικῆς Κυβεσνήσεως δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει. Ἀντέταξα κατὰ τῶν παραδόξων καὶ ὅλως αὐθαιρέτων ἰσχυρισμῶν τοῦ κ. Κὰρπ ὅσα εἰς τὰς μετὰ τῶν κυρίων Λαχωβάρη Γερμάνη καὶ ἄλλων συζητήσεις μου, καθὰ ἐπανειλημμένως ἀνέφερον εἰς τὸ Β. Ὑπουργεῖον, καταδείξας αὐτῷ τὸ παράλογον καὶ ἄδικον παρομοίων ἀξιώσεων, ἀπέναντι δικαίων ἐπὶ ὁλόκληρον εἰκοσιεπταετίαν διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου ἀναγνωρισθέντων παρὰ τῆς ῥουμανικῆς κυβερνήσεως. «Καὶ πῶς, παρε»τήρησα ἐν ἄλλοις τῷ κ. Κάρπ, οὐδὲ τὰς ἀποφάσεις τῶν »δικαστηρίων σας, πρὸς ἃ διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου »παρεπέμψατε τὴν τοῦ Βασιλέως Κυβέρνησιν, ὡς μόνα »ἁρμόδια ν' ἀποφανθῶσιν ἐπὶ τῆς διαφορᾶς ἡμῶν, καὶ τὰ »ὁποῖα οὐδέποτε βεβαίως ἠθέλομεν παραδεχθῆ πρὸς ἐξομά»λισιν τῆς μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων διαφορᾶς, ἀνα»γνωρίζετε νῦν»; «Δὲν παρεπέμφθητε ἀπεκρίνατο εἰς τὰ »δικαστήρια, ἐζητήσαμεν ἁπλῶς παρ' αὐτῶν τὴν κατοχὴν »περιουσίας ἀδεσπότου.» Ἀφοῦ ἀπέδειξα τῷ κ. Κὰρπ ὅτι διαψεύδει καὶ τὰς ἐπισήμους ἐγγράφους καὶ προφορικὰς δηλώσεις τοῦ συναδέλφου του ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ κ. Λαχωβάρη, ἐθεώρησα καλὸν νὰ μὴν ἐπιμείνω εἰς τὴν ἄχαριν ταύτην συζήτησιν τὴν ἐπὶ πολλὴν ὥραν διαρκέσασαν, προσθεὶς αὐτῷ ἐν τέλει, ὅτι ἀναμένω τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Καταρτζῆ ὅπως ἀνακοινώσω αὐτὴν τῇ Β.

Κυβερνήσει. Τὴν ἀπάντησιν ταύτην ἐν τούτοις, ἧς τὴν ταχεῖαν ἀποστολὴν μοὶ ἀνήγγειλεν ὁ κ. Κὰρπ, δὲν ἔλαβον μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης.

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ.

Εὐπειθέστατος
Μ. Παππαρηγόπουλος

Annexe C.

LE MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES DE ROUMANIE

AU MINISTRE DE GRÈCE

à Bucarest

N° 19050 Bucarest, le 22/4 Septembre 1892.

En me référant à la Note que j'ai reçue de Votre Excellence le 9 Septembre dernier, à mon retour de congé, et à celle que Vous avez bien voulu m'adresser avant hier, je m'empresse de Vous informer que je viens de soumettre au Conseil des Ministres du Royaume les instructions que Son Excellence Monsieur Dragoumis, Ministre des Affaires Etrangères de Grèce, Vous a adressées le 13/25 Juillet sous N° 3409, relativement à l'affaire Zappa, instructions dont Vous avez bien voulu donner lecture et laisser copie, en mon absence, à Son Excellence Monsieur Lascar Catargi, Président du Conseil et Ministre ad interim des Affaires Etrangères.

Si le Conseil des Ministres n'a pas été appelé à se prononcer plus tôt sur les questions soulevées parla Note de Son Excellence Monsieur Dragoumis, c'est que, pendant les deux mois qui viennent de s'écouler, l'absence successive de plusieurs de ses membres en a rendu la convocation difficile.

En insistant pour obtenir d'urgence une réponse à ses propositions, le Gouvernement Hellénique ne me parait pas avoir suffisamment tenu compte des difficultés que présente une question très compliquée et touchant à plusieurs points de droit public et privé. Néanmoins et sans relever ce que le procédé du Gouvernement Hellénique peut avoir d'inusité, je m'empresse de déférer au désir que Votre Excellence a bien voulu m'exprimer et de lui faire parvenir la réponse qu'Elle semble attendre avec une si vive impatience.

Le Gouvernement de Sa Majesté le Roi a examiné avec soin les questions soulevées par l'affaire Zappa et il a pu constater avec regret que les motifs qui l'ont guidé et les principes sur lesquels il s'est fondé ont été mal interprétés par le Gouvernement de Sa Majesté Hellénique.

En effet, la capacité des personnes morales étrangères et leur aptitude à succéder, alors surtout qu'il s'agit d'immeubles, sont régies par les principes généraux du droit public et du droit civil du pays où la succession s'est ouverte et où les immeubles se trouvent situés. Ces principes trouvent également leur application alors qu'un Gouvernement étranger lui même réclame cette succession.

Je ne veux pas examiner si les principes généraux du droit public international, en dehors de certains cas généralement admis, — immeubles régis par les principes d'exterritorialité — permettent à un État étranger de devenir propriétaire d'une parcelle quelconque du territoire d'un autre État. Sans vouloir rien affirmer sur un point aussi délicat, je crois que la question méritait au moins d'être posée, et vous voudrez bien accorder, Monsieur l'Envoyé, que la solution proposée par Votre Gouvernement ne tient aucun compte de ces difficultés.

Dans ces conditions, et étant donné l'intervention de tiers qui se prétendent héritiers naturels de feu Evanghély Zappa et qui, de leur côté, reclament sa succession, le Gouvernement Roumain ne peut que maintenir le litige sur le terrain où il se trouve déjà placé. C'est aux tribunaux du Royaume, dûment saisis, qu'il appartient de donner une solution à une affaire où, en dehors des prétentions contraires de nos deux Gouvernements, on se trouve encore en présence d' autres prétentions élevées par des particuliers et dont il ne saurait être fait abstraction.

Ce point de vue si juste semblait avoir été adopté par le Gouvernement Hellénique qui avait constitué des mandataires spéciaux et engagé des avocats aux fins de faire valoir ses droits devant les tribunaux du Royaume.

La dernière Note de Son Excellence Monsieur Dragoumis revient, sans aucun motif apparent, sur la décision prise dès l'origine, décision, permettez moi de le dire, Monsieur l'Envoyé, beaucoup plus logique et

plus calme que celle à laquelle Son Excellence vient de s'arrêter.

Le revirement qui s'est produit dans les dispositions prises par le Gouvernement Hellénique, ainsi qu'en temoigne la dernière note de Son Excellence Monsieur Dragoumis, ne saurait modifier la manière de voir du Gouvernement Roumain. D'ailleurs la proposition faite par le Gouvernement Hellénique d'une transaction ou d'un arbitrage en vue de régler entre nos deux Gouvernements l'affaire de la succession Zappa me semble inapplicable en présence des prétentions élevées par des héritiers au nom desquels ni le Gouvernement Roumain ni le Gouvernement Hellénique ne sont autorisés à traiter.

Aussi, le Gouvernement Roumain ne peut-il que maintenir les dispositions antérieures et conserver aux tribunaux du Royaume le droit de régler une succession qui par sa nature et son caractère est de leur compétence exclusive. La justice Roumaine ne manquera pas, soyez en certain, Monsieur l'Envoyé, d'apporter dans l'examen de cette affaire toute l'impartialité dont elle a toujours fait preuve.

Je me plais à espérer que le Gouvernement Hellénique voudra bien donner aux considérations qui précèdent toute l'attention qu'elles méritent et qu'il appréciera d'une façon plus impartiale et plus équitable les motifs qui ont dicté au Gouvernement Roumain son intervention dans cette affaire.

Veuillez agréer, Monsieur l'Envoyé, les assurances de ma très-haute considération.

A. Lahovary.

Μετάφρασις

—

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Πρὸς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ Πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος

Ἀρ. 19,050 Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 22)4 Σεπτεμβρίου 1892.

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀπὸ 9 παρελθόντος Σεπτεμβρίου διακοίνωσιν τῆς Υ. Ἐξοχότητος, ἣν ἔλαβον ἅμα ἐπανελθών, καὶ εἰς τὴν διακοίνωσιν ἣν εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ ἀπευθύνητε προχθές, σπεύδω νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι ὑπέβαλον τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Βασιλείου τὰς ὁδηγίας, ἃς ἡ Α.Ε. ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δραγούμης ἀπέστειλεν ὑμῖν ὑπ᾽ ἀριθ. 3409 τῇ 13)25 Ἰουλίου, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα, ὁδηγίας ἃς εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ ἀναγνώσητε καὶ ὧν ἀφήσατε κατὰ τὴν ἐμὴν ἀπουσίαν ἀντίγραφον τῇ Α. Ε. τῷ κ. Λάσκαρ Καταρτζῇ, Προέδρῳ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ προσωρινῷ ὑπουργῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐὰν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δὲν ἔσπευσε νὰ ἀποφανθῇ τάχιον περὶ τῶν ἐν τῇ διακοινώσει τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Δραγούμη διατυπουμένων ζητημάτων, τοῦτο προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἀλληλοδιάδοχος ἀπουσία πολλῶν μελῶν κατέστησε δυσχερῆ τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου.

Η ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἐπιμένουσα εἰς τὴν ὅσον ἔνεστι ταχεῖαν ἀπάντησιν εἰς τὰς προτάσεις αὐτῆς, δὲν ἔλαβεν, ὡς φρονῶ, ἐπαρκῶς ὑπ᾽ ὄψει τὰς δυσχερείας ἃς παρουσιάζει ζήτημα πολυπλοκώτατον καὶ πολλαχῶς προσκροῦον εἴς τε τὸ δημόσιον καὶ τὸ ἰδιωτικὸν δίκαιον. Ἐν τούτοις, χωρὶς ν᾽ ἀναφέρω ὅτι ἡ ἐνέργεια τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως περιέχει τι τὸ ἀσύνηθες, σπεύδω νὰ ἐκπληρώσω τὴν ἐπιθυμίαν ἣν ἡ Υ. Ε. εὐηρεστήθη νὰ μοὶ διερμηνεύσῃ καὶ διαβιβάσω αὐτῇ τὴν ἀπάντησιν ἥν, ὡς φαίνεται, τοσοῦτο ἀνυπομόνως ἀναμένει.

Η κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως ἐξήτασε μετ᾽ ἐπιστασίας τὰ ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα ἀναφυέντα ζητήματα, καὶ μετὰ λύπης ἐπιστοποίησεν ὅτι τὰ ὁδηγήσαντα αὐτὴν αἴτια καὶ αἱ ἀρχαὶ ἐφ᾽ ὧν ἐρείδεται

παρηρμηνεύθησαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ ὄντως ἡ ὑπόστασις τῶν ξένων ἠθικῶν προσώπων καὶ ἡ ἱκανότης αὐτῶν τοῦ κληρονομῆσαι, προκειμένου μάλιστα περὶ ἀκινήτων, διέπονται ὑπὸ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἀστυκοῦ δικαίου τῆς χώρας ἐν ᾗ ἡ κληρονομία ἔκκειται καὶ ἔνθα τ' ἀκίνητα κεῖνται. Αἱ ἀρχαὶ αὗται ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ξένη κυβέρνησις διεκδικεῖ τὴν περιουσίαν ταύτην.

Δὲν ἐξετάζω ἐὰν αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ διεθνοῦς δημοσίου δικαίου, πλὴν περιπτώσεών τινων γενικῶς παραδεδεγμένων — ἤτοι ἀκινήτων ὑποβαλλομένων εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἑτεροδικίας, — ἐπιτρέπουσιν εἰς ξένον κράτος νὰ καταστῇ κτήτωρ οἱουδήποτε τεμαχίου γῆς ἑτέρου κράτους. Μὴ ἐπιθυμῶν ν' ἀποφανθῶ ἐπὶ θέματος τόσῳ λεπτοῦ, φρονῶ ὅτι τὸ ζήτημα ἔχρῃζε τοὐλάχιστον συζητήσεως καὶ θὰ εὐαρεστηθῆτε, κ. Πρέσβυ, νὰ ἀνομολογήσητε ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς ὑμετέρας κυβερνήσεως προτεινομένη λύσις οὐδεμίαν λαμβάνει ὑπ' ὄψει τῶν δυσχερειῶν τούτων.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους καὶ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἐπεμβάσεως προσώπων τρίτων ἰσχυριζομένων ὅτι εἰσὶ φυσικοὶ κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ ἀξιούντων ἐπίσης τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἡ Ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται ἢ νὰ τηρήσῃ τὴν διαφορὰν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐν ᾧ κεῖται νῦν. Τὰ δικαστήρια τοῦ Βασιλείου, τὰ νομίμως ἐπιληφθέντα τοῦ ζητήματος εἰσὶ τεταγμένα νὰ κανονίσωσι ὑπόθεσιν ἐν ᾗ, πλὴν τῶν ἀντιθέτων ἀπαιτήσεων τῶν δύο ἡμῶν κυβερνήσεων, συγκρούονται καὶ ἄλλαι ἀπαιτήσεις, ὑπὸ ἰδιωτῶν διατυπούμεναι καὶ μὴ δυνάμεναι νὰ παροραθῶσιν.

Ἡ τόσῳ δικαία ἔποψις αὕτη ἐφαίνετο γενομένη ἀσπαστὴ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἥτις καὶ ἐπὶ τούτῳ μάλιστα διώρισεν εἰδικοὺς πληρεξουσίους καὶ δικηγόρους ἵνα διεκδικήσωσι τὰ ἑαυτῆς δίκαια ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοῦ Βασιλείου.

Ἡ τελευταία διακοίνωσις τῆς Α. Ἐξ. τοῦ κ. Δραγούμη ἐπανέρχεται ἄνευ καταφανοῦς λόγου ἐπὶ τῆς ἀρχῆθεν ληφθείσης ἀποφάσεως ἥτις — ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἴπω, κ. Πρέσβυ,—εἶνε λογικωτέρα καὶ ἠπιωτέρα ἐκείνης ἐν ᾗ ἐμμένει ἡ Α. Ἐξοχότης.

Ἡ μεταστροφὴ τῶν βλέψεων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως,

καθ' ἃ τεκμηριοῖ ἡ τελευταία διακοίνωσις τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Δραγούμη, δὲν δύναται τὸ παράπαν νὰ τροποποιήσῃ τὰς βλέψεις τῆς Ρωμουνικῆς κυβερνήσεως. Ἄλλως τε, ὁ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως προταθεὶς συμβιβασμὸς ἢ ἡ διαιτησία, πρὸς διακανόνισιν τῆς ἐνδιαφερούσης τὰς κυβερνήσεις ἡμῶν κληρονομίας Ζάππα, φαίνεταί μοι ἀνεφάρμοστος, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ἀπαιτήσεων ἃς διατυποῦσι κληρονόμοι, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων οὔτε ἡ Ρωμουνικὴ κυβέρνησις, οὔτε ἡ Ἑλληνικὴ δικαιοῦται νὰ διαπραγματευθῇ.

Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ Ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται ἢ νὰ ἐμμείνῃ ἐν τοῖς προγενεστέροις αὐτῆς φρονήμασι καὶ διατηρήσῃ τοῖς δικαστηρίοις τοῦ Βασιλείου τὸ δικαίωμα νὰ κανονίσαι κληρονομίαν διά τε τὴν φύσιν καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς ἀποκλειστικῶς ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένην. Ἡ ρωμουνικὴ δικαιοσύνη, ἔστε βέβαιος, κύριε Πρέσβυ, καὶ ἐν τῇ ἐρεύνῃ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀναπτύξει πᾶσαν τὴν ἐν πάσῃ περιστάσει καταδειχθεῖσαν ἀμεροληψίαν αὐτῆς.

Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις εὐαρεστηθήσεται νὰ ἐπιστήσῃ πᾶσαν τὴν προσήκουσαν προσοχὴν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων καὶ ὅτι θὰ ἐκτιμήσῃ μᾶλλον ἀμεροληπτως καὶ δικαίως τὰ αἴτια τὰ ὑπαγορεύσαντα τῇ ρωμουνικῇ κυβερνήσει τὴν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ παρέμβασιν αὐτῆς.

Δέξασθε κτλ.

Ἀλ. Λαχωβάρης.

Annexe D.

LE MINISTRE DE GRÈCE A BUCAREST

A S. E. Mr LAH VARY

MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES DE ROUMANIE

Bucarest, le 3|15 Octobre 1892.

L'attitude gardée par le Gouvernement Roumain envers le Gouvernement Hellénique à la suite de la communication de la note ministérielle du 13/25 Juillet sub N° 3409;

son silence à la fois peu courtois et impliquant la preuve qu'il persévère dans les intentions iniques témoignées dès le début à l'égard des droits incontestables de mon Gouvernement sur la succession Evanghéli Zappa;

son refus d'admettre la proposition qui lui a été faite de traiter le différend à l'amiable par la voie diplomatique ou bien de le soumettre à un arbitrage;

tout démontre que ma présence à Bucarest n'a dorénavant aucune raison d'être. Il est en effet devenu évident que le règlement de la contestation au moyen de la conférence amiable a été rendu impossible par le mauvais vouloir du Gouvernement Roumain.

Aussi, d'ordre du Gouvernement de Sa Majesté le Roi George, j'ai l'honneur de notifier à Votre Excellence que je quitterai Bucarest au plus tôt après avoir confié la protection des intérêts de mes nationaux à Son Excellence Monsieur de Fonton, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur de Russie, qui a bien voulu, du consentement de son Gouvernement, se charger de l'accomplissement de cette mission amicale.

Veuillez etc.

M. Papparigopoulo.

Μετάφρασις.

Ο ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κ. Λαχωβάρην, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ῥωμουνίας.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 3|15 Ὀκτωβρίου 1892·

Ἡ στάσις, ἣν ἐτήρησεν ἡ Ῥουμανικὴ Κυβέρνησις πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ὑπουργικῆς διακοινώσεως τῆς 13|25 Ἰουλίου ὑπ' ἀριθ. 3409·

ἡ σιωπὴ αὐτῆς, ἡ ὀλίγον μὲν ἀβρόφρων, συνεφέλκουσα δὲ τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ἐμμένει ἐν ταῖς ἀδίκοις προθέσεσιν, ἃς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐμαρτύρησεν ἀπέναντι τῶν ἀναμφισβητήτων δικαίων τῆς Κυβερνήσεώς μου ἐπὶ τῆς κληρονομίας Εὐαγγ. Ζάππα·

ἡ ἄρνησις ν' ἀποδεχθῇ τὴν πρότασιν, ἥτις ἐγένετο αὐτῇ περὶ φιλικῆς διαπραγματεύσεως τῆς διαφορᾶς διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ τῆς ὑποβολῆς αὐτῆς εἰς διαιτησίαν·

τὰ πάντα ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ παρουσία μου οὐδένα ἐφεξῆς ἔχει λόγον ὑπάρξεως. Διότι ἐγένετο κατάδηλον ὅτι ὁ διὰ φιλικῆς ἐντεύξεως κανονισμὸς τῆς διενέξεως κατέστη ἀδύνατος ὑπὸ τῆς δυσμενείας τῆς Ῥωμουνικῆς Κυβερνήσεως.

Διὸ καὶ κατὰ πρόσταγμα τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσω τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ὅτι θέλω ἐγκαταλείψει τὸ Βουκουρέστιον ὡς οἷόν τε τάχιστα, ἐμπιστεύων τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν πολιτῶν μου εἰς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν κύριον de Fonton, Ἔκτακτον ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσίας, ὅστις προθύμως ἐδέχθη, τῇ συγκαταθέσει τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ, ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς φιλικῆς ταύτης ἐντολῆς.

Δέξασθε κτλ.

Μ. Παπαρρηγόπουλος

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES DE ROUMANIE

A LA LÉGATION ROYALE HELLÉNIQUE

N° 20,000. Bucarest, le 5 Octobre 1892.

Je viens de recevoir la lettre que Votre Excellence m'a fait l'honneur de m'adresser le 3 Octobre courant sous N° 899 pour m'annoncer que par ordre de Son Gouvernement il est mis fin à Sa mission à Bucarest et que Vous avez confié la protection des intérêts de Vos nationaux à Son Excellence Monsieur de Fonton Ministre de Russie.

En prenant acte de cette communication, je Vous prie agréer, Monsieur l'Envoyé, l'assurance de ma haute considération.

AL. LAHOVARY.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

AUX LÉGATIONS DU ROI

A LONDRES, PARIS, BERLIN, SAINT-PÉTERSBOURG,

VIENNE ET ROME

N° 11179. Athènes, le 5/17 Octobre 1892.

Il vous a déjà été donné connaissance du conflit qui a surgi entre le Gouvernement Royal et celui de la Roumanie, au lendemain du décès du sujet hellène Constantin Zappa, l'usufruitier des immeubles de la succession d'Evanghéli Zappa, dont l'Etat hellénique était, en vertu du testament, le nu-propriétaire incontesté (Memorandum, Annexe A).

Au moment où, par l'extinction de l'usufruitier, l'usufruit était venu se réunir à la nue-propriété et que le Gouvernement Royal allait continuer directement la possession que lui avait jusqu'alors conservée la gestion de Constantin Zappa, le Gouvernement Roumain mit en jeu tous les ressorts que lui offrait sa position souveraine sur son propre territoire pour anéantir cette possession.

Pour arriver à ce résultat l'intervention et le concours de ses autorités judiciaires lui étaient indispensables; il les fit intervenir, et substitua arbitrairement leur action à celle de l'autorité consulaire hellénique, seule admise par les règles internationales qui avaient jusqu'à ce moment régi les rapports gréco-roumains en matière de successions d'Hellènes ouvertes en Roumanie.

L'ingérence illégale des tribunaux roumains avait pour but d'empêcher l'Etat hellénique de continuer la longue possession de l'usufruitier défunt, en lui enlevant la détention matérielle des immeubles, détention qu'il aurait exercée par l'entremise ou de ses autorités consulaires ou bien d'un fondé de pouvoirs; et le but fut atteint malgré les vives protestations de notre Légation.

Une fois ce coup consommé, rien n'était aussi naturel pour le Gouvernement de Sa Majesté le Roi Charles que de demander à se faire envoyer à la possession des fonds de la succession, et à cet effet il n'hésita pas à assigner devant ses propres tribunaux le Gouvernement Royal pour s'entendre déclarer déchu de tous ses droits.

Les démarches réitérées, les protestations successives de la Légation Royale à Bucarest auprès du Gouvernement et des autorités roumaines restèrent sans succès. L'arbitraire fut même poussé par les juges roumains jusqu'à s'emparer non seulement du testament de Constantin Zappa, que la volonté explicite du testateur confiait au Représentant du Roi Georges, mais encore du testament original d'Evanghéli Zappa, qui, faisant partie des archives de la Chancellerie de la Légation, avait été trouvé parmi les papiers du défunt Constantin Zappa, auquel il avait été provisoirement confié quelque temps avant sa mort.

En présence de ces procédés, dont il sera difficile de trouver les pareils dans l'histoire de notre siècle, nous nous sommes vus obligés, après six mois de vains efforts, d'adresser à la Légation Royale le 13/25 Juillet la dépêche sub N° 3409, dont il fut donné communication au Gouvernement Roumain (Annexe B).

Dans cette note, après avoir de nouveau récusé l'autorité judiciaire de la partie adverse, nous avons déclaré solennellement au Gouvernement Roumain que, la question étant du domaine diplomatique, nous étions prêts à traiter amiablement avec lui le différend qu'il avait provoqué ou bien de le soumettre à une décision arbitrale.

La réponse de M. Lahovary se fit attendre plus de deux mois. Elle maintient définitivement les prétentions spoliatrices de l'Etat Roumain et repousse toute voie de solution autre que le recours à la justice du pays (Annexe C).

La rupture était ainsi rendue inévitable.

Notre Ministre, M. Paparigopoulos reçut l'ordre de quitter Bucarest accompagné du personnel de la Légation; les motifs de son rappel se trouvent consignés dans la note qu'il adressa à M. Lahovary le 3/15 de ce mois (Annexe D).

Il est aisé maintenant de saisir la gravité particu-

lière de la situation créée par le fait du Gouvernement Roumain.

Pour le Gouvernement Hellénique :

Impossibilité de maintenir les relations amicales avec un Etat qui profite des conditions privilégiées dans lesquelles il se trouve par rapport à la Grèce pour lui refuser le respect de ses droits, sûr d'avance que l'absence complète d'intérêts roumains en Grèce ne laisse aucune prise à l'Etat spolié ;

Impossibilité de se faire justice soi-même par les moyens de rétorsion usités en pareilles circonstances ;

Des milliers de sujets, une foule d'intérêts de très grand prix laissés exposés sans défense aux dangers multiples qui abondent sur le sol roumain.

Au point de vue général :

Danger résultant pour tous des tendances spoliatrices manifestées par un Gouvernement qui érige en principe l'usurpation de la propriété.

A part les simples considérations de justice ou de principes qui ne peuvent pas ne pas gagner l'intérêt de l'Europe, les motifs que nous venons d'exposer nous paraissent ajouter à la complication qui vient d'éclore une importance qui exige l'attention toute particulière des Puissances.

Réunies en Conseil suprême en l'année 1856, elles ont à deux fois proclamé le même principe, celui du recours à la médiation des puissances amies en cas de dissentiments menaçant le maintien des relations entre les différents Etats de l'Europe.

Si elles ont pris une résolution pareille en vue d'assurer dans l'avenir au maintien de la paix des chances de durée, il ne paraît pas que le cas qui concerne la Grèce soit moins digne d'appeler l'application du même principe.

Le dissentiment sérieux qui vient de s'élever entre deux Etats de la péninsule balcanique ne peut être pour l'Europe ni entièrement exempt de toute éventualité de préjudice matériel de ses intérêts ni entièrement indifférent au point de vue politique. Il ne serait peut-être pas prudent de laisser fermenter un mécontentement grave sur un sol plein de germes de complications d'un caractère général et beaucoup plus sérieux.

Il ne serait ni juste ni utile que, dans les conditions actuelles de solidarité qui régissent les rapports des

Etats de l'Europe entre eux, les Grandes Puissances refusassent tout appui à un des membres de la famille Européenne qui proteste contre une audacieuse violation du droit international public et privé, violation ayant pour objectif la propriété étrangère.

Aussi le Gouvernement Royal croit-il répondre au sentiment des Grandes Puissances en recourant à leur action médiatrice dans l'intention d'arriver à la solution amiable du dissentiment qui a rendu impossible le maintien des bonnes relations avec le Gouvernement Roumain.

Veuillez donner lecture de cette dépêche à S. E. . . . . et lui en laisser copie.

Agréez, Monsieur le Chargé d'Affaires, les assurances de ma considération très-distinguée.

E. Dragoumis.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Πρὸς τὰς ἐν Λονδίνῳ, Παρισίοις, Βερολίνῳ, Πετρουπόλει Βιέννῃ καὶ Ῥώμῃ Β. Πρεσβείας.

Ἀριθ. 11133

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5|17 Ὀκτωβρίου 1892.

Ἐγένετο ἤδη ὑμῖν γνωστὴ ἡ διαφορὰ ἥτις ἐγεννήθη μεταξὺ τῆς Βασ. Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ῥωμουνικῆς τὴν ἐπισῦσαν τοῦ θανάτου τοῦ Ἕλληνος πολίτου Κωνσταντίνου Ζάππα ἐπικαρπωτοῦ τῶν ἀκινήτων τῆς κληρονομίας Εὐαγγέλου Ζάππα, ὧν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἦν δυνάμει τῆς διαθήκης ψιλὸς κύριος ἀναμφισβήτητος (Ὑπόμνημα, Παράρτημα Α).

Καθ' ἣν στιγμὴν διὰ τῆς ἀποσβέσεως τοῦ ἐπικαρπωτοῦ ἡ ἐπικαρπία ἐπανήρχετο εἰς ἕνωσιν πρὸς τὴν ψιλὴν κυριότητα, ἡ δὲ Βασ. Κυβέρνησις ἔμελλε νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀπ' εὐθείας αὐτὴ τὴν νομὴν ἣν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἶχε διατετηρημένην αὐτῇ ἡ διαχείρισις τοῦ Κωνστ. Ζάππα, ἡ Ῥωμουνικὴ Κυβέρνησις ἐκίνησε πᾶσαν μηχανὴν παρεχομένην αὐτῇ ὑπὸ τῆς κυριάρχου θέσεως ἣν κατέχει ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτῆς ἐδάφους ὅπως ἐκμηδενίσῃ τὴν νομὴν ταύτην.

Ἐπειδὴ δὲ ὅπως φθάσῃ εἰς τὸ τέλος τοῦτο ἡ παρέμβασις καὶ ἡ συνδρομὴ τῶν δικαστικῶν αὐτῆς ἀρχῶν ἦσαν αὐτῇ ἀπαραίτητοι, παρεισήγαγεν αὐτὰς αὐθαιρέτως ὑποκαταστήσασα τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν εἰς τὴν τῆς Ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς, μόνης ἁρμοδίας, κατὰ τοὺς διεθνεῖς κανόνας τοὺς μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης κυβερνήσαντας τὰς Ἑλληνορρωμουνικὰς σχέσεις ἐπὶ κληρονομιῶν Ἑλλήνων πολιτῶν ἀνοιγομένων ἐν Ῥωμουνίᾳ.

Ἡ παράνομος ἀνάμιξις τῶν Ῥωμουνικῶν δικαστηρίων σκοπὸν εἶχε νὰ παρεμποδίσῃ εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κράτος τὴν ἐξακολούθησιν τῆς μακρᾶς νομῆς τοῦ ἀποθανόντος ἐπικαρπωτοῦ, ἀφαιροῦσα αὐτὸ τὴν ὑλικὴν κατοχὴν τῶν ἀκι-

νήτων ἣν ἤθελε ἀσκήσει διὰ τῶν προξενικῶν αὐτοῦ ἀρχῶν ἢ διὰ πληρεξουσίου. Ὁ δὲ σκοπὸς ἐπληρώθη, παρὰ τὰς ζωηρὰς διαμαρτυρίας τῆς ἡμετέρας πρεσβείας.

Τοῦ δὲ τολμήματος τούτου τελεσθέντος, ἁπλούστατον πρᾶγμα ἐκρίθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Καρόλου ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεως περὶ παραπομπῆς εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἀκινήτων τῆς κληρονομίας καὶ πρὸς τοῦτο οὐδόλως ἐδίστασε νὰ κλητεύσῃ ἐνώπιον τῶν ἰδίων αὐτῆς δικαστηρίων τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν ὅπως κηρυχθῇ ἔκπτωτος παντὸς δικαίου.

Αἱ ἐπανειλημμέναι παραστάσεις, αἱ ἀλλεπάλληλοι διαμαρτυρίαι τῆς Βασιλικῆς ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβείας παρά τε τῇ Κυβερνήσει καὶ ταῖς Ῥωμουνικαῖς ἀρχαῖς ἠστόχησαν. Ἡ δ' αὐθαιρεσία ἐνετάθη μάλιστα εἰς τοσοῦτον ὑπὸ τῶν Ῥωμούνων δικαστῶν, ὥστε καὶ κατέσχον οὐ μόνον τὴν διαθήκην τοῦ Κωνστ. Ζάππα, ἣν ἡ ῥητὴ τοῦ διαθέτου θέλησις ἐνεπίστευε τῷ ἀντιπροσώπῳ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν πρωτότυπον διαθήκην τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα, ἥτις, ἀνήκουσα εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς πρεσβείας, εὑρέθη μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τοῦ τεθνεῶτος Κωνστ. Ζάππα, εἰς ὃν μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου προσωρινῶς ἦν ἐμπεπιστευμένη.

Ἀπέναντι τοιαύτης συμπεριφορᾶς, ἧς δύσκολον νὰ συναντήσῃ τις ὁμοίᾳ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος, ἠναγκάσθημεν, μετὰ ἓξ μηνῶν ματαίας προσπαθείας, νὰ ἐπιστείλωμεν τῇ Βασιλικῇ πρεσβείᾳ τῇ 13|25 Ἰουλίου τὸ ὑπ' ἀρ. 3409 ἔγγραφον ὅπερ ἀνεκοινώθη τῇ Ῥωμουνικῇ Κυβερνήσει. (Παραρτ. Β).

Ἐν τῇ διακοινώσει ταύτῃ, ἐξαιροῦντες καὶ πάλιν τοὺς δικαστὰς τοῦ ἀντιδίκου, ἐδηλώσαμεν ἐπισήμως εἰς τὴν Ῥωμουνικὴν Κυβέρνησιν ὅτι, τοῦ ζητήματος ἔχοντος διπλωματικὸν χαρακτῆρα, εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ διαπραγματευθῶμεν φιλικῶς τὴν διαφορὰν ἢ νὰ ὑποβάλωμεν αὐτὴν εἰς διαιτητικὴν κρίσιν.

Ἀλλ' ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Λαχωβάρη, βραδύνασα ὑπὲρ τὸ δίμηνον, ἐμμένει ὁριστικῶς ἐν ταῖς σφετεριστικαῖς ἀξιώσεσι τοῦ Ῥωμουνικοῦ Κράτους, ἀποκρούουσα πάντα ἄλλον τρόπον λύσεως πλὴν τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς χώρας. (Παράρτημα C).

Οὕτω δ' ἡ ῥῆξις κατεστάθη ἀναπόφευκτος.

Ὁ ἡμέτερος πρεσβευτὴς κ. Παπαρρηγόπουλος διετάχθη ν' ἀπέλθῃ τοῦ Βουκουρεστίου ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πρεσβείᾳ, διὰ τοὺς λόγους τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῇ διακοινώσει ἣν ἔπεμψε τῷ κ. Λαχωβάρῃ τῇ 3|15 τοῦ μηνὸς τούτου. (Παράρτημα D).

Νῦν δ' εὔκολον εἶναι νὰ ἀντιληφθῇ τις τῆς ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος τῆς καταστάσεως, ἣν ἔπλασαν αἱ πράξεις τῆς Ῥωμουνικῆς Κυβερνήσεως.

Παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει.

—Ἀδυναμία διατηρήσεως φιλικῶν σχέσεων πρὸς Κράτος δι' ὠφελείας τιθέμενον τοὺς ἐξαιρετικοὺς ὅρους τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα θέσεως αὐτοῦ ὅπως ἀρνηθῇ αὐτῇ πάντα σεβασμὸν τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς, ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς, διότι ἡ παντελὴς ἔλλειψις συμφερόντων ῥωμουνικῶν ἐν Ἑλλάδι οὐδεμίαν παρέχεται λαβὴν τῷ διὰ σφετερισμοῦ τῆς περιουσίας ἀδικουμένῳ Κράτει.

—Ἀδυναμίαν αὐτοδικίας διὰ τῆς ἀντιτίσεως τῆς εἰθισμένης ἐν παραπλησίαις περιπτώσεσι.

—Χιλιάδες πολιτῶν, πληθὺς συμφερόντων πολυτιμοτάτων ἐγκαταλιμπανομένων ἐκθέτων εἰς τοὺς πολλαπλοῦς κινδύνους τοὺς ἀφθονοῦντας ἐπὶ τῆς ῥωμουνικῆς χώρας.

Ὑπὸ γενικὴν ἔποψιν·

Κίνδυνος πάντων γεννώμενος ἐκ τῶν ἁρπακτικῶν ὁρμῶν τῶν ἐκδηλουμένων ὑπὸ Κυβερνήσεως ἀνιδρυούσης εἰς ἀρχὴν τὸν σφετερισμὸν τῆς περιουσίας.

Καὶ κατὰ μέρος τιθεμένων τῶν περὶ δικαιοσύνης καὶ ἠθικῶν ἀρχῶν σκέψεων ὑφ' ὧν ἀδύνατον νὰ μὴ ἑλκυσθῇ ἡ προσοχὴ τῆς Εὐρώπης, οἱ λόγοι οὓς προεξεθέμεθα φαίνονται ἡμῖν περιάπτοντες εἰς τὴν ἀναφυεῖσαν περιπλοκὴν σοβαρότητα προκαλοῦσαν τὴν ἰδιαιτάτην μέριμναν τῶν Δυνάμεων.

Συνηθροισμέναι εἰς ἀνώτατον Συνέδριον ἐν ἔτει 1856, δὶς ἀνεκήρυξαν τὴν αὐτὴν ἀρχήν, τὴν τῆς προσφυγῆς εἰς μεσολάβησιν τῶν φίλων δυνάμεων ἐν περιπτώσει διενέξεων ἐκτιθεμένων εἰς κίνδυνον τὴν διατήρησιν τῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν σχέσεων.

Καὶ ἐξήνεγκον μὲν τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἐξασφαλίσωσιν ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης πιθανότητας διαρκείας· ἀλλὰ καὶ ἡ περίπτωσις ἡ ἀναγομένη εἰς τὴν Ἑλλάδα φαίνεται οὐχ ἧττον ἀξία νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς αὐτῆς ἀρχῆς.

Ἡ σοβαρὰ διχογνωμία ἡ μεταξὺ δύο κρατῶν τῆς τοῦ Αἵμου Χερσονήσου ἐγερθεῖσα οὔτε ὅλως ἀπηλλαγμένη κινδύνων ὑλικῆς τῶν συμφερόντων τῆς Εὐρώπης ζημίας φαίνεται οὔτε ὅλως ἀδιάφορος αὐτῇ ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν. Ἴσως δὲ δὲν εἶναι προμηθὲς ν' ἀφεθῇ φλεγμαίνουσα βαρεῖα δυσαρέσκεια ἐπὶ ἐδάφους βρύοντος σπερμάτων περιπλοκῶν γενικωτέρας καὶ πολλῷ σπουδαιοτέρας σημασίας.

Οὔτε δίκαιον οὔτε ὠφέλιμον ἔσται ἂν αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις, ἐν τῇ παρούσῃ ἀλληλεγγύῃ τῇ διεπούσῃ τὰς πρὸς ἀλλήλας σχέσεις τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἀρνηθῶσιν ὑποστήριξιν εἰς ἓν τῶν μελῶν τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας, ἐν ᾧ διαμαρτύρεται ἐναντίον θρασείας παραβιάσεως τοῦ τε δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἀντικείμενον ἐχούσης τὴν τοῦ ξένου ἰδιοκτησίαν.

Διὸ καὶ ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις πιστεύει ὅτι ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ φρόνημα τῶν μεγάλων δυνάμεων ἐπικαλουμένη τὴν μεσολάβησιν αὐτῶν πρὸς τὸν σκοπὸν ἵνα φθάσῃ εἰς φιλικὴν διάλυσιν τῆς διενέξεως, ἥτις κατέστησεν ἀδύνατον τὴν διατήρησιν τῶν ἀγαθῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ρωμουνικῆς Κυβερνήσεως.

Τὴν ἔκθεσιν ταύτην θέλετε ἀναγνώσει τῇ Α. Ε. τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργῷ· · · · · · · παρέχοντες αὐτῷ καὶ ἀντίγραφον.

Δέξασθε κλπ.

Σ. Δραγούμης.

LE CHARGÉ D'AFFAIRES DE ROUMANIE

AU MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DE GRÈCE

N° 305. Athènes, le 7/19 Octobre 1892.

J'ai l'honneur de porter à la connaissance de Votre Excellence qu'à la suite du rappel du Royaume des Agents diplomatiques et consulaires grecs, ordonné par le Gouvernement Hellénique, j'ai ordre de Son Excellence Monsieur Lahovary de quitter Athènes au plus tôt. J'ai l'honneur de vous informer en même temps que les Consuls honoraires roumains en Grèce sont relevés provisoirement de leurs fonctions.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, l'assurance de ma très haute considération.

DUILIUS ZAMFIRESCO.

LA LÉGATION D'ITALIE A ATHÈNES

AU MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DE GRÈCE

Athènes, le 8/20 Octobre 1892.

J'ai l'honneur d'informer Votre Excellence que le Gouvernement du Roi, mon Auguste Souverain, sur la demande qui lui en a été faite par le Gouvernement Roumain et par suite de la rupture des relations entre les Cabinets d'Athènes et de Bucarest, vient de donner à la Légation de Sa Majesté et aux Consulats qui en dépendent l'ordre de se charger de la protection des sujets Roumains en Grèce.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances réitérées de ma très haute considération.

FÉ.